

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

EIKONΕΣ

ΑΡΙΘ. 36 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ

• ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ
• ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΑ ΦΑΓΗΤΑ
• Η ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ

"ΑΣΤΕΡΙΑ"

La Bérna

ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ 360Ν

2 - 8 ΙΟΥΛΙΟΥ 1956

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σύνταξις : Σωκράτους 57, 'Αθήναι. Τηλ. 57-081
'Εκδόσις : Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι. » 90-821

Τηλεγραφική Διεύθυνσις : ΕΙΚΟΝΕΣ 'Αθήνας

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ : ΔΡΑΧΜΑΙ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

'Εσωτερικού : 'Εξάμηνος : Δρχ. 130.—
'Ετησία : » 260.—
'Εξωτερικού : 'Εξάμηνος : \$ 7.—
'Ετησία : \$ 14.—

'Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως
'Αγγελίαι, διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν
'Απαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἄρθρων καὶ εἰκόνων τοῦ
περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἄδεια τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδο-
τῶν. Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Διεύθυνσις Συντάξεως : 'Ελένη Γ. Βλάχου
(Μουρούζη 1)
Διεύθυνσις 'Εκδόσεως : Η. Γ. 'Ηλιόπουλος
(Βουλιαγμένης 352)
Προϊστ. Τυπογραφείου : Κ. Ζαγοριανίτης
('Αλδου Μανουτίου 18)

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Περιορισμένης εὐθύνης
(Κεφάλαιον ὀλοσχερῶς καταβεβλημένον Δρχ. 400.000)

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ὀνειρεύεται
κάθε κοπέλα, γιὰ τὴν καλοκαι-
ρινή της ἄδεια. Μιὰ ναυτική
μπλοῦζα, ἓνα πλεούμενο, κι ἀγή-
νει τὰ μαλλιά της σὲν ἀλμυρὴ αὔ-
ρα, ζώντας ἔτσι τὴν ψευδαίσθη-
ση μιᾶς θαλασσινῆς περιπέτειας

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ :

ΑΝΔΡΕΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ἡ λεβεντιά ἑνὸς ἀρρενωποῦ κόσμου ζυμωμένου
μὲ τὴν ἐλευθερία, τὸ πάθος, τὴν ὀμορφιά καὶ τὸ
τραγούδι

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΗ ΜΕΚΚΑ

Ἡ ἱερὴ πόλη τοῦ μωαμεθανισμοῦ ἀποκαλύπτει πρῶ-
τη φορὰ τὰ μυστικά της

Εἴρω

ΠΑΝΤΟΤΕ ΣΤΑ-
ΘΕΡΑ ΚΑΙ ΑΜΕΤΑ-
ΒΑΝΤΟΣ ΠΟΙΟΤΗΣ

Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.

ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

ΜΕ ΤΟ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ΠΛΟΙΟ

«ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ»

Κάθε Σαββατοκύριακο όλο τὸ Καλοκαίρι

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΘΑΣΟΣ-ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ

ΣΚΙΑΘΟΣ-ΣΚΟΠΕΛΟΣ

Τιμές χαμηλές. Τοπικές Έκδρομές-Ξενάγησις στις αρχαιοτάτες - Όρχήστρα στο πλοίο - δέσεις όρι-σμένες.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: Γραφεία Ταξειδίων, Γραφείον Πληροφοριών Ε.Ο.Τ., Ε. Βενιζέλου 8 καί σ' όλα τὰ έκδρομικά Σωματεία.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ: ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΪΕΞΟ ΤΟΥ ΤΥΖΑΛ

ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

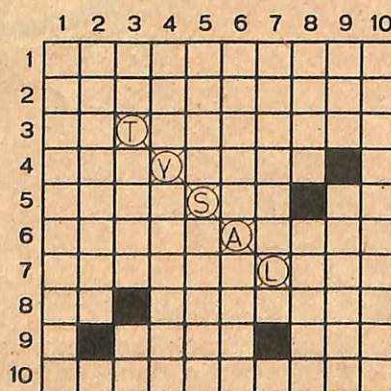
(Γωνία «Ελ. Βενιζέλου - Πατησίων)

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. «Στόν κατεργάρη... καί μισός» (παροιμ.).
2. Είναι τὰ καζ'άρματα στὰ σύγχρο-να επιβάτικα αεροπλάνα.
3. Τελικός σύνδ'σμος — Ό τυφλο-πόντικας.
4. Τρία όμοια σύμφωνα — Πολεμική κραυγή.
5. Άσιατικόν κράτος — Κτητικόν — Δύο συμπαθή εις τούς έχθρους τού κατεστ'ότος γράμματα.
6. Σ' αυτά τὰ όπλα άνήκουν τὰ τάνκς — Μεγάλο ήφαιστειον της Μαρτινίκας τών Άντιλλών τὸ Μόν...
7. «...γέρου συμβουλή καί παιδεμέ-νου γνώμη» (παροιμ.) — Άγγλος ήθοποιός τού κινηματογράφου, σύ-ζυγος τού Άντονι Μπάρτλεϋ, άλ-λά καί κάποιος άρχαίος μικρα-σιατικής χώρας.
8. Νότα — Είδος πλατείας καί με-γάλης άμφοστάμου σάπης.
9. Τροφή κτηνών (πληθ.) — Κεφαλή...γαλλική.
10. Μεγαλύτερον έμπόδιόν της ή ά-πόλυτος άπνοια.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Τέτιοι άνθρώποι ζούν μόνον εις άνεξερευνητάς περιοχάς.
2. Η άπτιαιτική τού υιού τού Άλκιμέ-ωνος καί της Καλλιρόης, φονέας τών υιών τού Φηγέως (άντιστρ.).
3. Άρθρον — Άρχαίον άπαρέμφα-τον, άλλα καί λιμν τής Άλγε-ρίας (άντιστρ.) — Δύο συνεχόμε-

1. «...έναν άοιθμός.
2. Ίβριον, έπίρρημα πού σημαίνει «έδω» — Χορδαί τόξων καί κι-θάρας (καθαρ.).
3. Όσοι τὸ φορούν δύσκολα τὰ διαζέουν — Είναι τὸ έδαφος της έρήμου (δημ.).
4. Άσπακτικά πτενά — Πασάνεσις πὸς κοινήν άναχώσιν (άντιστρ.).
5. Στρατιωτική πατάδα εις έν έορ-τή, άντιστροφή (Ιταλ.).
6. Άπό αυτό τὸ βουνό πηγάζει ὁ Έβρος — Τὸ συμβολίζει καί τὸ «Ρῶν».
7. «Έχω Ψθει... άργαίσι — αψιόν βαρούνη καί δέν...» (πα-ροιμ.).
8. Χάλκινα πνευστά όργανα.

Η ΛΥΣΙΣ ΣΕΛ. 49

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΑΛΛΗΛΟΣΥΓΚΡΟΥΟΜΕΝΑ

Δημοσιεύω πιδ κάτω δυὸ έ-πιστολές φίλων μας γιατί νο-μίζω ότι ή αντιπαράβολή τών κειμένων είναι ενδιαφέρουσα.

«... Σήμερα πού πήρα τις άγα-πημένες μου πλέον ΕΙΚΟΝΕΣ σκέ-φθηκα καί πάλιν νά σου γράψω. Αυτό γιά μένα έχει γίνει πιά συνή-θεια, διότι σου έχω γράψει άρκετές φορές καί έτσι άπευθύνομαι πρὸς έσέ ὡσάν νά άπευθύνωμαι στὸν κα-λύτερόν μου φίλον. Λοιπόν, κατ' άρ-χάς, θά ήθελα νά μου λύσης τήν ά-κόλουθον άπορία μου. Λόγω τού έ-τι άπό της πρώτης στιγμής πού έ-ξεβόδησαν οι ΕΙΚΟΝΕΣ παρακολυ-θωθ με ενδιαφέρον τήν στήλην σου, είδα σ' αυτήν νά διατυπώνων-ται άπειρες έπιθυμίες. Στις περισ-σότερες άπαντούσες ότι έτέθησαν ὑπ' ὄψιν τών άρμολιών καί ότι θά πραγματοποιηθούν, άλλα μέχρι στι-γμής άπειροελάχιστα, δύναμαι νά είπω, έπραγματοποιήθασαν. Γιατί; Προσωπικός έγώ ὑπέβαλα άρκε-τες γνώμες μου πού ίσως νά ήσαν καί λανθασμένες, άλλα στις όποιες μου άφηνες τήν έλπίδα της μελλον-τικής πραγματοποίησεως. Πέρασαν όμως 7 σχεδόν μήνες καί τίποτε δέν έγινε. Γιατί;

Έζητήθ ή έντὸς τού περιοδικού έγχρωμος σελίς, ὑποσχεθήκατε εις τὸ μέλλον. Τώρα βλέπω έγχρωμον σελίδα διὰ τās διαφημίσεις της VESPA καί τὸ αίτημα τών άναγνω-στών σου εξακολουθεῖ νά παραπέμ-πεται πρὸς τὸ άδέβαιον μέλλον. Γιατί;

Ένώ εδῆλωσες σαφώς ότι δέν ά-παντάς εις άνώνυμα γράμματα, έ-δωσες θέση εις τήν στήλην σου του-λάχιστον σέ πέντε άνώνυμα, παρα-λείποντας άλλα με ὑπογραφάς πού περιμένουν άγωνιώδως άπάντησιν. Γιατί; Άλλά ὁ κατάλογος τών εγαι-τί;» είναι άτελείωτος. Άς τελειώ-νω, λοιπόν, τώρα καί εις τὸ προσε-χές μέλλον θά έπανέλθω. Περιμένω ὅπως ήποτε άπάντησή σου εις τὰ προσεχή φύλλα.

Άθαν. Σεοχάρης (Έρυθραία)

«... Με χαρά διάβασα στὸ τελευ-ταίο τεύχος (32ο) τών ΕΙΚΟΝΩΝ γιά τούς άθέατους της Ραδιοφωνί-ας. Άν ίσως θυμάσαι, ήταν παρά-κληση — ὑπόδειξη σέ παλιότερο γράμμα μου, δίχως ν' άποκλείω πο-τέ τήν σύμπτωση άπόψεων, μαζί με άλλες ιδέες, έπιτρέψτε μου, νομίζω πρωτότυπες. Σοῦ γράφω μερικές ά-κόμη γιά τὸ μέλλον: 1. Ένας γύ-ρος στὰ άθηνάικα ταβερνάκια (τά φταχά καί μιζέρικα) με τούς έξο-χους νυκτερινούς τύπους τους. 2. Γνωριμία με τὸ ὑπηρετικό καί βοη-θητικό προσωπικόν τών άνακτόρων, ή μιά έφοδος πίν... κουζίνα. (Τί πε-ρίπου τρώνε οι βασιλείς μας). 3. Τήν έγγραφη ένός μουσικού κομμα-τιού σέ ένα δίσκο στὸ εργοστάσιο της Ν. Ιωνίας. 4. Τούς πρεσβευ-τάς καί τις πρέσβειρες τών διαφό-ρων κρατῶν. 5. Τήν Ιστορία ένός άν-τικειμένου άπό γυαλί στήν Έταιρία Λιπασμάτων. 6. Κυρίες της παλιάς Άθήνας, πού ζούν, δέβαια, άκόμη (μεγάλα γνωστά όνόματα) με τὰ

γνωστά ώραία φορέματα της έπο-χής εκείνης (ή καί τὰ κωμικά τού 1925)».

Γ. Σακ. (Ένταῦθα)

Τὸ νά μάς άρέση μιά σκέψη ένός φίλου μας γιά κάποιο ρε-πορτάζ, τὸ νά άποφασίσουμε ότι πρέπει νά πραγματοποιηθῇ, τὸ νά άρχίσωμε τήν εργασία είναι καί πού πολλές φορές αντιμε-τωπίσαμε. Αυτό όμως δέν άρ-κεῖ στήν μεγάλη προσπάθεια τών ΕΙΚΟΝΩΝ νά παρουσιάσῃ άρτια ὅσα δημοσιεύονται στή τεύχη των. Πολλές φορές — ά-τυχώς πάρα πολλές, γιάτί στήν Έλλάδα πρώτη φορά έκδότης έτόλμησε νά παρουσιάσῃ καθα-ρῶς «εικονογραφημένο» περιο-δικό, καί φυσικά, σάν κάθε πρω-τόπορος αντιμετώπισε χίλιες - δυὸ δυσκολίες στὸ «άνοιγμα» τού δρόμου — τὰ ρεπορτάζ αὐ-τά δέν μάς ικανοποιούν. Προτι-μούμε, λοιπόν, νά μή τὰ δημο-σιεύωμε. Πάντως, πόμπολλα θέματα, ὑποδείξεις δια τών ά-ναγνωστῶν, πραγματοποιήσαμε. Ό κατάλόγός τους είναι μεγά-λος καί δέν νομίζω ότι ὑπάρχει λόγος νά τὸν περιλάβω εδῶ. Τέ-λος, θέλω νά τόνισω ότι «άνώ-νυμα» δέν φιλοξενῶ στήν στή-λην μου. Αὐτά πού κάποτε φιλο-ξενῶ στή στήλην μου «μοιάζουν» (τά άνυπόγραφα, τὰ με άρχι-κά), ὅπως π.χ. ή άνωτέρω δη-μοσιευμένη έπιστολή, είχε στὸ πλάι τού κειμένου της ὀλόγρα-φο τὸ όνοματεπώνυμο καί τήν διεύθυνση τού άποστολέως. Άλ-λά ὁ άλληλογράφος μας — πού ὑπέγραψε — προτίμησε με τὸ «Γ. Σακ.» νά δημοσιευθῶν οι σκέψεις του. Καί γιά μένα, αὐ-τές οι έπιθυμίες είναι πάντοτε σεβαστές.

ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

«... Χαίρομαι πού οι ΕΙΚΟΝΕΣ έφθασαν στὸ Τόκιο. Τους άξίζει. Στή φωτογραφία όμως πού δημοσι-εύεται στὸ 32ο τεύχος (σελίς 12) φαίνεται πῶς ήσαν άκόμη στὸ δρό-μο γιά κεί. Δέν θυμάμαι κανένα τέ-τιο κτίριο στὸ Τόκιο. Άντίθετα θέ-λεγα με θεβαιότητα πῶς ή κοπέλα — πού κι αὐτή δέν μοιάζει Γιατω-νέζα — πάζαρει μπροστά στὸν πε-ρίφημο «Μαρμαρίνο ναὸ» τού Μπαν-γκόκ».

Φίλης Καπετανοστρατάκης (Φιλοθέη)

ΛΥΠΗ

Λυπούμαι πολύ πού δέν θά δημοσιεύσω τὸ διασκεδαστικό γράμμα της «Νένιας» άπό τὸ 'Αργαστόλι. Είναι άνώνυμο έ-ρα... εις τὸν κάλαθόν! Κρίμα, γιάτί με παραλαμβάνει προσω-πικά καί μου τὰ ψάλλει άπό τήν καλή καί τήν άνάποδὴ!

ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ

«... Στὸ 24ο τεύχος τών ΕΙΚΟ-ΝΩΝ (9—15 Άπριλ. 1956) δη-μοσιεύθηκε ένα πολύ ενδιαφέρον άρ-θρο γιά τὸν πρώτο περίπλου τής

Άφρικής άπό μιά ναυτική άποστο-λή τού Φαραῶ Νεχώ. Καί περιγρά-φεται εκεί ένα παράξενο φαινόμενο πού άντίκρυσαν οι θαλασσοπόροι.

Ένα πρωί έκπληκτοι άντιλαμβά-νονται οι ναῦται ότι ὁ ήλιος, άντί νά άνατελῇ φρόνιμα - φρόνιμα άπό τὰ άριστερά τους, φάνηκε ξαφνικά νά ροδίζει δεξιά τους. Άς μου έπιτρα-πῇ νά παρατηρήσω ότι αὐτὸ οι ναυ-τικοί τού Νεχώ, θεβαιῶς, τὸ έπερί-μεναν καί δέν πρέπει νά τούς ξε-πληξέ καθόλου. Άπό τήν παρατή-ρηση τών άστρων οι ναυτικοί τού καιροῦ εκείνου ήξευραν πολύ καλά πρὸς ποία διεύθυνση έπλεαν, ήξευ-ραν, λοιπόν, ότι μέσα στήν Έρυθρά-θάλασσα έπλεαν πρὸς νότον καί ὁ ήλιος, φυσικά, άνέτελλε άριστερά τους, ότι, όταν παρέπλεαν τὰ νοτιῶ-τατα παράλια της Άφρικής, έπλε-αν πρὸς δυσμάς καί ὁ ήλιος άνέ-τελλε πίσω τους καί τέλος ότι, άφού έκαμψαν τὸ άκρωτήριο, πού σήμερα τὸ λέμε της Καλής Έλπίδος, έπλε-αν πλέον πρὸς βορρᾶν καί φυσικῶ-τατα ὁ ήλιος άνέτελλε δεξιά των.

Άλλο ήταν τὸ παράξενο. Παρετή-ρησαν ότι, όταν παρέπλεαν τὰ νό-τια παράλια της Άφρικής, είχαν τὸ μεσημέρι τὸν ήλιο δεξιά τους. Σκε-φήτε ότι όλοι οι γνωστοί λαοί της έποχής εκείνης, λαοί μεσογειακοί, είχαν τήν κοσμογραφική τους πείρα μόνο άπό τήν Μεσόγειο. Η Μεσό-γειος, λοιπόν, ευρίσκεται πολύ βο-ρειότερα άπό τὸν τροπικό τού Καρ-κίνου καί, έφ' ὅσον ὁ ήλιος ευρίσκε-ται στὸν οὐρανὸν πάντα μεταξύ τών δυὸ Τροπικῶν, φυσικά, εις ὅλην τήν Μεσόγειον καί τὰ περίεῃ ευρίσκεται τὸ μεσημέρι πρὸς νότον. Όταν, λοιπόν, πλῆθ κανείς μέσα στήν Με-σόγειο άπό άνατολᾶν πρὸς δυσμάς θά έχῃ τὸν ήλιο πρὸς νότον, δηλ. πάντα άριστερά. Όταν όμως οι θα-λασσοπόροι τού Νεχώ παρέπλεαν τὴς νότιες άκτές της Άφρικής, ευ-ρίσκοντο νοτιότερα άπό τὸν νότιο τροπικό, τὸν τροπικὸ τού Αιγόκε-ρω. Έτσι ὁ ήλιος ήταν τὸ μεσημέρι πρὸς βορρᾶν, δηλαδή, έφ' ὅσον έ-πλεαν πρὸς δυσμάς, δεξιά των. Αὐ-τὸ δέν μπορούσαν νά τὸ καταλά-δουν, γιάτί δέν πρέπει νά λησμο-νύμε ότι τήν γῆ τήν έθωρούσαν έπίπεδο. Ρητὰ λέγει ὁ 'Ηρόδοτος ότι θαυμάζει εκείνους πού θεωρῶν τήν γῆ στρογγυλή, κυκλοτερέα ὡς άπό τόνου.

Τὸ ότι ὁ 'Ηρόδοτος άναφέρει αὐτὴ τήν παρατήρηση τών θαλασσοπόρων τού Νεχώ, δείχνει δυὸ πράγματα. Πρώτα τήν άκρα εὐσυνειδησία του, πού όταν καί τι θεβαινέται άπό πηγές πού δέν μπορεί νά τις περι-φρονήσῃ, τὸ άναφέρει, χωρίς όμως νά κρύπτῃ τήν δυσπιστία του: έμοὶ μὲν οὐ πιστά, λέγουσι...δέ. Πόσο τὸν κατηγορήσαν τὸν 'Ηρόδοτο σάν έπι-κόλοιο καί ψεύτη μυθόγραφο! Ό Βολταίρος, σχετικά με ὅσα ὁ 'Η-ρόδοτος λέγει γιά τὴ θυσία της παρθενίας στὸν ναὸ της Άστάρτης στήν Βαβυλῶνα, δέν φειδωλεύεται στις δυσφημιστικές έκφράσεις. Τὸν 'Ηρόδοτο τὸν θεωρεῖ αντιπροσωπευ-τικό τύπο της «Ψευτρίας Έλλάδος» — Mendax Graecia—. Καί όμως σί-μερα είναι γνωστὸ ότι αὐτή ή θυσία ήταν πανάρχαιος καί άπαράδατος θεσμός καί στήν Βαβυλῶνα καί στήν Τύρο καί σέ πολλές άλλες πόλεις.

Η διήγησή τού 'Ηροδότου όμως μάς δίδει τήν αδιεφιλόνικητή άπόδειξη ότι ὁ περίπλους έγινε αληθινά, γιά-τί οι ναυτικοί δέν θά μπορούσαν ποτέ νά έπινοήσουν, χωρίς νά τὸ έ-χουν παρατηρήσει πραγματικά, κα-τί τι πού μόνο με βάση τὸ σφαιρικό σχῆμα της γῆς μπορεί νά εξηγηθῇ. Πρώτος, άν δέν άπατάμαι, έδγαλε αὐτὸ τὸ σπουδαίο συμπέρασμα ά-πό τήν διήγησή τού 'Ηροδότου ὁ 'Αλέξ. Χούμπολτ. Μπορεῖ, όποιος θέλει, νά εύρῃ τις παρατηρήσεις του

στὸ περίφημό του έργο «Κόσμος» (έχω ὑπ' ὄψιν τήν πανηγυρική τε-τρώτη έκδοση της Στουτγάρτης τού 1869) στήν σελ. 407 τού Β' τόμου.

Δ. Χόνδρος (Ένταῦθα)

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ εύχαριστοῦν θερμὰ τὸν καθηγητὴ κ. Χόνδρο γιά τήν τόσο ενδιαφέρουσα έπι-στολή του.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ

«... Η καταγωγή της Μαρίνας Βλαντύ, της όποιας ή διογραφία δη-μοσιεύθηκε τελευταίως στις ΕΙΚΟ-ΝΕΣ, είναι ρωσική καί όχι έλβε-τική. Άκολουθεῖ δέ τήν Όρθόδοξον Χριστιανικήν Έκκλησίαν...» Έλσα Κουλοπούλου (Ένταῦθα)

Εύχαριστούμε γιά τήν διάρθω-ση καί τὰ στοιχεία.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

«... Παρατηρῶ ότι κάθε πρώτο τεύχος μηνὸς περιέχει μία ὀλοσέλιδη κοπέλα, συνήθως ὁμορφη, σπανίως προκλητική, συχνὰ ενδιαφέρουσα, πού καθεταί πάνω σέ μιά «ΒΕΣΠΑ». Δεξιά, ὑπάρχει καί τὸ ήμερολόγιο τού μηνός... Τί σημαίνουν ὅλα αὐτά; Είναι άραγε διαφημίσις; Άν έπιτρέ-πεται, παρακαλῶ νά μου άποκαλύ-ψετε τὸ μυστικό...» Πέτρος Κουμανταρέας (Πύργος)

Δέν πρόκειται γιά... μυστικό. Άπλούστατα ή έταιρία «Βέσπα» έσκέφθηκε ότι πιδ καλή διαφή-μιση τών «δ κύκλων αυτοκινήτων» της θά κάνῃ, άν προσφέρῃ καί καί στους άναγνώστας. Έ-τσι, άντί τὰ χίλια - δυὸ γνωστά λόγια, έπροτίμησε νά τυπώσῃ πλάι στὸ μηχανηματάκι της μία ὁμορφη (όχι προκλητική) κοπέ-λα, με τὸ ήμερολόγιο τού μηνός. Είναι κι αὐτὸ κέρδος γιά ὅσους θέλουν νά τὸ συμβουλευθῶν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ

«... Γιατί όμως νά μή μάς δώσετε καί τὰ πορτραίτα παλαιότερων ποι-ητῶν καί συγγραφέων, ὅπως ὁ Πα-λαμάς, ὁ Σικελιανός, ὁ Καδάφης; Δέν είναι μορφές με πολύ μεγαλύ-τερη βαρύτητα καί προσφορά στά έλληνικά γράμματα;» Άλκης Παπαδόπουλος (Θεσ)νίκη)

Κανείς δέν άμφισβητεῖ τήν ά-ξίαν τών ποιητῶν πού άναφέρε-τε. Άποτελούν ὅλοι τους κεφα-λαιῶδεις σταθμούς στήν δια-μόρφωση τού έλληνικοῦ ποιητι-κοῦ λόγου. Άλλά, ὅπως έλέπε-τε, οι ΕΙΚΟΝΕΣ δέν είναι φι-λολογικὸ περιοδικό, ὡστε νά εὔ-σταθοῦν τὰ παρόνά σας' είναι περιοδικὸ της σύγχρονης, της ρέουσας ζωῆς, γι' αὐτὸ καί κά-θε τόσο θεωρῶν ὑποχρέωσιν τὸς ναυ παρασιτάσουν μερικές άπο-τίς χαρακτηριστικώτερες μορ-φές τών σημερινῶν γραμμάτων, ὅπως κάνουν καί στοὺς άλλους τομείς τών καλλιτεχνικῶν έκδη-λώσεων (θέατρο, μουσική, χο-ρός κλπ.). Πάντως, πέρα άπ' τή γενική αὐτή γραμμή, δέν άπο-κλείεται μέσα στά θέματα τέ-χνης πού δίδομε κάθε τόσο, νά περιλάβωμε σέ πρώτη εύκαιρία κ' ένα άπό τὰ θέματα της προ-σωπικής σας άρέσκειας.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

Η «ΕΚΛΟΓΗ»

ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ

Με πλούσια

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ

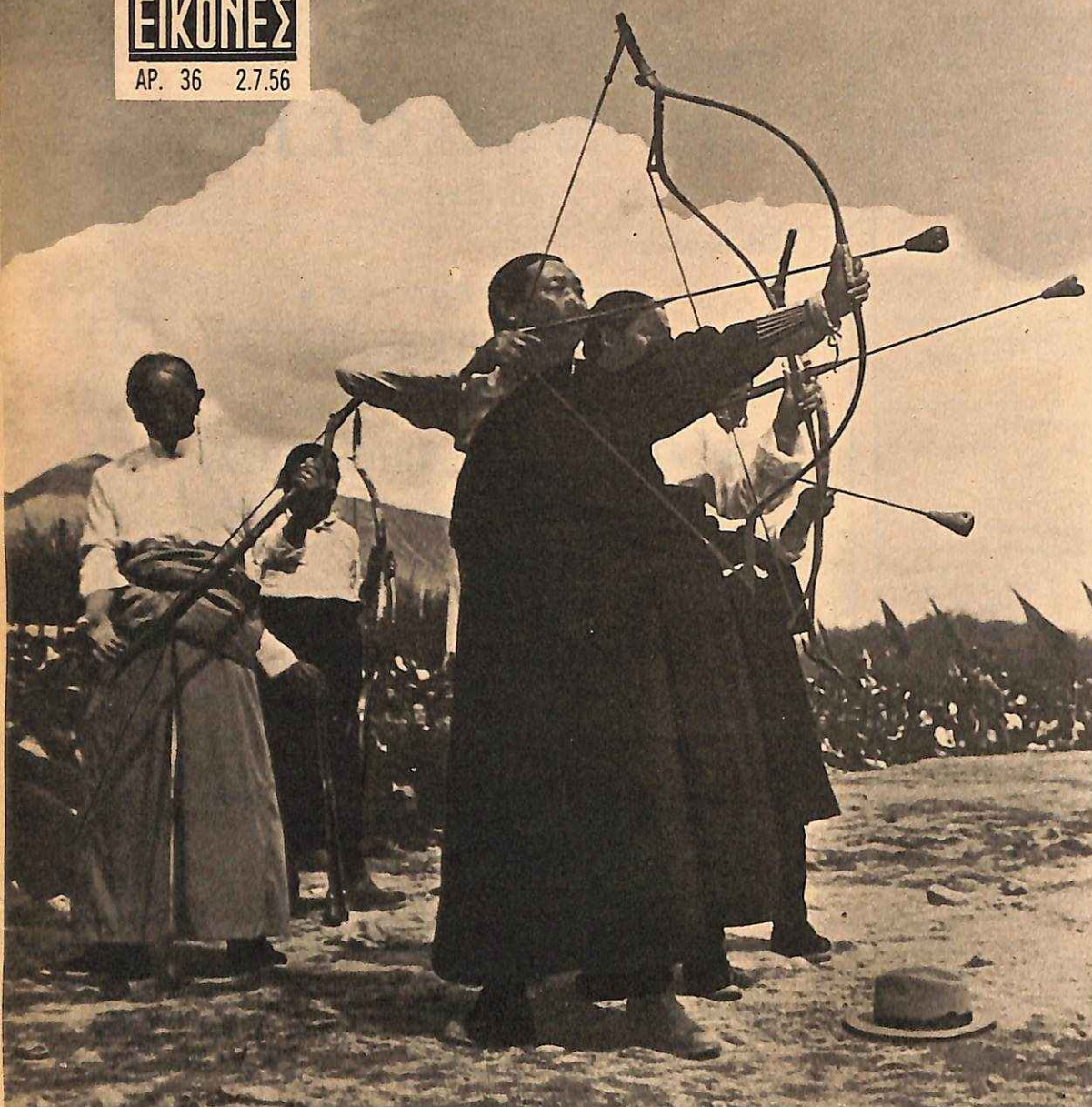
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΗ ΥΛΗ

Η ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΩΝ

σας προσφέρει 16 έκλεκτές σελίδες

έκτός κειμένου

Ο ΗΛΙΟΣ
ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ
ΜΗΝ ΤΟΝ ΚΑΝΕΤΕ ΕΧΘΡΟ
*Η Ύγιεινή, ή Αισθητική καί ή Μόδα έ-
πιβάλλουν νά χρησιμοποιήσετε πρὶν άπό
τὸ μπάνιο καί τήν ήλιοθεραπεία σας:
*ΚΡΕΜΑ ΑΛΑΝΙΝΗ "ΜΕΛΑΝ". - Γιά τήν προ-
φύλαξιν τού προσώπου άπό τήν άποξη-
ραντική επίδραση τού ήλιου, τού αέ-
ρος καί της θαλασσινής αλμύρας.
*ΑΛΑΙ ΗΛΙΟΥ "ΜΕΛΑΝ". - Γιά τήν προστασία
τού σώματος άπό τὰ εγκαύματα καί
γιά ένα μοντέρνο γρήγορο μαύρισμα.
Γιά τήν Σύγχρονη Όμορ-
φία χρειάζονται Συγ-
χρονισμένα Προτόντα
"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Η ΣΚΟΠΕΥΣΗ ΜΕ ΒΕΛΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΟΥ ΘΙΒΕΤ

Η «Στέγη του Κόσμου», το «Βασίλειο του Χιονιού», η χώρα του μυστηρίου και του 'Ιερού Βούδα, το άγνωστο και άπροσπέλαστο, το άπηγορευμένο Θιβέτ. Όχι το ίδιο, αλλά ο επισκέπτης του, εκείνος που θα κατόρθωνε να εισχωρήσει στο έσωτερικό του επίβλητου αυτού όρεινου όγκου, αποτελούσε σ' όλη την υπόλοιπη ζωή του ένα αξιοπερίεργο φαινόμενο για δολόκληρο τόν πολιτισμένο κόσμο. Κυρίως για τη Δύση.

Στην Ανατολή, στην Ασία, το Θιβέτ δεν έκρυψε ποτέ τόσο πολύ μυστήριο. Ήταν πάντα μία άκομμη μέσα στις τόσες άγνωστες και άπομονωμένες μεταξύ τους χώρες. Έρμαιο τότε του ενός και τότε, του άλλου Ισχυρού. Απλώς όταν δεν υπήρχε Ισχυρός, όταν μία Ισσορροπία δυνάμεων επικρατούσε στην Ασία, η ήσυχία άπλωνόταν και στα άπρόσιτα ύψηπεδα.

Οι 'Ινδοί, οι Μογγόλοι, οι Ρώσοι και οι Κινέζοι που με τη σειρά τους διεξεδίκησαν την κυριαρχία της Ασίας, έζητησαν και την κυριαρχία της Στέγης της. Και η Ιστορία συνεχίζεται... χθές, σήμερα ακόμη και θεσπώς και αύριο.

ΠΡΙΝ ΑΠΟ 1.500 ΧΡΟΝΙΑ

Την εποχή που ο στρατός του 'Ηρακλείου προχωρούσε προς τα βάθη της Ασίας για να συντρίψει τα τελευταία υπολείμματα της ειδωλοατρίας του Χοσρόη και των Περσών, κάποια άλλη κίνηση έπαιρνε μορφή στην μακρινή Ανατολή. Ο Χριστιανισμός προχωρούσε, ο Βουδισμός ελσχωρούσε. Με προβάδισμα πεντακοσίων χρόνων από την θρησκεία του Χριστού, είχε ξεπλωθεί και

ριζώσε στην άπέραντη Κίνα, προχωρούσε στις 'Ινδίες και ξεπηδούσε στα ανατολικά σύνορα της επικράτειας των Σλαύων ηγεμόνων.

Η παράδοση θέλει τα πνεύματα των 'Ανέμων, των ανέμων που είναι οι πραγματικοί και αιώνιοι κυρίαρχοι της άπροσπέλαστης χώρας, να χαρίζουν στον πέμπτο γιου του βασιλιά Πρασενάγιτ των 'Ινδιών, τη μαγική δύναμη. Η λογική προτιμά το φυσικώτερο. Ότι ο γιός αυτός του Πρασενάγιτ, μη έχοντας καμμία έλπίδα να βασίλεια στας 'Ινδίας, ξεκίνησε και κατέκτησε το σημερινό Θιβέτ. Η μορφή του, και των διαδόχων του, πήρε μυθικές διαστάσεις και η μυθολογία σχημάτισε ένα τέχνος που έμποδίζει και σήμερα ακόμη την Ιστορική έρευνα να προχωρήσει πίσω από το 600 μ.Χ.

Την εποχή αυτή ο μεγάλος ύπνωτισμένος της Ασίας, η άπέραντη Κίνα, ξεπέταγε μία σπίδα αναζωογονητική. Μαζί με τα πρώτα σπέρματα του Βουδισμού, μεταφέρονται στο Θιβέτ οι γνώσεις της αριθμητικής και της Ιατρικής. Ο μεγάλος βασιλιάς του Θιβέτ Ζόγκ - Τσέν κατορθώνει και ένώνει κάτω από το σκήπτρο του και τη δύναμή του δολόκληρο το όρεινό συγκρότημα των 'Ιμαλαίων και του Παμίρ. Λίγα χρόνια αργότερα οι Κινέζοι θ' αντιδράσουν, θα εισβάλουν στο Θιβέτ, θα μπουν στην πρωτεύουσά του και θα κάψουν το ανάκτορο της Λάσας. Το Θιβέτ μπαίνει πιά στην τροχιά της Ιστορίας.

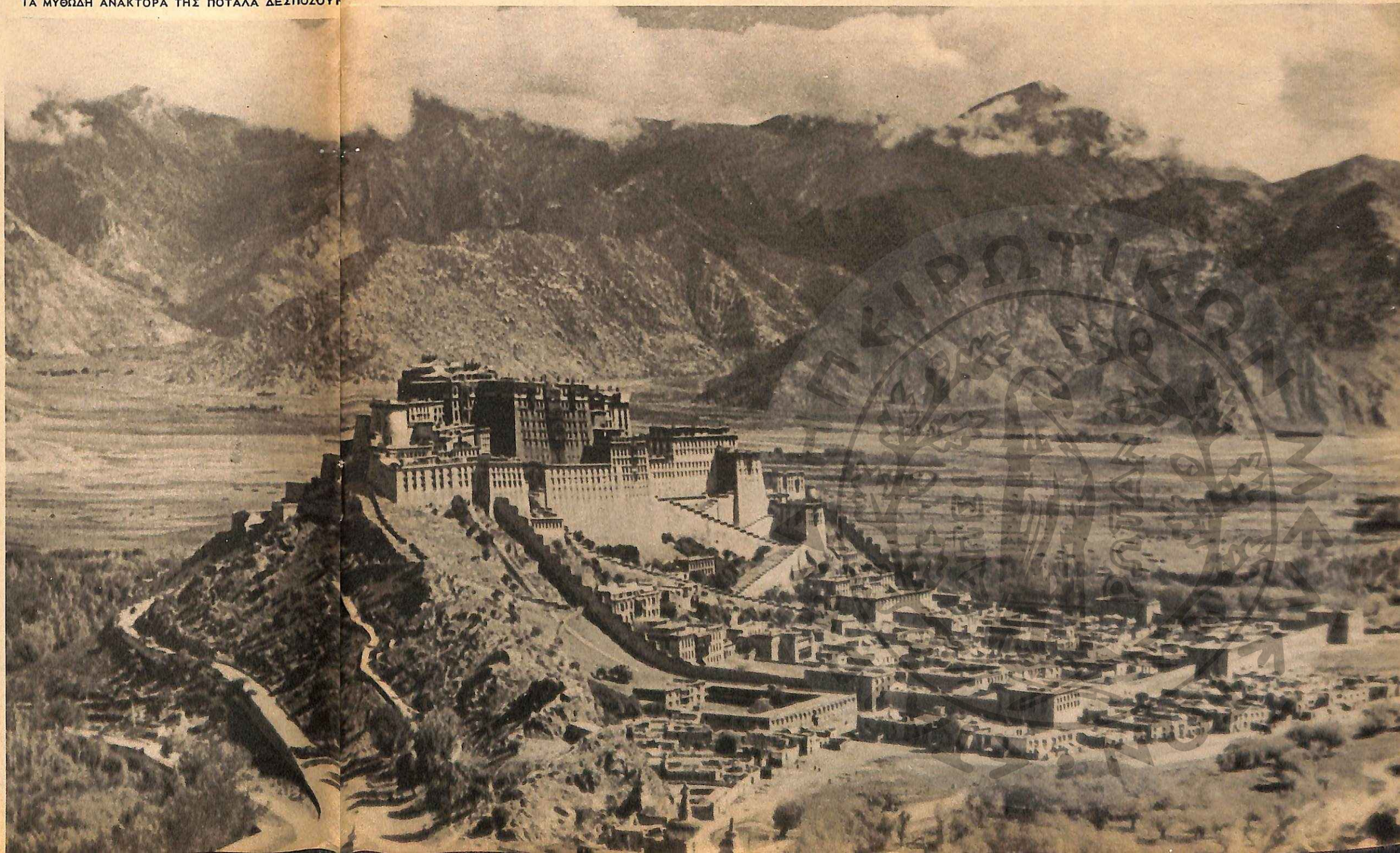
ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΣΤΟΝ ΔΑΛΑΙ ΛΑΜΑ

Για όκτακόσια περίπου χρόνια, από την εποχή

ΘΙΒΕΤ

‘Η «στέγη του κόσμου» ταρασσεται
... αλλά ο Δαλάι - Λάμα χαμογελά

ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ ΤΟΥ ΘΙΒΕΤ, ΛΑΣΑ. ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ, ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΓΙΑ ΦΟΝΤΟ ΤΟΥΣ ΤΑ ΙΜΑΛΑΙ-Α, ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΔΑΛΑΙ ΛΑΜΑ
ΤΑ ΜΥΘΩΔΗ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΗΣ ΠΟΤΑΛΑ ΔΕΣΠΟΖΟΥΝ

- 60.000 Κινέζοι στρατιώτες κατέκτησαν το Θιβέτ, το 1950.
- 250.000 κατέστειλαν την πρώτη πρόωρη εξέγερσή τους.
- 500.000 είναι σήμερα άνισχυρες να υποτάξουν ούσιαστικά το μυστηριώδες βασίλειο.

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΤΣΕΝ - ΓΙ ΚΑΙ Ο ΜΕΓΑΣ ΔΑΛΑΪ ΛΑΜΑ ΕΠΙΘΕΩΡΟΥΝ ΤΗΝ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΦΡΟΥΡΑ

έκεινη, και κυρίως μετά τον γάμο του βασιλιά του Θιβέτ Μαγκ - Ζόγκ με Κινέζα πριγκίπισσα, ο Βουδισμός εδραιούται στη χώρα και μαζί με αυτόν το καθεστώς επικυριαρχίας της Κίνας. Μία μικρή διακοπή τον 9ο αιώνα μένει χωρίς επασκόλουθα και τη στιγμή που οι άνικτοι στρατοί του Τζέγκιζ - Χάν θα σαρώσουν την Άσία, το Θιβέτ θα μείνει ελεύθερο και λησμονημένο. Οι Κινέζοι αυτοκράτορες δεν απασχολούνται με το πανώληλο μικρό και ύποτελές Βασίλειο. Προσπαθούν να κατακτήσουν τον κατακτητή. Νά διδάξουν τον Βουδισμό στους Μογγόλους για να σωθούν από τον κίνδυνο. Το Θιβέτ θα μείνει μόνο για να ξελιχθή σε καθαρά θεοκρατικό κράτος με την κληρικοκρατία στην τέχνη και τα γράμματα. Μέχρι το 1950...

Την εποχή που η Κίνα ξανάπεσε στη νάρκη της, χρειάστηκε μία ανανέωση της εξουσίας. Ο Γκάν Ντέν, ο σοφός άγιος και ιδρυτής του μοναστηριού Τάσι - Λούντο καθορίζει τον τόπο ως έδρα του Μεγάλου Λάμα, του 'Αρχιερέως. Το πνεύμα του, όταν θα πεθάνει, ελευθερώνεται από το φθαρτό του σώμα για να μετενσαρκωθεί σε ένα νήπιο που οι μαθηταί του το αναγνωρίζουν και καθιερώνουν από τότε (1474 μ.Χ.) την παράδοση της μετενσαρκώσεως στους διαδόχους του Γκάν Ντέν. 'Η τρίτη μετενσάρκωση του Γκάν Ντέν βαφτίζεται από ένα μοναχό Δαλαΐ Λάμα Βαγιραντάρα (ο Λάμα, κυρίαρχος του κεραυνού που σκεπάζει τα πάντα). 'Ο Τάσι Λάμα θα μείνη θρησκευτικός κυρίαρχος και κυβερνήτης και ο Δαλαΐ Λάμα ο βασιλιάς, τυπικός ανώτατος άρχων.

Η ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΑΠΟΜΟΝΩΣΕΩΣ

'Από την εποχή αυτή (13ος - 18ος αιώνας) το Θιβέτ κλείνεται σιγά - σιγά στην ψυχή του. Μέρος άπρόσιτο και πτωχό, με κλίμα σκληρό, όπου το κρύο και οι άνεμοι, το χιόνι και η ξηρασία δεν επιτρέπουν παρά τη συνομιλία του ανθρώπου με τον εαυτό του, δεν προσφέρεται ούτε προσφέρει. Το μοναστήρι αποτελεί το κέντρο της ζωής και υπολογίζεται ότι το ένα τρίτο του πληθυσμού είναι βουδιστάι κάλδηροι. 'Ο φτωχός τόπος δεν επιτρέπει αύξηση του πληθυσμού και γι' αυτό η πολυανδρία γίνεται θεσμός, γιατί οι εισβολές και οι κατακτήσεις απαγορεύονται από τη διδασκαλία του Βούδα.

Στά κρασπεδα του Βασιλείου της Στέγης του Κόσμου, στο κέντρο της άπέραντης Άσίας, περνούν οι μεγάλοι χερσαίοι εμπορικοί δρόμοι. Προς την Κίνα, προς τη Ρωσία, προς τις 'Ινδίες. Αυτός είναι ο λόγος που έξωθε τις γειτονικές άπέραντες και πλούσιες χώρες να θέλουν την επικυριαρχία του Θιβέτ. Και το Θιβέτ, για να γλυ-

ΘΙΒΕΤ

Ένα Θιβέτ κλεισμένο στην ψυχή του

νέζοι σοφοί, δεν θέλουν να ύποστούν την ταλαιπωρία της ούσιαστικής εξορίας στον άγονο και άπρόσιτο αυτό τόπο, για το χατήρι ενός μεγαλείου που το διακρίνουν ότι δεν έχει ζωή και μέλλον. Το 1750 οι Κινέζοι διοικηταί άποφασίζουν να πάρουν και την έσωτερική διοίκηση του Θιβέτ στα χέρια τους και σκοτώνουν τον διοικητή της Λάσσα. Τα αντίποινα είναι σκληρά. 'Όλοι οι Κινέζοι του Θιβέτ σφάζονται.

ΟΙ ΓΚΟΥΡΚΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ

'Ο πυρετός των άποικιακών κατακτήσεων έχει καταλάβει την Εύρώπη. 'Ισπανοί, 'Ολλανδοί, Πορτογάλοι, Γάλλοι έχουν ξεχυθή προς όλκληρο τον κόσμο, γνωστό και άγνωστο. 'Ανοιξαν πιά οι θάλασσες και άρχισε να κυκλοφορή ο γήινος πλούτος. Τα 'Ινδικά παράλια δέχονται τους λευκούς άποίκους και οι 'Ιθαγενείς κάτοικοι άπωθούνται προς το έσωτερικό. Μία κίνηση προς την άσιατική ένδοχώρα, φεύγοντας τον 'έκπολιτισμό' των λευκών δαιμόνων με την πυρίτιδα, σπρώχνει τους κατοίκους του Νεπάλ να εισβάλουν στο Θ.βέτ. Το 1850 κλείνεται μία συμφωνία με το Νεπάλ, που έξασφαλίζει στους Γκούρκας άρισμένα εμπορικά προνόμια, αλλά το Θιβέτ μένει ακόμη κλειστό για τον άλλο κόσμο.

Το 1903, με πρόσχημα την «άπειλή» των Ρώσων, άγγλικά στρατεύματα καταλαμβάνουν τη Λάσσα και επιβάλλουν στην χώρα πρόστιμο 166.000 λιρών ως άποζημίωση για την προστασία που της έξασφάλισαν. 'Η επικυριαρχία των Κινέζων δγαίνει από τα σκονισμένα και ξεχασμένα

άρχεια και αναγνωρίζεται και παίρνει την άγγλική έγγυηση. Μία πρώτης τάξεως επιχείρηση που, με το άζημίωτο, κατορθώνει να άπομακρύνει τη Ρωσία, να έξασφάλιση την άγγλική έπιρροή και να παρουσιάσει στα μάτια του κόσμου τον εύλαβικό σεβασμό της Μ. Βρετανίας προς τις παραδόσεις και τις συνθήκες. Στο Θιβέτ θα κυβερνούν οι Θιβετιανοί, θα είναι κυρίαρχοι οι Κινέζοι, θα επιτρέπεται όμως η επίσκεψη του μόνο στους 'Αγγλους. Οι Ρώσοι του Τσάρου δεν θα έχουν κανένα δικαίωμα. 'Η έξαιρετικά ευνοϊκή αυτή τακτοποίηση άποφέρει και 166.000 λίρες στο θησαυροφυλάκιο.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΛΙΟΥ - ΠΟΥ - ΤΣΕΓΚ ΕΦΑΡΜΟΖΕΙ ΤΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

'Η ρύθμιση ήταν καλή και για κάμποσο καιρό κράτησε. 'Η διατήρηση του καθεστώτος όμως στηριζόταν σε μία θεμελιώδη προϋπόθεση. Την άδυναμία της Κίνας και της Ρωσίας και την άγγλική κατοχή των 'Ινδιών. Οι προϋποθέσεις αυτές διήρκεσαν κάμποσο καιρό και το 1933, όταν ο Δαλαΐ Λάμας πέθανε, οι Θιβετιανοί μοναχοί σκορπίστηκαν με την ήσυχία τους στα τέσσερα σημεία του όρίζοντος για να ανάκαλψουν μόλις μετά πέντε χρόνια τη μετενσάρκωσή του, στο σημερινό Δαλαΐ - Λάμα.

Τα πράγματα θα ακολουθούσαν τον ήρεμο δρόμο τους. 'Η Κίνα θα αντιμετώπιζε τις έσωτερικές και έξωτερικές κρίσεις της. 'Η Ρωσία θα ήταν άρκετα άπασχολημένη με τη Μογγολία και με τον 'Ιαπωνικό κίνδυνο για να άσχοληθι με

ΑΝΩΤΑΤΟΙ ΚΡΑΤΙΚΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ ΕΞΕΡΧΟΝΤΑΙ ΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΗΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

τη Στέγη του Κόσμου. Και πράγματι κανείς δεν άσχολεύεται. Στην Εύρώπη έχει ρίξει όλο το βάρος της ή σοβιετική προσπάθεια για την έξασφάλιση της δυνάμεως που θα επιτρέψει στους Ρώσους 'Ιθύνοντας να πραγματοποιήσουν το όνειρο της κυριαρχίας του κόσμου. 'Η κατεύθυνση των κατακτητών, λέγει άλλωστε και ο Λαυρέντιος ο Μικρός, ο Κλαούζεβιτς του Μεσαίωνα, πρέπει να είναι έξ 'Ανατολών προς Δυσμιάς, ποτέ έκ Δυσμών προς 'Ανατολάς. Μόνο οι κατακτηταί που ακολουθούσαν την τροχιά αυτή δεν αντιμετώπισαν την ήττα. 'Όσοι ακολουθούσαν τον αντίθετο δρόμο, όσο και Μεγάλοι να ήσαν, στο τέλος κα-

ταστράφηκαν. 'Ο Μ. 'Αλέξανδρος στον 'Ινδό, ο Ναπολέων στη Μόσχα.

'Αλλά το 1950 συμβαίνουν άποφασιστικά πράγματα στην 'Ιστορία του κόσμου. 'Η έργατική κυβέρνηση στην 'Αγγλία δίνει ανεξαρτησία στις άσιατικές κτήσεις της, για να έξασφαλίστην φιλία και την συνεργασία των κατοίκων τους. 'Η άμερικανική οικονομική άνεση του Σχεδίου Μάρσαλ επιτρέπει στην Εύρώπη να σταθι στα πόδια της. 'Ο άποκλεισμός του Βερολίνου έχει άποτύχει και ο συμμοριτοπόλεμος στην 'Ελλάδα άκολουθεί τον δρόμο της όριστικής άποτυχίας. 'Ο Τίτο δεν γκερεμίστηκε στην Γιουγκοσλαβία, παρ' όλο που ο Στάλιν δεν κούνησε μόνο το μικρό του δαχτυλάκι, αλλά όλόκληρο τον πολιτικό - οικονομικό μηχανισμό της σοβιετικής επικράτειας.

'Η όργη ενός ανθρώπου που δεν έγνώρισε ποτέ το χαλινό στα πόδια του, είναι πάντα κίνηση που την συνοδεύει ο έλεος. Και ο Στάλιν είναι άργισμένος γιατί δεν 'Ικανοποίησε τα πάθη του. 'Η άποτυχία των πολιτικών - στρατιωτικών επιχειρήσεων του στην Εύρώπη, τον κάνει να γυρίση με μανία προς την 'Ανατολή. 'Ο Τσάγκ Καΐ Σέκ έχει νικηθή εκεί και έχει διαχτη από τον ήπειρο της Άσίας. Το καθεστώς του Μάο-Τσέ Τούγκ, του νέου αυθέντου της Κίνας δεν έχει ακόμη σταθεροποιηθή. Ευκαιρία για μία προσπάθεια με την χρησιμοποίηση των έν πλήρει έπισητρατεύσει άκόμη Κινέζων. Και εκρήγνυται ο πόλεμος της Κορέας.

'Ο δυνατός της εποχής εκείνης, η 'Αμερική, αντίδρα γιατί ύποχρεώνεται από τις συνθήκες και από την ανάγκη να υπερασπισθή την άσιατική άμυντική περίμετρό της. Ταυτοχρόνως όμως η 2α κινεζική στρατιά υπό τις διαταγές του στρατηγού Λιού Που Τσέγκ ξεκινάει για την έφαρμογή των συνθηκών που αναγνωρίζουν την επικυριαρχία της Κίνας στο Θιβέτ. 'Ο Δαλαΐ Λάμας θα στείλη μία διαμαρτυρία στα 'Ηνωμένα Έθνη, αλλά αυτά είναι άναρμόδια. 'Η 'Αγγλία δεν χρειάζεται το Θιβέτ, γιατί δεν κατέχει πιά τις 'Ινδίες. 'Αντι λοιπόν να προστατεύσει το Θιβέτ, σπεύδει να αναγνωρίσει διπλωματικώς την Κίνα και να δείξη τη συνείσθησή της στην στήρηση της ανεξαρτησίας της Στέγης του Κόσμου. Σε λίγους μήνες, τα τόξα και τα άρχεβούζια με τα οποία είναι όπλισμένος ο στρατός των κάλδηρων του Δαλαΐ Λάμα έχουν παύσει να ύπάρχουν, και η Λάσσα άνήκει στον Λιού Που Τσέγκ. Καμία αντίδραση. Τυπικώς όλα είναι νόμιμα. 'Όταν μάλιστα η νομιμότης έξασφαλίζεται από 60.000 σύγχρονα έξοπλισμένους στρατιώτες.

'Ένα μόνον θα μπορούσε να άμφισδητήση

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΤΣΕΝ - ΓΙ ΣΥΝΟΜΙΛΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΔΑΛΑΪ ΛΑΜΑ, ΣΕ ΜΙΑ ΔΕΞΙΩΣΗ ΣΤΗ ΛΑΣΑ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ ΕΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ο ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ, "Έλλην εγκατεστημένος στην Αίγυπτο (στο μέσον), κέρδισε το παγκόσμιο πρωτάθλημα κυνηγεσίας —σκοποβολή κατά περιστέρων— που έγινε τελευταία στην Ιταλική πρωτεύουσα. (Φωτ. Dessena)

ΔΙΕΘΝΗ ΑΙΣΘΗΣΗ προκάλεσε η περιοδεία στις χώρες της Μέσης Ανατολής του νέου σοβιετικού υπουργού των Έξωτερικών, κ. Ντιμίτρι Σεπίλωφ, ο οποίος φιλοξενείται στην ελληνική πρωτεύουσα. Ο κ. Σεπίλωφ, ως γνωστόν, ήταν αρχισυντάκτης της «Πράβδα» —του ήμιεπισήμου οργάνου του σοβιετικού κομμουνιστικού κόμματος— πριν διαδεχθεί τον κ. Μολότωφ στο υπουργείο των Έξωτερικών, προ όλιγων εβδομάδων. Οι πολιτικοί παρατηρητές της Δύσεως υπογραμμίζουν την ισχυρή προσωπικότητα του νέου υπουργού και εκφράζουν την γνώμη ότι ο διορισμός του στην επίκαιρη αυτή θέση θα δώσει νέα ώθηση στα τελευταία συνθήματα της σοβιετικής ηγεσίας: Τον «ελεύθερο συναγωνισμό» και την «ειρηνική συνύπαρξη»

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ

ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Έκστρατεια διαφωτίσεις

• Η «γενική κινητοποίησης του διπλωματικού και προπαγανδιστικού μηχανισμού» της χώρας δια την προβολήν και διατήρησιν του θέματος της κυπριακής ανεξαρτησίας εις το προσκήνιον της διεθνούς επικαιρότητας έχει αρχίσει. Αι εξαγγελθείσαι πρό μηνός κυβερνητικά απόφασεις και αι έπακολουθήσασαι αυτάς κυβερνητικά μεταβολαί αποτελούν ένδειξιν ότι η κυβέρνησις έστράφη αποφασιστικώς προς την κατεύθυνσιν αυτήν.

Όταν δια πρώτην φοράν, τον παρελθόντα Μάρτιον, μετά την έξοριαν του αρχιεπισκόπου Μακαρίου, υπεδείχθη η ανάγκη της προς την κατεύθυνσιν αυτήν στροφής του άγώνος, ξεφράσθησαν και σοβαρά επιφυλάξεις, αλλά και κριτική. Τα γεγονότα που έπηκολούθησαν απέδειξαν το όρθόν της υποδείξεως και το έπείγον της πραγματοποιήσεώς της. Ήδη δέν άπομένει παρά η όσον τόν δυνατόν καλύτερα πραγματοποίησις των αποφασισθέντων.

Εις τό τεραστίας άνά τόν κόσμον όλόκληρον κυκλοφορίας άμερικανικών περιοδικών «Ρήντερς Νταϊτζες» του παρελθόντος Μαΐου δημοσιεύονται δύο άρθρα, έκ τών οποίων τό έν έχει άμεσον και τό άλλο συμπτωματικήν σχέσιν προς την Έλλάδα και την κυπριακήν υπόθεσιν. Εις τό πρώτον δίδεται μία περιγραφή τών γεγονότων της 9ης Σεπτεμβρίου εις την Κωνσταντινούπολιν, τά όποια εμφανίζονται περίπου όπως τά ήβλησεν ή επίσημος τουρκική άποψις. Εις τό δεύτερον περιγράφεται τό έργον τών Άμερικανών διπλωματικών ταχυδρόμων και εις ένα σημείον του, αναφερόμενον εις τά γεγονότα του Οκτωβρίου 1940, γίνεται λόγος περί «τών στρατιωτικών φάλαγγων του Μουσολίνι αι όποιαί ήρχισαν κινούμεναι έναντιόν της Έλλάδος και της Τουρκίας».

Σκόπιμος διαστροφή τών γεγονότων; Παχυλή άγνοια; Πιθανώς άμφότερα. Γεγονός είναι, πάντως, ότι τό αναφερθέν περιοδικόν διαδύεται από 50 εκατομμύρια περίπου άναγνώστας.

Από τό περιστάτικόν αυτό διαφαίνεται και τό μέγεθος τών δυσχερειών που πρόκειται ν' αντιμετώπιθοϋν εις την προσφάτως αναληφθείσαν προσπάθειαν, αλλά και τά συμπεράσματα που πρέπει νά συναχθοϋν περί του τρόπου διεξαγωγής του άναληφθέντος άγώνος.

ΕΛΛΑΣ:

• Από τό σύνολον τών έν τω έξωτερικώ ελληνικόν προξενείων εις 125 πρώτιστανται, ως άμισθοι πρόξενοι, Άγγλοι ύπήκοοι. Τό γεγονός ότι ή επίσημος σφραγίς του ελληνικού κράτους και ή επίσημος έκπροσώπησίς του εις 125 σημαντικάς πόλεις και πρωτευούσας ακόμη ξένων χωρών, εύρίσκονται εις χείρας Άγγλων ύπηκόων, καταδεικνύει τά έμπόδια μέ τά όποια έχει ν' αντιπαλαίση ή ελληνική διπλωματία εις τόν ύπερ της Κύπρου άγώνα της.

• Εις τό δημοσιογραφικόν όργανον της άριστεράς δημοσιεύεται τό πλήρες κείμενον του άρθρου του Κέϊθ Μόρφετ εις την άγγλικήν «Νταϊηλ Έξπρές», τό όποιον αποδίδει την έν Κύπρω έπαναστατικήν δράσιν της ΕΟΚΑ εις εισχωρήσαντα έντός της οργανώσεως στελέχη του κομμουνιστικού ΑΚΕΑ. Τό άρθρον είναι και δυσφημιστικόν, αλλά και έ-

πιθλασές δια τόν κυπριακόν άγώνα. Είναι έν τούτοις ή άναδημοσίευσίς του, γεγονός ένδεικτικόν και τών έν Κύπρω κομμουνιστικών δυσχερειών, αλλά και της πολιτικής συνεργασίας της Μ. Βρετανίας μέ την άλλην μεγάλην ιμπεριαλιστικήν δύναμιν σήμερον έν τω κόσμω, τόν κομμουνισμόν.

• Ό εις τάς νήσους Σεϋσσέλ καθολικός επίσκοπος, Σεθασμιώτατος Όλιβιέρ Μαραντάν, υπέβαλεν έξ ιδίας πρωτοβουλίας αίτησιν όπως επισκεφθή τόν εκεί κρατούμενον τών Άγγλων αρχιεπίσκοπον Μακάριον. Αι βρετανικά άρχαί τών νήσων ήρνήθησαν την άδειαν. Έκπρόσωπος του Βατικανού έχαράκτηρισε την είδησιν ως έξαιρετικώς σοβαράν. Η άρνήσις έν τούτοις έπρεπε ν' αναμένεται, δεδομένου ότι τό Βατικανόν είναι ό ισχυρότερος αντίπαλος του κομμουνισμού. Καί ή Μ. Βρετανία, δέν είναι αντίπαλος, αλλά συνεργάτης του κομμουνισμού.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ:

• Η αίτησις όμάδος Άμερικανών βουλευτών και γερουσιαστών δια την διακοπήν της άμερικανικής βοηθείας προς την Γιουγκοσλαβίαν, δέν ένεκρίθη από τό Κογκρέσσον. Η νίκη της άμερικανικής κυβερνήσεως, έν τούτοις, δέν είναι σπουδαία, διότι τό δίλημμα ύφίσταται. Διακοπή της βοηθείας σημαίνει άπώλειαν του Τίτο τόν όποιον έκέρδισαν οι δημοκρατικοί δια την Δύσιν. Σημαίνει πιθανώς άπώλειαν και άλλων ουδετεροφίλων λαών, της Άσίας κυρίως. Συνέχισις της βοηθείας έξασθενίζει την σταθερότητα της προσήλωσεως πολλών χωρών προς την Δυτικήν παράταξιν που θά θελήσουν νά παίξουν και αυτά τόν ρόλον του Τίτο. Χάνει έπίσης ή βοηθεια την προπαγανδιστικήν της αξίαν ως άντικομμουνιστικόν όπλον. Αι έπικείμεναι προεδρικά έκλογαί φαίνεται ότι έξοθήσαν, ώστε νά θεωρηθή ή ύπερ της διακοπής έπιχειρηματολογία ως ήσασον κακόν.

ΠΟΛΩΝΙΑ:

• Η σοβιετική άποστράτευσις 1.200.000 άνδρών θά συναντήση μμητάς. Η αρχή θά γίνη από την Πολωνίαν και θ' ακολουθήσουν τά υπόλοιπα δορυφόρα κράτη. Διότι ή Πολωνία την στιγμήν αυτήν, κατά την έκφρασιν Γιουγκοσλάβου διπλωμάτου, τελεί ούσιαστικώς έν άνταρσία έναντι τών Σοβιετ και γνωρίζει ότι άποκλείεται σοβιετικόν στρατιωτικόν πραξικόπημα έναντιόν της. Η γνώμη τών δυτικών κύκλων είναι επίσης ότι μία τοιαύτη κίνησις δέν αποτελεί άπλως προπαγάνδαν, αλλά θαυτέραν διαφοροποίησιν έντός του κομμουνιστικού κόσμου.

ΣΑΑΡ:

• Την 1ην Ιανουαρίου 1957 θά γίνη ή επίσημος ένσωμάτωσις του Σάαρ εις την Γερμανίαν. Οι Γάλλοι επιμένουν ότι τό θέμα έχει ακόμη περιπλοκάς, που πιθανώς νά έκδηλωθοϋν εις τό μεσολαβούν διάστημα. Οι Γερμανοί τό άρνούνται.

Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ:

• Τό αποτέλεσμα της έπαναληπτικής έκλογής του Τόνμπριτζ ήσκησεν αποφασιστικήν έπίδρασιν επί της βρετανικής πολιτικής έναντι του κυπριακού, και συνετέλεσεν εις την άναβολήν της άναχωρήσεως του Χάρντιγκ έκ Λονδίνου. Μετά την άναγγελίαν του αποτελέσματος, ένδ ή αδιάλλακτος πολιτική "Ηντεν-

Χάρντιγκ ένεφάνιζε σημεία έπικρατήσεως, έκλονίσθη.

• «Άργά ή γρήγορα τό "Αντεν θ' άποκτήση την άνεξαρτησίαν του...», έδήλωσεν ό έμίρης "Ελ Ίσλάμ Μαχάμετ "Ελ Μπάτνα, διάδοχος της Ύεμένης, άναχωρών έκ Καΐρου προς έπίσκεψιν της Μόσχας κατόπιν έπισήμου προσκλήσεως της κυβερνήσεως της ΕΣΣΔ. Η Ύεμένη συνορεύει μέ τό "Αντεν και συνδέεται δια στρατιωτικής συμμαχίας μέ την Αίγυπτον και την Συρίαν.

• Τό κυπριακόν θά συζητηθή εις την προσεχή διάσκεψιν της Κοινοπολιτείας, έδήλωσεν ό Καναδός πρωθυπουργός Σάιν Λωράν. Άρα και δια τόν Καναδαν ακόμη, δέν αποτελεί τό κυπριακόν «έσωτερικόν» θέμα της Μ. Βρετανίας. Ο ύπουργός τών Έξωτερικών του Καναδά κ. Λέστερ Πήρσον, είναι εις έκ τών τριών «σοφών» του ΝΑΤΟ που άνέλσων νά εισηγηθοϋν την νέαν πολιτικήν του όργανισμού εις την προσεχή σύνοδον του Συμβουλίου τών ύπουργών τών Έξωτερικών.

Η.Ν. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ:

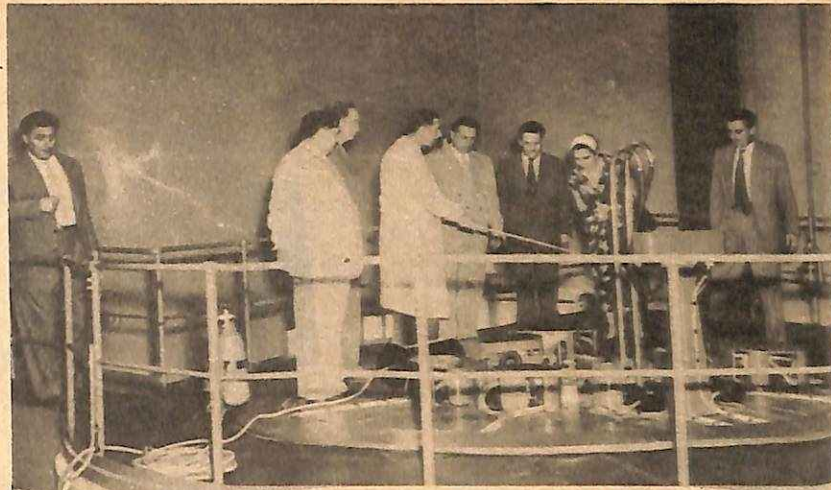
• Η Άμερική έχει χάσει την πρωτοβουλίαν του διπλωματικού και προπαγανδιστικού πολέμου. Εις την τελευταίαν πρό της άσθενείας του συνέντευξιν προς τους άντιπροσώπους του τύπου, ό πρόεδρος Άϊζενχάουερ έδήλωσεν ότι θά προσκαλέση τόν Ζούκωφ εις ΗΠΑ, έφ' όσον οι Ρώσοι προσκαλέσουν τόν Άμερικανόν ύπουργόν Άμύνης κ. Ουΐλσον εις Μόσχαν.

• Μείωσιν του χρόνου τών θερινών διακοπών έξήτησε δια τά άμερικανικά Πανεπιστήμια ό πρόεδρος του Πανεπιστημίου Κολούμπια δόκτωρ Γκραϊνσον Κέρκ. Η θέσις του κ. Κέρκ δέν έξαρτάται από την ψήφον τών φοιτητών.

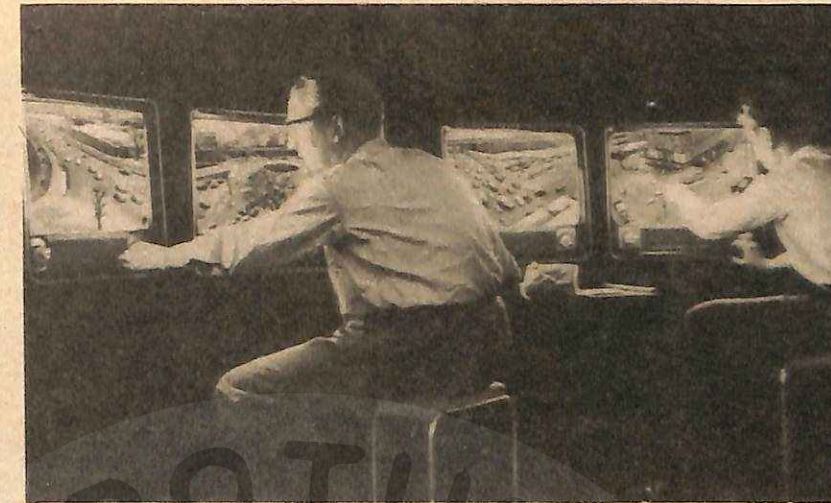
Ε.Σ.Σ.Δ.

• Ο Στάλιν ύπενόμειυσε τάς σχέσεις της ΕΣΣΔ μέ την Κίναν και έθεσεν εις κίνδυνον την ένότητά του κομμουνιστικού στρατοπέδου... έδήλωσεν ό Νικήτα Κροϋτσσεφ προς τους κομμουνιστάς ήγέτας που συνεκντρώθησαν τόν Μάρτιον εις Βαρσοβίαν δια την κηδείαν του Μπερούτ. Αι σχέσεις έπομένως θά ύπηρεζαν κάποτε τεταμέναι και ό Κροϋτσσεφ προσφέρει την σταλινικήν φήμην ως έξιλαστήριον εις τους λίαν έπιφυλακτικούς έναντι του σημερινού καθεστώτος κομμουνιστάς του Μάο Τσέ Τούνγκ.

Κ. Α. Ρ.

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΚΑΙ Η ΚΥΡΙΑ ΤΙΤΟ, κατά την διάρκεια της πρόσφατης επίσκεψέως των στην Σοβιετική Ένωση, έπισκέφθησαν ένα Ισταμθό Άτομικών Έρευνών πλησίον της Μόσχας. Τους έπισήμους ξένους συνόδευεν ό ύπουργός Έξηλεκτρισμού και πρώην πρωθυπουργός Μαλένκωφ. (Φωτ. United Press)

ΚΑΤΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ γιά την τροχαία. Στο Άμδούργον οι άστυνομικοί της τροχαίας εγκατέστησαν δέκτας τηλεοράσεως, από τους όποιους έλέγχουν την κίνηση τών τροχοφόρων στα κεντρικά σημεία της πόλεως. (Φωτ. Ρ. Popper)

ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΟ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΒΑΛΑΝΤΙΑ. Ο Βάλτερ Σχλίσκε επέδειξε κατά την άεροπορική έκθεση του Λίππε (Γερμανία) αυτόν τόν νέο τύπο έλικοπτερου, που μπορεί ό καθένας νά κατασκευάση μόνος του —φτάνει νά προηθευθή τό σχετικό φυλλάδιο από τόν κατασκευαστή του. Τό έλικόπτερο μπορεί ν' αναπτύξη ταχύτητα 105 χιλιομέτρων την ώρα, ζυγίζει πενήντα κιλά και κινείται μέ βενζίνη ή μέ άκαθαρό πετρέλαιο.

Δ Ο ΐ Ρ Α Ν Η

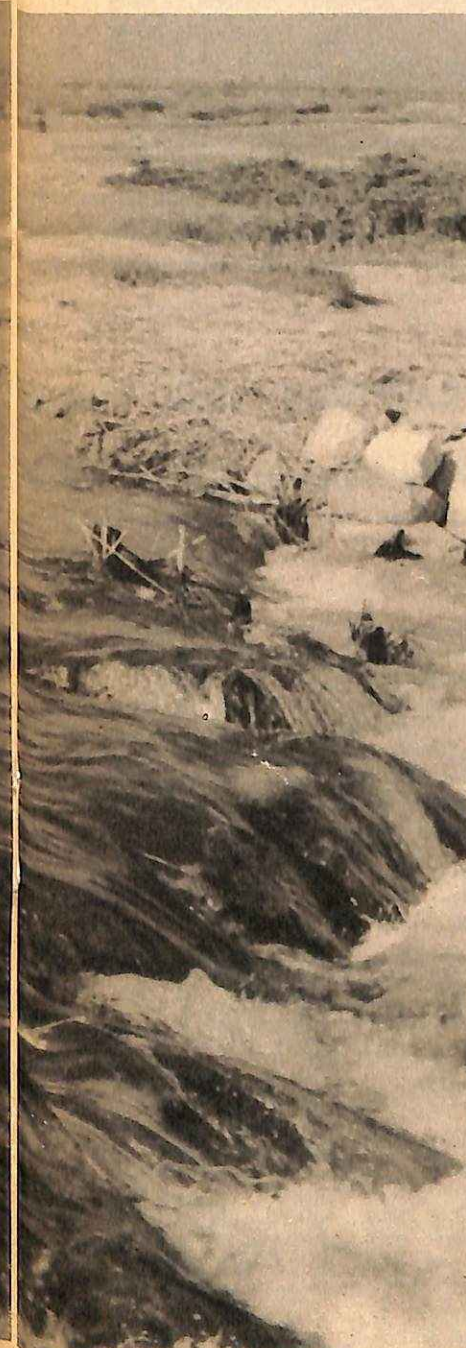
Μιά όμορφη λίμνη που χωρίζει και ενώνει την Ελλάδα με την Γιουγκοσλαβία

Κείμενο - φωτογραφίες του άπεσταλμένου

τών «ΕΙΚΟΝΩΝ» κ. ΒΑΣΟΥ ΜΙΓΚΟΥ

ΤΟ ΨΑΡΕΜΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΟΝ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΣΧΕΔΟΝ ΠΟΡΟ ΤΩΝ ΤΡΙΑΝΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΟΪΡΑΝΗΣ, ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΨΑ

ΡΕΥΟΥΝ ΣΤΑ ΔΥΟ ΠΕΜΠΤΑ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ

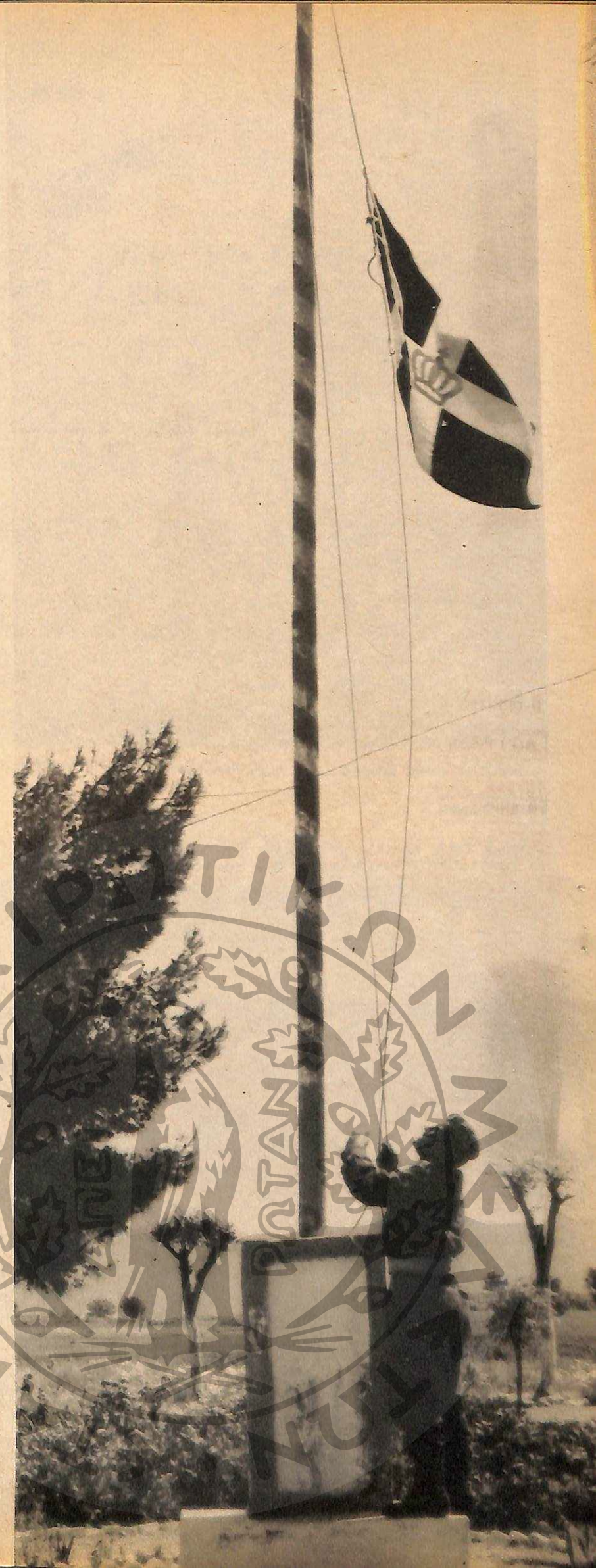
Γύρω από την πυραμίδα που βρίσκεται κοντά στο 13ο φυλάκιο, στην δχθη της λίμνης Δοϊράνης, δεν υπάρχει τίποτα που να ξεχωρίζει, στη χλόη ή στη γή. Κι όμως, αν κρατάτε ένα ρολόι που δείχνει δέκα ή ώρα και κάνετε ένα θήμα πέρα απ' την πυραμίδα, το ρολόι σας θα πηγαίνει μία ώρα μπροστά! Αυτό συμβαίνει γιατί μπαίνετε σε γιουγκοσλαβικό έδαφος, και το Βελιγράδι πάει μία ώρα πίσω απ' την Αθήνα —έχει δηλαδή ώρα Κεντρικής Ευρώπης.

Αλλά η διαφορά ανάμεσα στην Ελλάδα και τη Γιουγκοσλαβία δεν περιορίζεται σ' αυτό. Τα πάντα διαφέρουν ανάμεσα στις δυο χώρες —ή γλώσσα, τα έθιμα, ο λόκληρος ό τρόπος της ζωής της. Αλλά η Γιουγκοσλαβία είναι τώρα φίλη και σύμμαχος της Ελλάδος —και τα γεγονότα αποδεικνύουν πως είναι πραγματική και πολύ καλή φίλη...

ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ

Αυτό αποτελεί ευτύχημα για την Ελλάδα, γιατί η περιοχή του εδάφους της που συνορεύει με τη Γιουγκοσλαβία είναι το ασθενέστερο σημείο των μεγάλων θορείων της συνόρων. Αν τα Βαλκάνια είναι, όπως είχε πη κάποτε ο Τσώρτσιλ, το «μαλακόν υπογάστριον» της Ευρώπης, η συνοριακή περιοχή Ελλάδος - Γιουγκοσλαβίας αποτελεί ασφαλώς το μαλακώτερο σημείο αυτού του υπογαστρίου! Δυό φορές μέσα σε είκοσιπέντε χρόνια, έχθρικές δυνάμεις μπήκαν στην Ελλάδα απ' τις δχθες της λίμνης Δοϊράνης. Η

ΜΟΛΙΣ Ο ΗΛΙΟΣ χρυσώση τόν δ-ρίζοντα, στον 1στο του 13ου φυλάκιου ανεβαίνει η ελληνική σημαία — πρώτο καθήκον, κάθε πρωί, των συνοριακών μας φρουρών.

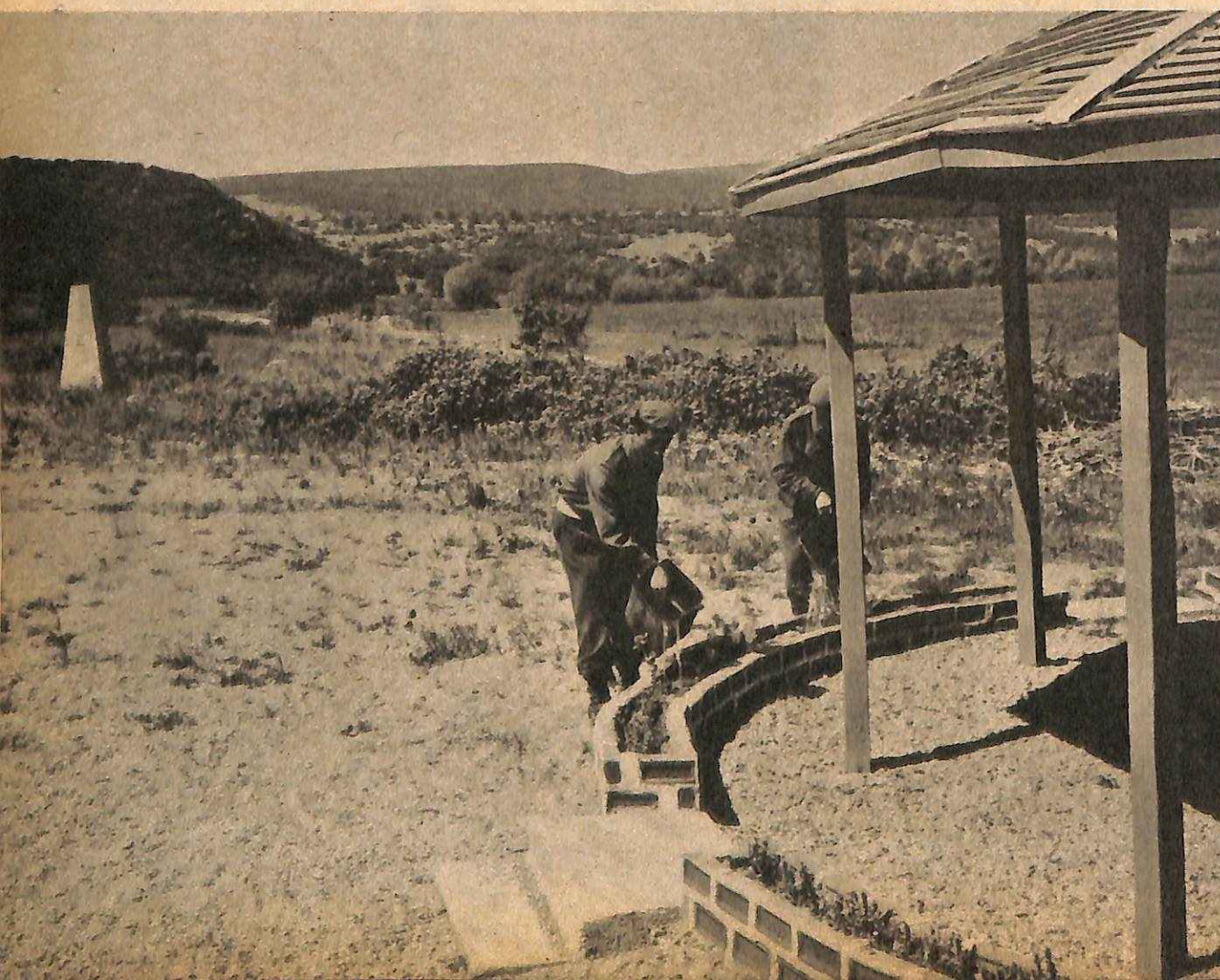

Ο ΟΠΑΙΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΑΣ. ΤΟ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΥΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΟΥΣ. ΚΑΙ Η ΠΥΡΑΜΙΔΑ ΥΠΟΔΗΛΩΝΕΙ ΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

ΔΟΪ-ΡΑΝΗ

ΤΟΥΒΛΑ, ΞΥΛΑ, ΧΑΛΙΚΙΑ, ΠΙΣΣΟΧΑΡΤΟ, ΛΙΓΗ ΚΑΛΗ ΘΕΛΗΣΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΚΑΛΟ ΓΟΥΣΤΟ, ΚΑΙ ΝΑ ΤΟ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ: ΕΝΑ ΚΟΜΨΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ ΦΡΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΝΘΟΣΠΑΡΤΗ «ΑΛΤΑΝΑ»

“Έλληνες και Γιουγκοσλάβοι φρουροί άδελφωμένοι στην έρημιά των συνόρων

δεύτερη φορά ήταν στον τελευταίο Παγκόσμιο πόλεμο, κ' οι έθνη δυνάμεις μπήκαν από κεί μόνον αφού απέτυχαν να διασπάσουν την άμυντική γραμμή της Πίνδου και τη γραμμή Μεταξά. Είναι, λοιπόν, παρήγορο να ξέρη κανείς πως έχει στο ασθενέστερο σημείο των συνόρων του ένα φίλο, που μπορεί να τον εμπιστευθεί.

ΜΙΑ ΤΡΙΜΜΕΝΗ ΣΤΟΛΗ...

Χρειάστηκε μισή ώρα για να πείσω ένα λοχαγό του γιουγκοσλαβικού στρατού να μου επιτρέψει να δώσω στους ανανγώστες των ΕΙΚΟΝΩΝ φωτογραφικές επιδείξεις των φιλικών σχέσεων που υπάρχουν ανάμεσα στις δυο χώρες. Τόν είχαμε καλέσει τηλεφωνικά απ' τη γιουγκοσλαβική Δοϊράνη, που βρίσκεται σε απόσταση είκοσι λεπτών με τ' αυτοκίνητο στο έσωτερικό. Ήρθε άμέσως. Μά όταν ό έπλ κεφαλής του ελληνικού φυλακίου του έξηγησε—μέ διερμηνέα φυσικά—πως ήθελα να τους φωτογραφίσω την ώρα που θα συνωμιλούσαν φι-

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΘΕΩΡΙΑ ΟΠΛΟΠΟΛΥΒΟΛΟΥ. ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΤΟΥ 13ου ΦΥΛΑΚΙΟΥ ΔΕΝ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΥΝ ΠΟΤΕ ΤΙΣ ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΤΟΥΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΑΤΑΚΤΑ ΔΙΕΣΠΑΡΜΕΝΕΣ ΤΣΙΜΕΝΤΕΝΙΕΣ ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΙΕΣ ΠΥΡΑΜΙΔΩΝ, ΣΤΑ ΝΟΤΙΑ ΤΗΣ ΔΟΪ-ΡΑΝΗΣ, ΑΠΟΤΕΛΟΥΣΑΝ ΕΝΑ ΑΝΤΙΑΡΜΑΤΙΚΟ ΦΡΑΓΜΑ, ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΜΟΝΕΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

λικά μαζί, δέν τό δέχτηκε. Καί ποιά δικαιολογία νομίζετε πως μεταχειρίστηκε; 'Η στολή του, λέει, ήταν πολύ παλιά και τριμμένη, ώστε να εμφανισθώ σε μια τέτια φωτογραφία, που θα δημοσιευόταν σε ελληνικό περιοδικό, και δέν πρόφτανε να γυρίση στη Δοϊράνη να θάλη την καλή του στολή, γιατί έπρεπε να πάη στη Γευγελή για κάποια επιθεώρηση... 'Η αλήθεια είναι πως πραγματικά ή στολή του ήταν παλιά και τριμμένη. Τόν είδα με λύπη να φεύγει, γιατί είχε ένα χαμογελαστό, καλοκάγαθο πρόσωπο—άκριβώς τό είδος του προσώπου που θα περίμενε κανείς να έχει ένας καλός γείτονας! 'Ο διοικητής του ελληνικού φυλακίου με διαβεβαίωσε πως αυτός 'κι ό Γιουγκοσλάβος λοχαγός (που είχε την έποπτεία ολόκληρης της περιγής) βρίσκονταν σε πολύ καλές σχέσεις, και πως συχνά πηγαιναν και τάπιναν μαζί.

—Μιλάτε πολιτικά; τόν ρώτησα.

—“Όχι πολύ, αλλά δέν τ' αποφεύγομε κιόλας. Οι Γιουγκοσλά-

θοι αγαπούν τον Τίτο, αλλά έχουν χωνέψει πώς κάθε χώρα είναι ελεύθερη να έχει το καθεστώς της.

—Για τους Έλληνες, τί ιδέα έχουν;

—Θαυμάζουν την Ελλάδα για την αντίστασή της έναντι των Ιταλών και των Γερμανών. Τον ελληνικό στρατό τον θεωρούν ως έναν από τους καλύτερους της Ευρώπης. Νά, επί τέλους, μερικοί φίλοι, που δεν μας εκτιμούν μόνο για τους αρχαίους προγόνους μας...

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΟΪΡΑΝΗ

Η ελληνική Δοϊράνη είναι ένας μικρός συνοικισμός από παλιόσπιτα, που κατοικούνται από τριάντα σχεδόν οικογένειες. Είναι υπολείμματα του ελληνικού πληθυσμού μιάς μεγαλύτερης Δοϊράνης, που έπεσε στη Γιουγκοσλαβία όταν η συνοριακή γραμμή μετατέθηκε προς τα νοτιώτερα.

Το ψάρεμα είναι ο μόνος πόρος ζωής τους. Έχουν δικαίωμα να ψαρεύουν στα 2/5 της λίμνης Δοϊράνης, ενώ τα άλλα 3/5 ανήκουν στη Γιουγκοσλαβία. Οι ευνοούμενοι τρόποι ψαρέματός τους είναι ο γρίπος —τοπική ονομασία της τράτας— και το ψάρεμα με το καμάκι στο φως της άσετυλινης.

Για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, έτησιως, ένας ισχυρός βορειοδυτικός άνεμος που λέγεται «Βαρδάρης» φυσάει πάνω απ' τη Δοϊράνη. Μερικές φορές φυσάει τόσο δυνατά, ώστε ξεριζώνει τα δένδρα που βρίσκονται στην ακρολιμνιά κι αναγκάζει τους ψαράδες να μένουν κλεισμένοι στα σπίτια τους.

Πέρυσι, η επιφάνεια της λίμνης πάγωσε επί δύο σχεδόν εβδομάδες, και μπορούσε κανείς να την περάσει ολόκληρη —έχει δεκαοχτώ χιλιόμετρα μήκος κ' έπτά πλάτος— με τ' αυτοκίνητο.

ΤΕΤΙΕΣ ΒΑΡΚΕΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΟΙ ΨΑΡΑΔΕΣ ΤΗΣ ΔΟΪΡΑΝΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΟ ΨΑΡΙΩΝ. Ο ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΑΣ ΔΕΝ ΕΛΕΓΧΕΙ ΤΟ ΖΥΓΙΣΜΑ. ΑΠΛΩΣ ΠΕΡΙΕΡΓΑΖΕΤΑΙ.

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΒΑΡΥΧΕΙΜΩΝΙΑΣ

Όπως σέ δη σχεδόν την Εύρωπη, έτσι και στη Γιουγκοσλαβία ο φετεινός χειμώνας ήταν πολύ βαρύς. Αφθονο χιόνι σκέπασε ολόκληρη τη χώρα, και στις νότιες περιοχές της οι συγκοινωνίες είχαν διακοπή επί πολλούς μήνες. Μερικά όρεινά χωριά έμειναν άποκλεισμένα, κ' οι κάτοικοί τους κινδύνεψαν σοβαρά. Αποτέλεσμα του δριμύτατου αυτού χειμώνα ήταν ότι τα νερά της λίμνης Δοϊράνης φούσκωσαν επικίνδυνα την άνοιξη κι απείλησαν να κατακλύσουν τις γιουγκοσλαβικές όχθες της λίμνης και να προκαλέσουν σημαντικές ζημιές στα σπαρτά, στους ανθρώπους και στα ζώα. Οι πλημμυρές του παρελθόντος έχουν αφήσει φθερές αναμνήσεις στους Γιουγκοσλάβους, γιατί έκαναν όλες ανυπολόγιστες καταστροφές στις κατακρημένες περιοχές. Η Γιουγκοσλαβία δεν έχει τα υλικά μέσα των Αμερικανών, ούτε την τεχνική πείρα των Ολλανδών στην αντιμετώπιση των πλημμυρών τους. Μπροστά στον κίνδυνο, λοιπόν, του ξεχειλίσματος της Δοϊράνης και του κατακλυσμού ολόκληρης της γιουγκοσλαβικής πλευράς της, οι Έλληνες, σάν καλοί γείτονες που είναι, άνοιξαν ένα μέρος του φράγματος που βρίσκεται στη δική τους όχθη της λίμνης κι άφησαν τα νερά της Δοϊράνης να ξεχυθούν σέ μιά ελληνική πεδιάδα, που οι ζημιές δεν θά ήταν τόσο μεγάλες. Πρόκειται ασφαλώς για ένα παράδειγμα αλληλεγγύης που δεν συναντάται συχνά στις σχέσεις μεταξύ κρατών, όσονδήποτε φιλικά κι αν είναι. Κ' η ελληνική πρωτοβουλία άποτελεί μιά καλή απόδειξη του τί θά μπορούσε να επιτελέσει το Βαλκανικό Σύμφωνο αν όλοι όσοι το έχουν υπογράψει συμπεριφέρονταν σύμφωνα με τ ό π ν ε υ μ α αυτής της συμμαχίας.

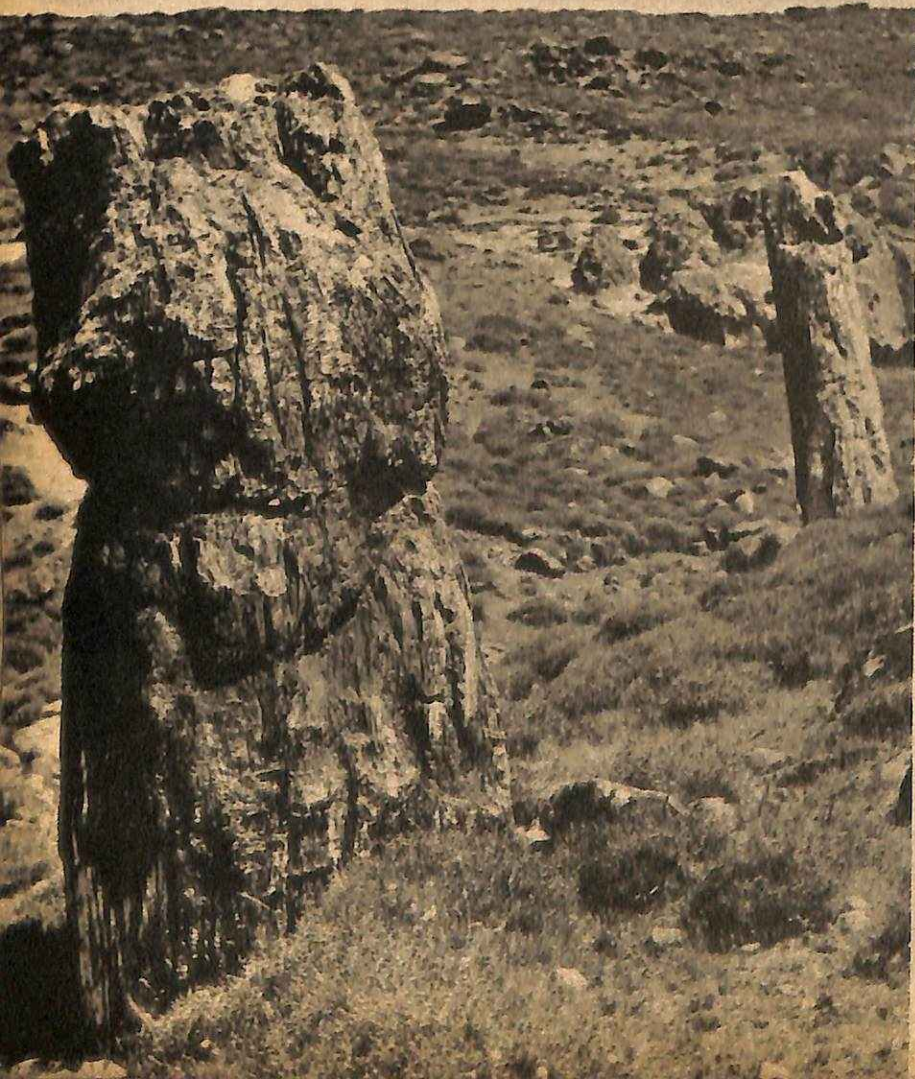

ΟΤΑΝ Ο «ΒΑΡΔΑΡΗΣ» ΑΓΡΙΕΥΗ, ΔΕΝ ΑΣΤΕΙΕΥΕΤΑΙ. ΕΝΝΟΕΙ ΝΑ ΣΑΡΩΣΗ ΤΑ ΠΑΝΤΑ. ΟΙ ΣΤΕΓΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ Ν' ΑΝΑΡΠΑΓΟΥΝ ΚΑΙ ΤΑ ΗΣΥΧΑ ΝΕΡΑ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ ΔΕΡΝΟΝΤΑΙ ΣΕ ΒΙΑΙΕΣ ΠΕΡΙΔΙΝΗΣΕΙΣ. ΠΟΛΥ ΣΥΧΝΑ Ο «ΒΑΡΔΑΡΗΣ» ΞΕΡΡΙΖΩΝΕΙ ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΔΕΝΤΡΑ

ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΟΠΟΥ ΒΡΕΘΗΚΕ ΤΟ «ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟ ΔΑΣΟΣ»

ΣΑΝ ΚΟΛΩΝΕΣ ΑΡΧΑΙΟΥ ΝΑΟΥ ΟΡΘΩΝΟΝΤΑΙ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΚΟΡΜΟΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΓΥΜΝΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΙΟΥ. ΤΟ ΥΨΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ ΤΑ 8 ΜΕΤΡΑ

ΓΕΩΛΟΓΙΑ

ΤΟ ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟ ΔΑΣΟΣ

Μιά σύμπτωση φέρνει στο φῶς τὰ θαυμάσια εὐρήματα τῆς Ἑρεσσοῦ

Κοινή είναι ἡ γνώμη τῶν ἐπιστημόνων ὅτι τὸ μαρμαρωμένο δάσος τῆς Ἑρεσσοῦ εἶναι ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα τοῦ κόσμου. Παρόμοια δένδρα, εἶπεν ὁ Ἑλληνοαμερικανὸς γεωλόγος Μάντελ, ὑπάρχουν μόνον στὴν Ἀριζόνα, δὲν ἔχουν ὅμως οὔτε τὸ μέγεθος, οὔτε τὴν ἐξωτερικὴ στυλπνότητα τῶν δένδρων τῆς Λέσβου. Ὡς πρὸς τὴν ἐποχὴ στὴν ὁποῖαν

ἀνήκουν, ὁ μὲν Γάλλος Ντελωναὶ τὰ ἀνάγει στὴν πλειόκαινον περίοδο (15 — 20 ἑκατομ. χρόνια π. Χ.), ὁ δὲ Ἕλλην Βορεὰς, καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου, στὴν πλειστόκαινον (500.000 — 1.000.000 χρόνια π. Χ.). Βρίσκει συνεπῶς ὅτι ἡ ἀνακάλυψή τους, ἐπιστημονικῶς, δὲν παρουσιάζει ἄλλο ἐνδιαφέρον ἀπ' τὴν διαφώτιση μιᾶς «γεωλογικῆς λεπτομερείας» στὴν ἱ-

στορία τῆς νήσου. Τελείως ἀντίθετη εἶναι ἡ ἀποψη τοῦ Γερμανοῦ παλαιοβοτανολόγου Ρίχαρτ Κράουζελ. Τὰ ἀνάγει κι αὐτὸς στὴν πλειόκαινον περίοδον. Παλαιότερα δένδρα, λέγει, ὑπάρχουν μόνον στὴν Ἀφρικὴ (350 ἑκατ. ἐτῶν). Δὲν εἶναι ὅμως τόσο μεγάλα, οὔτε τόσο καλὰ διατηρημένα. Συνεπῶς ἡ ἀνακάλυψή τους ἐγκλείει μεγάλην ἐπιστημονικὴν σπουδαιότητα.

Ηταν μιά ἐμπνευση ἢ ἓνα προαίσθημα αὐτὸ πὺν ἔκανε τὸν πρόεδρο τοῦ Ὁρειβατικοῦ Συλλόγου Μυτιλήνης κ. Ἀμπατζὶ νὰ παρασύρῃ φέτος τὸ χειμῶνα τὸ σύλλογό του σὲ μιὰν ἐκδρομὴ στὸ Σίγρι — μιὰ περιοχὴ στὸ ἀκρότατο δυτικὸ σημεῖο τῆς νήσου; Ἡ περιοχὴ αὕτῃ εἶναι ξηρή, ἄγονη, χωρὶς θλάσση καὶ εἶναι ὅπως οὔποτε τὸ τελευταῖο μέρος πὺν θὰ σκεφθῇ κανεὶς νὰ πάῃ ἐκδρομῇ. Τὸ μόνον τῆς προτέρημα, προκειμένου γιὸ ὀρειβάτες, εἶναι ὅτι εἶναι ἐντελῶς ἀνεξερεύνητη.

Γευματίζοντας ἐκεῖνο τὸ μεσημέρι σὲ μιὰ στάνη, ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου καὶ τὰ τέσσαρα — πέντε μέλη τὰ ὁποῖα τὸν εἶχαν ἀκολουθήσει σ' ἐκείνην τὴν περιπέτεια, ἀκούσαν νὰ γίνεταὶ γιὰ πρώτη φορὰ λόγος γιὰ τὰ «μαρμαρωμένα δέντρα». Τὰ ἀνέφερε κατὰ τύχην ἓνας βοσκὸς, θέλωντας νὰ προσδιορίσῃ κάποιο ἄλλο σημεῖο τῆς περιοχῆς.

—Τί εἶναι αὐτὰ τὰ «μαρμαρωμένα δέντρα»; ρώτησε κάποιος ἀπὸ τοὺς ἐκδρομεῖς.

Ἡ ἀπάντησις δὲν ἦταν πολὺ διαφωτιστικὴ.

—Κάτι δέντρα ἀπὸ πέτρα.

—Πᾶμε νὰ τὰ δοῦμε; πρότεινε τότε ἓνας ἄλλος.

Τὸ ἀποφάσισαν. Ἦταν μιὰ θαρραλέα ἀπόφασις, ἀν ληθῇ ὅτι ἦσαν μίαν μετὰ τὸ μεσημέρι καὶ εἶχε προηγηθῇ ἐξάωρη πεζοπορία. Χρειάστηκε νὰ περπατήσουν ἄλλη μιάμιση ὥρα γιὰ νὰ φθάσουν στὸν πρῶτο «μαρμαρωμένο κορμό». Τὸν εἶδαν ἀπὸ ψηλά, μισοκρυμμένο πίσω ἀπὸ σχῖνα κι ἀσφαλδόχορτα, στὸ βάθος μιᾶς ρεματιᾶς. Εἶχε μῆκος τρία μέτρα, περίπου. Ἦταν ἓνας μεγάλος κορμός, κομμένος στὰ δύο. Ὁ φλοιὸς του, γεμάτος βαθιὰς χαρακίες καὶ σκασίματα, ἐμοιάζε μὲ φλοιὸ πεύκου. Ἦταν τόσο ζωντανός, πὺν ξεγέλασε πολλούς. Μερικοὶ ἀπλώσαν τὸ χέρι τους γιὰ νὰ ξεκαλλήσουν ἓνα κομμάτι. Τότε μόνον κατάλαβαν πὺς εἶχαν μπροστά τους ἓνα δέντρο νεκρό, μὲ ὕλη ἀπὸ πέτρα — ἀπολιθωμένο ποῖος ξέρει πρὶν πόσα ἑκατομύρια χρόνια.

Ἀπαραμερίζοντας τὰ χόρτα πὺν τὸν ἐσκέπαζαν, μού ἔλεγε ἀργότερα ἓνας ἀπὸ τοὺς ἐκδρομεῖς, εἶχα

ΤΑ ΑΠΟΛΙΘΩΜΕΝΑ ΔΕΝΔΡΑ ΤΗΣ ΑΚΤΗΣ,

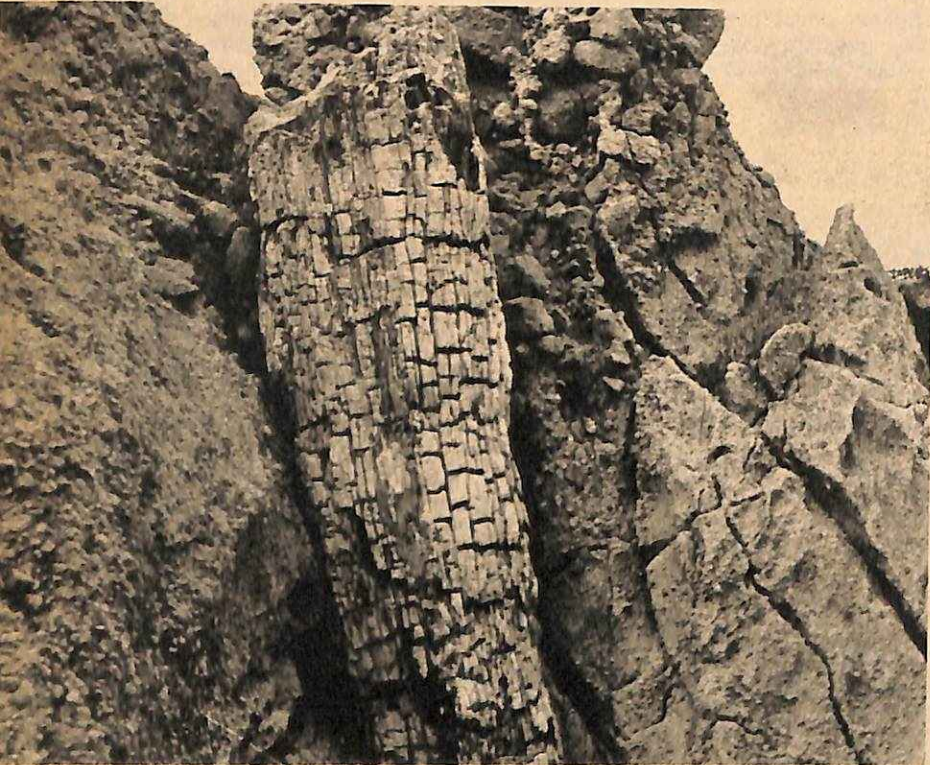

ΑΝΤΙΚΡΥ ΑΠΟ ΤΟ ΣΙΓΡΙ, ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΠΡΟΣΦΑΤΗ «ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ». ΕΤΣΙ ΚΑΘΩΣ ΕΙΝΑΙ ΡΙΓΜΕΝΑ, ΛΕΣ ΠΩΣ ΤΑ ΕΧΟΥΝ ΕΤΟΙΜΑ ΓΙΑ ΦΟΡΤΩΜΑ...

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΚΟΡΜΟΣ ΠΟΥ ΒΡΕΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

ΕΝΑΣ ΤΕΡΑΣΤΙΟΣ ΚΟΡΜΟΣ, ΧΩΜΕΝΟΣ ΣΤΟ ΒΡΑΧΟ ΤΗΣ ΑΚΤΗΣ

ΕΝΑ ΚΟΥΤΣΟΥΡΟ ΡΙΓΜΕΝΟ ΠΑΝΩ ΣΤΑ ΒΟΤΣΑΛΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΙΑΣ

ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟ ΔΑΣΟΣ

Τα δεσποτικά απολιθώματα

την εντύπωση πως ξεσκέπαζα έναν τάφο».

Ο κορμός εκείνος ήταν η αρχή του δάσους. Σημείωσαν προσεκτικά στο χάρτη το σημείο στο οποίο τον είχαν βρή. Ήταν το κέντρο περίπου του τριγώνου Έρεσσου - Σιγρίου - Μοναστηρίου - Ύψηλου.

ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ

Έτσι περίπου άρχισε η ιστορία του «μαρμαρωμένου δάσους» της Έρεσσου, για να εξελιχθεί αργότερα σε θέμα διεθνούς ενδιαφέροντος.

Αυτές οι όμοιου τύπου περιέργειες συνήθως της «ανάκαλύψης» του κάνουν ακόμη και σήμερα πολλούς να αμφισβállουν. Μά πως είναι δυνατόν — λένε — να μην ήταν γνωστό μέχρι τώρα; Τόσα χρόνια γίνεται να μην πέρασε κανείς από εκεί — να μην το είδε ή να μην άκουσε να γίνεται λόγος γι' αυτό;

Ας τοποθετήσουμε το θέμα σε κάποια στερεώτερη βάση. Το «μαρμαρωμένο δάσος» δεν ήταν ως τώρα εντελώς άγνωστο. Ο Γάλλος μεταλλειολόγος Κάρολος Ντελωνάι που είχε περάσει από τη Λέσβο στα 1820, το αναφέρει σε κάποιο από τα συγγράμματά του. Κάποιος θόρυβος είχε γίνει τότε στο εξωτερικό για το «μαρμαρωμένο δάσος της πατρίδας της Σαφωύς», χωρίς όμως να δοθεί συνέχεια. Σιγά - σιγά το πράγμα ξεχάστηκε. Μέχρι του 'Απριλίου του 1956, ο Ντελωνάι ήταν ο μόνος έπιστήμων ο οποίος είχε επισκεφθεί το απολιθωμένο δάσος της Μυτιλήνης.

Αυτή είναι η μία πλευρά της ιστορίας. Η άλλη είναι ότι ολόκληρη η Μυτιλήνη πληροφορήθηκε την ύπαρξη του «δάσους» από τις έφημερίδες τις τοπικές πρώτα και τις αθηναϊκές ύστερα. Και όταν ο θόρυβος έφθασε στο κατακόρυφο, μερικοί θυμήθηκαν πως «κάτι» είχαν δη «κάποτε» — ή κάτι είχαν άκουσει...

Το γεγονός πάντως είναι ένα. Ότι η περιοχή όπου βρέθηκαν τα απολιθώματα, εξακολουθεί και σήμερα ακόμη να είναι σχεδόν άνεξερεύνητη.

Αυτό θα πρέπει να οφείλεται κατά ένα μεγάλο μέρος στο δρόμο που συνδέει τη Μυτιλήνη με το Σίγρι (90 χιλιόμετρα περίπου). Δεν είναι μόνο ότι δεν έχει ασφαλτόστρωση. Είναι ο χειρότερος δρόμος του νησιού. Στα χαρτιά περνά για «μαγιστός», αλλά στην πραγματικότητα δεν κάνει ούτε για γαϊδουράκι. Η περιοχή αυτή καλύπτει προς το παρόν δέκα τετραγωνικά χιλιόμετρα περίπου. Γράφω «προς το παρόν» γιατί το μέλλον είναι άγνωστο. Διαρκώς ανακαλύπτονται και νέα απολιθώματα και τα όρια του δάσους ολο και περισσότερο διευρύνονται. Κατά την διάρκεια μιας εξορμήσεώς μας στην περιοχή αυτή, με τον καθηγητή του Πολυτεχνείου και απεσταλμένο του Γεωλογικού 'Ινστιτούτου κ. Βορέαδη, ανακαλύψαμε μια πυκνή συστάδα δέντρων στο νησάκι που βρίσκεται ακριβώς απέναντι από το Σίγρι. Θά ήταν 20 τουλάχιστον κορμοί, ριγμένοι ο ένας δίπλα στον άλλον, στην ακροθαλασσία. «Εμοιαζαν με κορμούς κυπαρισσιών, αλλά αυτό δεν είναι παρά μια εικασία. Η διαπίστωση αυτή είναι αρμοδιότης των βοτανολόγων, οι οποίοι θα διαδεχθούν τους γεωλόγους στη μελέτη των απολιθωμάτων.

Λίγο πιο κάτω, πάλι στο νησάκι, συναντήσαμε, χωμένον κάθετα μέσα στο βράχο, έναν λευκό κορμό, ύψους

(Φωτ. ΕΔ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ)

πέντε τουλάχιστον μέτρων. Η επιφάνειά του ήταν βαθειά χαρακωμένη σε πολλά σημεία. Αν πρόσεχες λίγο, διέκρινες τις κουφάλες και τα σπασίματα του ξύλου, διατηρημένα κατά τρόπον τέλειον. Ακόμα και οι λεπτές εκείνες ίνες που δημιουργούνται όταν ο κορμός αποκοπή βίαια από την ρίζα του, διειστρούντο σά ναχε το δέντρο ξεριζωθή μόλις πριν λίγα λεπτά.

«Δάσος», βέβαια, στην κυριολεξία δεν υπάρχει, ούτε φαντάζομαι ότι είναι δυνατόν να βρεθί στην περιοχή αυτή. Υπήρξε ίσως κάποτε, αλλά αυτό το «κάποτε» θα πρέπει να τοποθετηθεί μερικά εκατομμύρια χρόνια πριν. Η εικόνα που αντικρύζει σήμερα ο επισκέπτης είναι μία γυμνή έκταση, χωρίς δέντρα, με χαμηλούς θάμνους και μυτερά, θαυοκόκκινα βράχια που προήλθαν από στερεοποίηση του ήφαιστειακού υλικού. Σαύρες και φίδια είναι τα μόνα όρατα όντα της περιοχής.

Έχει μία παράξενη όμορφη ή περιοχή αυτή. Μέσα στην γυμνότητά της, ξεπετιούνται εδώ και εκεί πέτρινοι κορμοί. Όρθωνονται μπροστά σου πελώριοι, παγεροί, ανέκφραστοι. Στην πέτρινη επιφάνειά τους έχει άκίνητη ή ζωή χιλιάδων αιώνων.

Περπατώντας ανάμεσά τους έχεις την εντύπωση ότι ο χρόνος άρχισε να κυλά με ταχύτητα προς τα πίσω και ότι ζής τις στιγμές μιας απίθανα μακρινής εποχής. Κάπως έτσι, άγριο, τραχύ, αψιλόξενο θα πρέπει να ήταν και τότε το τοπίο αυτό. Φαίνεται τόσο σκληρό και τόσο πρωτόγονο, ώστε σου δίνει την εντύπωση πως οι αιώνες που πέρασαν δεν μετεκίνησαν ούτε ένα βοτσαλάκι από την επιφάνειά του.

Θα συναντήσετε κορμούς κίτρινους, πορτοκαλένιους, γαλάζιους και λευκούς. Οι χρωματισμοί αυτοί προήλθαν από προσμίξεις των διαφόρων οξειδίων που περιείχαν τα θερμά νερά του ήφαιστείου, τα οποία προεκάλεσαν την απολίθωση. Τα νερά αυτά ανάδλυσαν μετά τα τελευταία υπολείμματα της λάβας και άποτελούν, κατά την έκφραση των επιστημόνων, «ενέργειαν μεθαισταισκήν». Έκλύσαν προς όλες τις κατευθύνσεις και διεισέδισαν τους κορμούς των δέντρων που είχαν ταφή μερικές εκατοντάδες χρόνια προηγουμένως από την ήφαιστειακήν σποδόν», δηλαδή τη στάχτη που είχε τινάξει το ήφαιστειο, ως προάγγελον της δράσεώς του.

Η τουριστική αξιοποίηση της περιοχής δεν πρέπει εν τούτοις να καθυστερήσει. Η φύση θέλησε, από κάποια ιδιοτροπία της, να πλουτίσει τη Μυτιλήνη με αυτό το σπάνιο είδος των απολιθωμάτων, που προκαλούν όχι μόνον το πανελλήνιο, αλλά και το διεθνές ενδιαφέρον. Ξένοι έπιστήμονες, γεωλόγοι, βοτανολόγοι, απεσταλμένοι του ξένου τύπου και τουρίστες, έτοιμάζουν τη στιγμή αυτή τις βαλίτσες τους για να έλθουν στη Μυτιλήνη. Έπιβάλλεται, λοιπόν, ή έστω και πρόχειρη επιδιόρθωση του δρόμου, ή επισήμανση της θέσεως όπου βρίσκονται τα έντυπωσιακότερα απολιθώματα και ή ανεύρεση μερικών καλών οδηγών. Είναι τα πρώτα πράγματα που πρέπει να γίνουν προς την κατεύθυνση της τουριστικής αξιοποίησεως της περιοχής — και νομίζω ότι μπορούν να γίνουν σε μικρό σχετικώς διάστημα.

Φ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΑΛΛΑΞΑΝ ΤΗΝ ΖΩΗ ΜΑΣ (I)

ΧΕΝΡΥ ΦΟΡΝΤ

Ο άνθρωπος που έβαλε τον κόσμο να προχωρή πάνω σε τέσσερες ρόδες

Η ανθρωπότης προχωρεί. Κάθε μέρα κ' ένα καινούργιο βήμα, κάθε μέρα και μια ανακάλυψη που αλλάζει ριζικά την ζωή μας. Πόσοι όμως κόποι, πόσος ιδρώτας και πάθος κρύβεται πίσω από κάθε βήμα! Λίγοι έκλεκτοι είναι οι σκαπανείς, οι μεγαλοφρονείς οραματιστές και εκτελεστές της προόδου, που την απολαμβάνουν κατόπιν οι πολλοί. Η ιστορία αυτών των λίγων εκλεκτών, που άλλαξαν με την τιτανική συμβολή τους την μορφή της εποχής που ζούμε, είναι ένα από τα πιο ήρωικά μυθιστορήματα που γράφτηκαν ποτέ. Και το μόνο αληθινό. Τίποτε δεν είναι ίσως πιο συγκινητικό από την μεγάλη στιγμή, την ώρα και την ημέρα που γέννησε μια κολοσσιαία για ολόκληρη την ανθρωπότητα ανακάλυψη. Οι ΕΙΚΟΝΕΣ θα δώσουν από σήμερα στους άσυνγνωστούς τους μερικά πορτραίτα των φωτισμένων αυτών ανθρώπων, μερικές σκηνές από το συγκινητικό φιλμ της σύγχρονης έπιστήμης και τεχνικής που δεν επιτρέπεται να τις άγνοή οποιος συμμετέχει στον πολιτισμό του 20ου αιώνα.

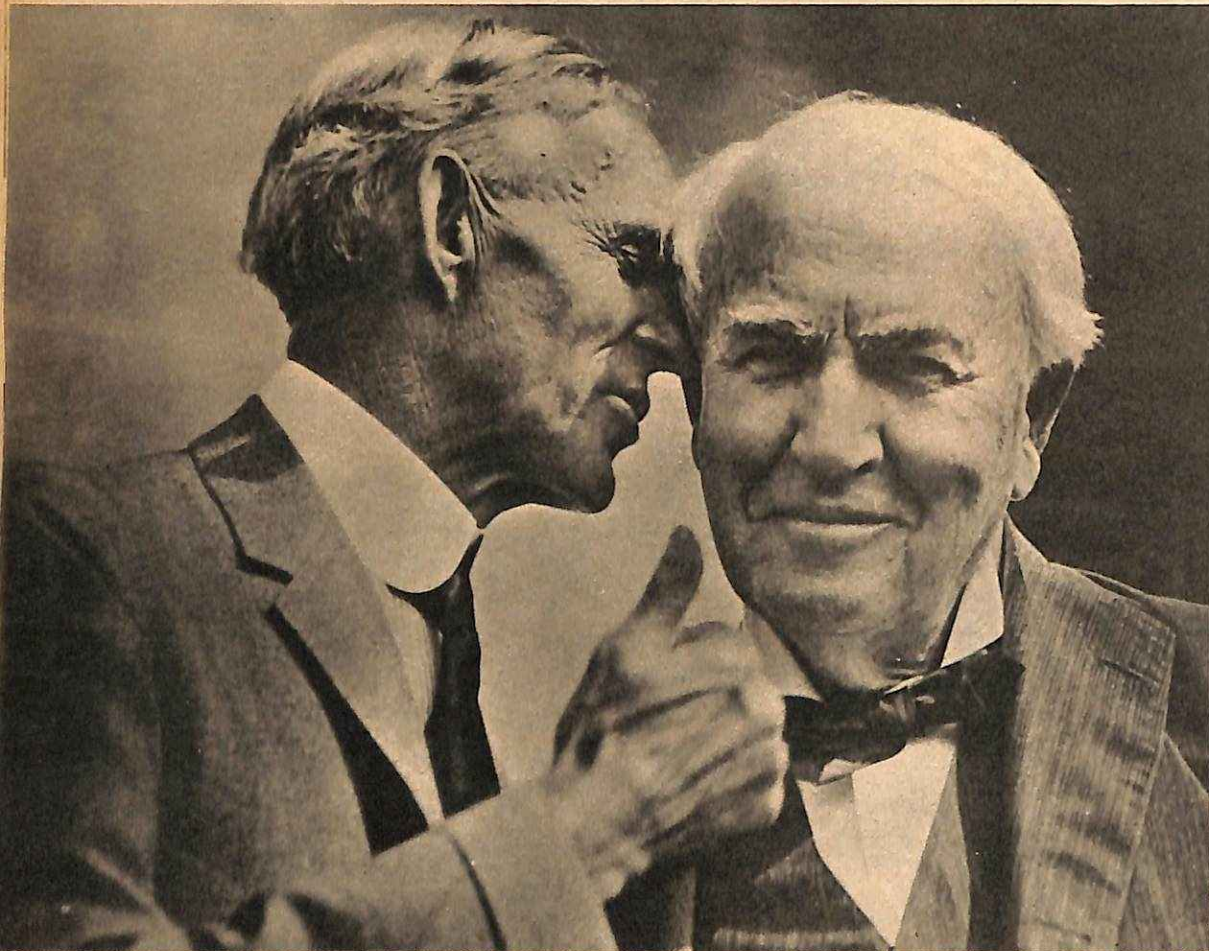
Αρχίζουμε με το αυτοκίνητο. Ένα είδος που κατέκτησε σχεδόν και το πιο απόμερο χωριονάκι. Που το γνωρίζουν ακόμη και τα μωρά. Και που πριν από 70 μόνον χρόνια ήταν τελείως άυπαρκτο. Δεν μοιάζει για καταπληκτική εφεύρεση. Δεν παρουσιάζει ίσως τον μυστηριώδη χαρακτήρα της τηλεόρασεως, την ασύλληπτη ύψη της υδρογονοδόμιας. Θα μπορούσατε όμως να φαντασθήτε σήμερα ένα κόσμο δίχως αυτοκίνητα;

Οι μετοχές της Έταιρίας Φόρντ κυκλοφόρησαν στο χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης. Μια βιομηχανική αυτοκρατορία, που κρατούσε αστηγά μέσα στην οικογένεια τα μυστικά της, παραδίδεται τώρα στο μεγάλο, άνωιμο κοινό. Έξήντα ακριβώς χρόνια έχουν περάσει από τότε που ο Χένρυ Φόρντ, ο δημιουργός της κολοσσιαίας επεχειρήσεως, κατασκεύαζε το πρώτο του αυτοκίνητο. Ήταν άσουλούπιωτο, δαιμονιακό σε θόρυβο, άστειο σε εμφάνιση. Πόσο μακρής όμως ύπηρεξεν ο δρόμος του: Τα 28.000 δανεικά δολάρια που αποτέλεσαν κάποτε τα κεφάλαια της «Φόρντ Μότορ Κόμπανι» έγιναν σήμερα (έκπαισμος μόνον, αφού στην πραγματικότητα ο αριθμός είναι πολύ πιο έντυπωσιακός) 2.483.010.550 δολάρια! Και ιστορούν τη δόξα ενός ανθρώπου, που συνδύαζε τον οραματισμό και την έμπνευση, με τον πρακτικό νοϋ και το πείσμα...

Ο ΧΕΝΡΥ, ΙΔΡΥΤΗΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ ΤΩΝ ΦΟΡΝΤ. ΓΙΟΣ ΑΓΡΟΤΟΥ, ΑΦΗΣΕ ΠΙΣΩ ΤΟΥ ΤΗΝ ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Ένα αγροτόπαιδο δεν ακούει τον πατέρα του και γίνεται ο μεγαλύτερος βιομήχανος

ΧΕΝΡΥ ΦΟΡΝΤ ΚΑΙ ΤΟΜΑΣ ΕΝΤΙΣΟΝ: ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ ΣΥΝΑΝΤΑΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Ηταν δώδεκα ετών ο Χένρυ Φόρντ όταν, συν-αδελφώνοντας τον αγρότη πατέρα του, και κουβαλώντας ένα φόρτωμα μαλλί, αντίκρισε για πρώτη φορά μιάν ατμομηχανή. Ή εντύπωση που του άφησε υπήρξε συγκλονιστική. Περιεργάστηκε από κάθε μεριά το εμαύρο θηρίο, κι όταν γύρισε στην φάρμα έφτιαξε την χονδρεϊδή μακέττα μι-ας ατμομηχανής που κυλούσε πάνω σε τέσσερες τροχούς και ήταν...ιδιωτικής χρήσεως. Τό σκαρί-φλημα αυτό ήταν ή «πρώτη αυτοκίνητος άμαξας» που έμπνεύστηκε και σχεδίασε ο Χένρυ Φόρντ.

ΕΦΗΒΙΚΗ ΑΝΤΑΡΣΙΑ

Καμμία φορά δικαιώνονται τα παιδιά που δεν υπακούουν στους γονείς τους. Αυτό συνέβη και με τον Χένρυ, που είχε μιά πρόωρη επιδεξιότητα στις μηχανές. (Στην κοινότητα του Σπρίνγκουελς, όπου γεννήθηκε, ο πιτσιρίκος αυτός ήταν ο πιο επιτήδειος διορθωτής ρολογιών). —Αυτές οι μηχανές, που έχουν παραγίνει της μόδας —τούλεγε περιφρονητικά ο πατέρας του, Ίρλανδός την καταγωγή— δεν παρουσιάζουν κανένα ενδιαφέρον. Αν εγκαταλείψεις τη γη θά είσαι ο πιο ήλιθιος απ' τους ήλιθιους. —Ο «πιο ήλιθιος» δεν τον άκουσε. Δεκάξη χρόνων τό έσκασε από την φάρμα και πήγε στο βιομηχανικό Νητρώιτ λαχταρώντας να χαϊδέυη, να λύνη, να συναρμολογή και να σχεδιάζη μηχανές. Βρήκε δουλειά. Τόν έδωσαν όμως σύντομα οι ενή-

λικες συνάδελφοί του που δεν άνεχονταν ή επιδιορθών ή πιτσιρίκος τέσσερες φορές γρηγορώτερα απ' αυτούς τα χαλασμένα μηχανήματα.

Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Ξαναγύρισε στο χωριό του, όχι τόσο γιατί τον ίκέτευε ο πατέρας του, αλλά γιατί τό αγρόκτημα είχε τώρα αποκτήσει μιάν άλωνιστική μηχανή. Μεσολάβησε κατόπιν ο έρωτας, ήλθε τέλος ο γάμος. Ο Χένρυ είχε γίνει ένα είδος πολυτεχνίτη, από ρολογας μέχρι πλασιέ φορητών ατμομηχανών. Τά μάτια του όμως ήταν πάντα ανοιχτά. Μιάν ή μέρα διάβασε στον «Επιστημονικό Κόσμο» την περιγραφή μιās γερμανικής εφευρέσεως. Κάποιος —Όττο είχε κατασκευάσει μιά μηχανή που λειτουργούσε με κύλινδρο και με πιστόνι, αλλά την κινητήρια δύναμη την έπαιρνε από τις διαδοχικές εκρήξεις της βενζίνας, που γινόταν αέριο μέσα σ' ένα ειδικό θάλαμο. Ο Χένρυ μάζεψε τότε τα λιγυστά μπουγαλάκια του:

—Αυτή ή μηχανή, Κλάρα —είπε στη σύντροφό του— είναι ή λύση του προβλήματος, που με παίδευεi τόσοσν καιρό.

Ο Χένρυ συνέχισε τόν δραματισμό του: —Τά τρακτέρ, τά καμινία, κάθε τέλος πάντων όχημα, μπορεί να κινήται με μιά μικρήν, ελαφριά μηχανή σαν κι αυτήν. Θά ήθελα πολύ να δοκιμάσω...

—Γιατί δεν τό κάνεις;

—Δεν μπορώ έδω, στο αγρόκτημα. Μου χρειάζεται ένα έργα-

1903

στήριο, εργαλεία, μηχανήματα, εργαάτες. Πρέπει να φύγουμε για τό Νητρώιτ, Κλάρα.

Η Κλάρα δεν έφερε αντίρρηση. Αυτή ή γυναίκα πίστευε στον άνδρα της κι όχι στον κόσμο που τούς θεωρούσε κουτούς επειδή άφηναν μιά πρώτης τάξεως φάρμα, φίλους, συγγενείς και πηγαιναν πραγματικά στο άγνωστο κι άδέβαιο μέλλον...

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΦΗΡΗΜΕΝΟΣ

Δυό χρόνια δούλεψε σκληρά στην Ήλεκτρικη Ύεταιρία για να εξασφαλίσει έναν στοιχειώδη μισθό, μιά κατοικία και μιάν αποθήκη χτισμένη με τούβλα. Σ' αυτή την ταπεινή αποθηκούλα γεννήθηκε, λίγο αργότερα από τόν γιού του τόν Έντσελ, τό πρώτο αυτοκίνητο του Χένρυ Φόρντ. Ή κατασκευή του έγινε μέσα σε μιάν έβδομάδα. Ή τελειοποίησή του όμως χρειάστηκε δυό όλόκληρα χρόνια. Τό άσπείο όμως είναι ότι, όταν με τόσους κόπους τό έμβρυο αυτό του σημερινού αυτοκινήτου ήταν σε θέση να βγή στον καθαρόν αέρα, στάθηκε αδύνατο! Δεν χωρούσε από την... πόρτα της αποθηκούλας. Ο Χένρυ άναγκάστηκε να γκρεμίσει τόν τοίχο και ν' αντιμετώπιση την γκρίνια του ιδιοκτήτου.

—Έσείς κάνετε αυτό τό κακό; ρώτησε ο ιδιοκτήτης έξω φρενών δείχνοντας τόν γκρεμισμένο τοίχο.

—Μάλιστα εγώ. Μη ταρασσεσθε όμως, αὐριο κιόλας θά έχη διορθωθεί.

—Μά γιατί τό κάνετε;

—Γιά να δγάλω τό άμάξι μου στο δρόμο.

—Ποιό άμάξι;

Ο Φόρντ τούδειξε κι άμέσως ο θυμός του ιδιοκτήτου έγινε κατάπληξη.

Κ' Ισχυρίζεσθε ότι αυτό τό πράγμα προχωρεί;

—Αν προχωρή!.. Θά κάνη τώρα άμέσως τόν γύρο του Νητρώιτ.

Ο ιδιοκτήτης σκέφθηκε για μιά στιγμή.

—Αχ έσείς οι εφευρέτες —είπε. Τί φορσέρ είσθε. Και πώς θά ξαναβάλετε μέσα τό άμάξι σας αν φτιάξετε πάλι τόν τοίχο; Άκούστε, κύριε Φόρντ. Πέστε σ' έναν έργάτη να στηρίξη τό γκρέμισμα. Έτσι θά μπεινοδογαίνετε με τό άμάξι σας όποτε θέ-

λετε...

Ο Χένρυ τόν ευχαρίστησε για την συμβουλή. «Έτσι, έγραψε στο ήμερολόγιό του, κατασκευάστηκε ή πρώτη πόρτα γκαράζ».

Αυτό συνέβη πριν από εξήντα ακριβώς χρόνια, στα 1896...

Ας χαμογελουν ειρωνικά

Ο Φόρντ ήξερε πως δεν ήταν ο πρώτος που κατασκεύαζε βενζινοκίνητο άμάξι. Στην Ευρώπη τόν είχαν προλάβει από πολλόν καιρό ενωρίτερα.

Ήξερε όμως ότι κανένα από τά πρωτοποριακά αυτά μοντέλλα —κι άκόμη περισσότερο τό δικό του— δεν ήταν ικανοποιητικό. Άλλά δεν μπορούσε να προχωρή δίχως να δοκιμάξη. Άρχισε λοιπόν να κυκλοφορή στο Νητρώιτ με την σακαράκα του, που προκαλούσε ένα δαιμονισμένο θόρυβο και τά σαρκαστικά χαμόγελα τών συμπολιτών του. Αυτός όμως, ώπλισμένος με μιάν υπέρτατη άδιαφορία άπέναντι σε κάθε είδους κοροϊδία, έπέμενε. Ένα από τά μυστικά της επιτυχίας του ήταν αυτό: Τό πείσμα.

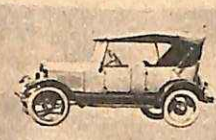
Πούλησε για διακόσια δολάρια σ' έναν έκκεντρικό σπόρτσμαν τό πρώτο του αυτοκίνητο και προχώρησε άμέσως στο δεύτερο.

1906

ΜΠΙΖΝΕΣΜΑΝ, ΟΧΙ ΣΠΟΡΤΣΜΑΝ

Τό ένστικτο της δημοσιότητας ήταν ένα από τά μεγάλα «άτου» του Χένρυ Φόρντ. Μιά χειμωνιάτικην ήμέρα κάλεσε ένα ρεπόρτερ για να τόν πάη βόλτα με τό αυτοκίνητό του. Την άλλη μέρα, —αυτό έγινε στα 1900— ή έφημερίδα του Νητρώιτ διεφήμιζε με τά πιό ζωηρά λόγια την «καταπληκτική αυτή διαδρομή». Λίγο κατόπιν ή τύχη, αλλά και ή επιδεξιότητα του Χένρυ ως οδηγού, τόν έκαναν να κερδίση μιά νίκη περιφανή: Τό «παγκόσμιο πρωτάθλημα της πρώτης αυτοκινητιστικής κούρσας μεγάλης διαδρομής». Οι αντίπαλοί του ήσαν...δυό. Ο πρώτος, ένας εκατομμυριούχος από τό Πίττσμπουργκ, παράτησε τόν άγώνα εύθύς εξ άρχης. Ο δεύτερος, ο Γουίντον, ήταν πραγματικά επικίνδυνος θρυλικός για τις μέχρι τότε επιτυχίες του, τολμηρός, άσος πραγματικός του βολάν, ούτε υπολόγιζε τόν Φόρντ. Στη μέση όμως ακριβώς της διαδρομής τό αυτοκίνητό του έπαθε θάλαση. Και ο Χένρυ κατάφερε να τόν αφήση 1200 μέτρα πίσω, δια-ύοντας τά 15 χιλιόμετρα της διαδρομής με τό σαραβαλάκι του σε λιγώτερο από 13,5 λεπτά

1927

της ώρας. Θρίαμβος. Τό πλήθος έτρεξε να τόν σπώση στα χέρια.

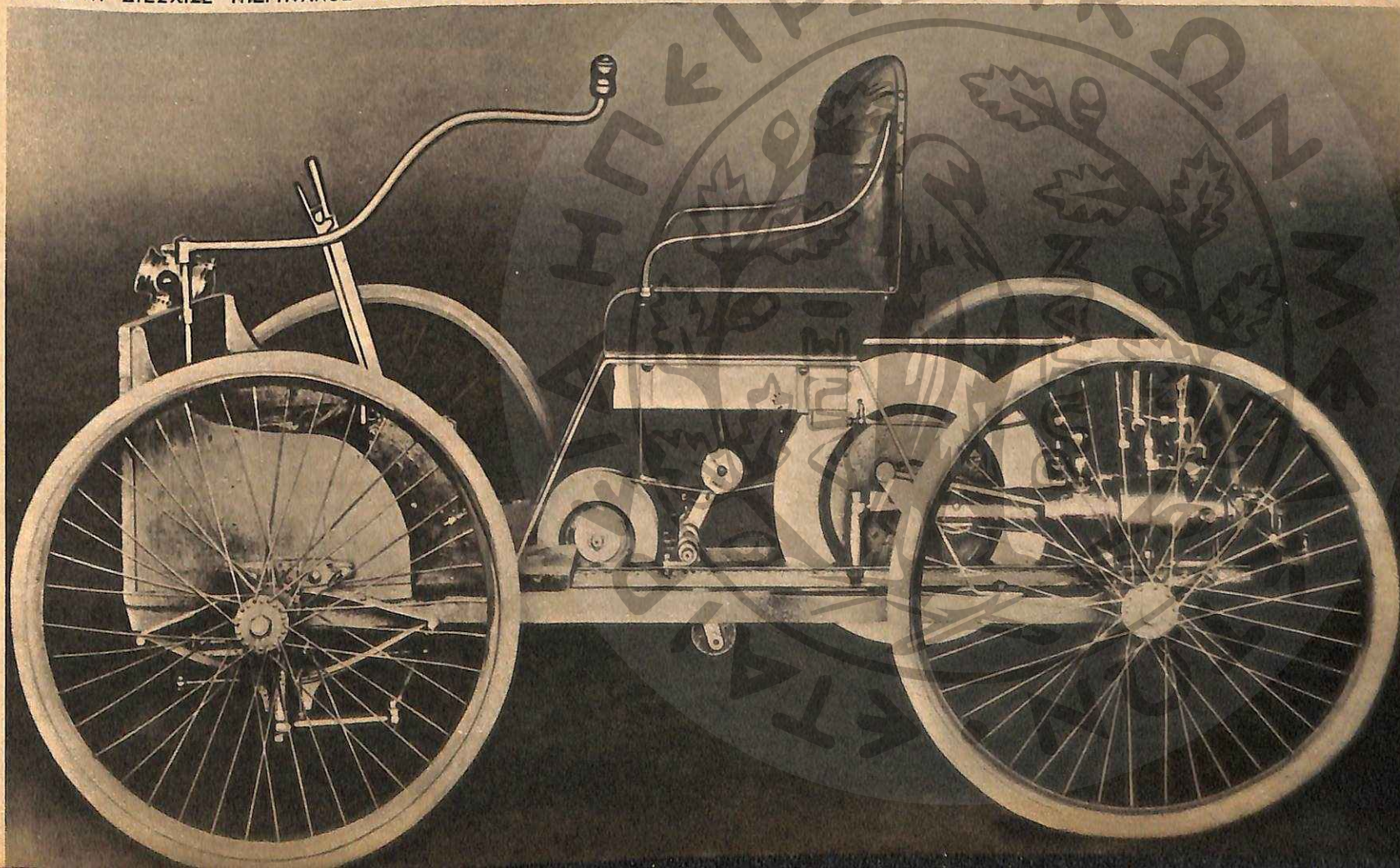
—Νικήσατε τόν τσάμπιον της Άμερικής!

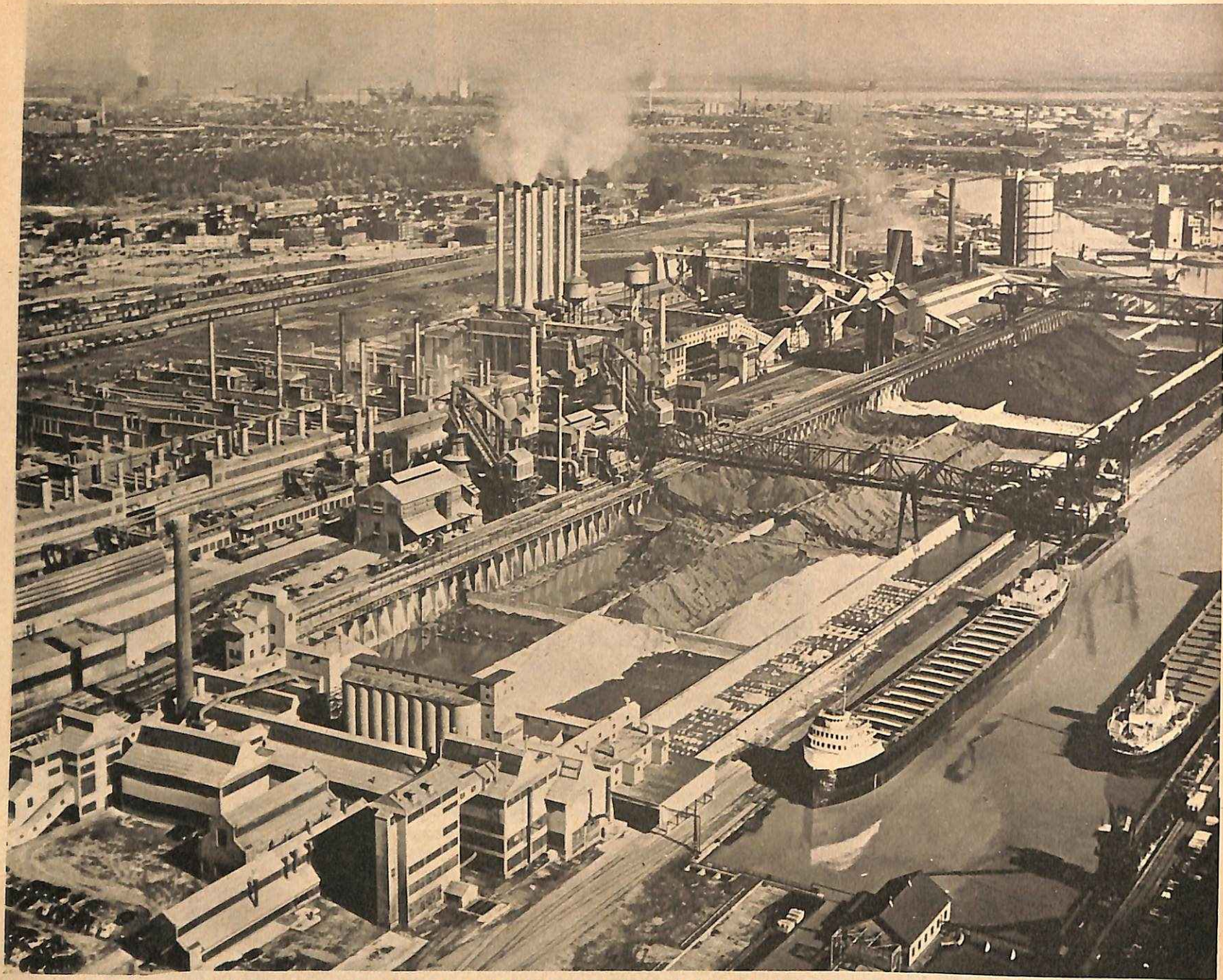
Κ' εκείνος με τό πρακτικό του πνεύμα, άρνήθηκε τό άθλητικό γέρας. —Δεν είμαι εγώ που νίκησα, άποκρίθηκε, αλλά τό άμάξι μου. Δώστε το στον Γουίντον και κανείς στον κόσμο δεν θά μπορέση να τόν φθάση.

ΤΟ «ΧΟΜΠΥ» ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ Τ' ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ. ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΣΕ, ΛΟΙΠΟΝ, ΣΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, Ν' ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΣΜΟ ΚΙ' ΑΝΕΒΗΚΕ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ «ΦΟΡΤΑΚΙ»

Ο ΦΟΡΝΤ ΔΙΕΣΧΙΖΕ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΝΗΤΡΩΙΤ ΠΑΝΩ Σ' ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ... ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗ ΠΡΟΓΟΝΟ ΤΗΣ ΑΙΜΟΥΣΙΝΑΣ

ΕΝΑ ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΦΟΡΝΤ. ΤΑ ΠΛΟΙΑ ΦΕΡΝΟΥΝ ΩΣ ΤΙΣ ΠΥΛΕΣ ΤΟΥΣ ΤΟ ΜΕΤΑΛΛΕΥΜΑ ΠΟΥ ΘΑ ΦΥΓΗ ΠΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΑΣΤΡΑΠΤΟΥΣΑ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΜΙΑΣ ΚΟΥΡΣΑΣ. ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΑΥΤΑ, ΠΡΙΝ 50 ΧΡΟΝΙΑ, ΗΣΑΝ ΜΙΑ ΤΟΥΒΛΙΝΗ ΑΠΟΘΗΚΟΥΛΑ...

Μια κουβέντα πολύ ξευπη, στην κατάλληλη στιγμή είπωμένη...

ΜΟΝΟΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΑΣΤ

Ο Φόρντ προχωρούσε πιά πλησίσιος στον αντίκειμενικό του σκοπό. Ήταν τώρα σαράντα έτών. Ίδρυσε μια μικρή εταιρία, εξέλιξε ένα εργοστάσιο και παρουσίασε στην αγορά το «φόρντμοπιλά» στην τιμή των 850 δολλαρίων. Τότε μαζεύτηκαν και τα πρώτα σύννεφα στον δρίζοντα. Οι άλλοι βιομήχανοι του Νητρώιτ είχαν συμπίξει ένα τράστ με σκοπό να μονοπωλήσουν το νέο είδος. Ένας επίδεξις δικηγόρος, ο Τζώρτζ Σέλντεν, είχε εγκαίρως υποβάλει για λογαριασμό τους μιάν αίτηση για να τους χορηγήθι πατέντα για κάθε μηχανή που όμοιαζε με αυτόκίνητο. Τό τράστ, λοιπόν, τον είδοποίησε να σταματήσει την παραγωγή του. Έκείνος όμως αρνήθηκε κατηγορηματικά και διακήρυξε δημοσία την άρνησή του. Οι πελάτες του πολλαπλασιάστηκαν. Με λύσσα οι αντίπαλοί του έβλεπαν τά «φορτάκια» να πουλιούνται σά λάχανα. Τόν έσυραν στά δικαστήρια. Ή δίκη κράτησε χρόνια. Στό μεταξύ ό Φόρντ εξακολουθούσε να δαζή το ένα μοντέλο πίσω από τό άλλο. Τό 1908 ή «ταίρια» του -πέντε έ-

1932

τών ανήλικο-παρήγαγε τέσσαρες φορές περισσότερα αυτόκίνητα από όποιοδήποτε εργοστάσιο στον κόσμο. Τή στιγμή όμως αυτήν άκριδώς, που προσπαθούσε να διαρρυθμίση τή βιομηχανία του ανάλογα με τίς απαιτήσεις μιάς μαζικής παραγωγής, τό πλήγμα ήλθε σκληρό. Ή απόφαση του δικαστηρίου άναγνώριζε ότι τό τράστ Σέλντεν εξημίωσε από την ήμέρα που ό Φόρντ παρήγαγε αυτόκίνητα και τόν καταδίκασε να πληρώση μιάν άστρονομικήν άποζημίωση. Όλη ή επιχείρηση σήρθηκε στά χέιλη του γκρεμού.

Ο «ΕΝΑΣ» ΟΜΩΣ ΕΝΙΚΗΣΕ

Κάθε άλλος θα προσπαθούσε να συμβιβάση τά πράγματα. Ο Χένρυ Φόρντ όμως είχε πείσμα. Έκαμε λοιπόν έφεση και ταυτόχρονα διπλάσιασε την παραγωγή του εργοστασίου του. Τόν Ίανουάριο του 1911 δγήκε επί τέλους ή τελειωτική απόφαση. Νίκη λαμπρή. Τό τράστ κατατρώθηκε. Ο δρόμος για την άσταμάτητη παραγωγή, ό δρόμος για να γίνη τό αυτόκίνητο ένα λαϊκό είδος μεταφοράς, άνοιγε σάν λεωφόρος μπρός στά πόδια του πεισματάρη άγωνιστού. Τά νούμερα άρχισαν πιά να χορεύουν τόν τρελό χορό τής άνάδου. Ίλιγγιώδη κέρδη στέφουν κάθε καινούργιο δήμα.

Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ

Ο Χένρυ Φόρντ δεν ήταν έπιστημονική με-

γαλοφυά. Ούτε, άκόμη, καταπληκτικός τεχνικός. Γιατί όμως κατάφερε αυτά που δεν κατάφεραν οι πιο προικισμένοι άπ' αυτόν αντίπαλοί του; Δεν είχε αυτός άνα-

1946

καλύψει τόν άτέρμονα πόνον στόν όποιο κυλούν και συναρμολογούνται με τίς άπλούστερες και ταχύτερες κινήσεις όλα τά κομμάτια του αυτόκινήτου. Τόν χρησιμοποίησε όμως πρ ό τος! Ήταν δηλαδή ό πρακτικός νους, ό θεληματικός άνθρωπος, με μιά λέξη ό γεννημένος επιχειρηματίας. Κάθε εργάτης του με τό νέο αυτό σύστημα παραγωγής δεν είχε παρά να κάνει δυά τρεις έπεμβάσεις. Πάντα τίς ίδιες! Τά εργαλεία και τά άντικείμενα έρχόντουσαν κατά τόν πιο μελετημένο πρακτικό τρόπο στην διάθεσή του. Άποτέλεσμα: Μιά δουλειά που άπαιτούσε 20 λεπτά τής ώρας, γινόταν τώρα σέ 5 μόνο. Τό 1910, κατάπληκτος όλος ό κόσμος πληροφορήθηκε ότι ό Φόρντ έμέεισε από 9 σέ 8 τίς εργάσιμες ώρες... διπλασιάζοντας ταυτόχρονα τά ήμερομίσθια. Τρεις βάρδιες δεν άφηναν τό εργοστάσιο να άναάνη ούτε στιγμή. Σωστή επανά- δτι θα πληρώνη 50 δολάρια σέ κάθε άγοραστή άν ή κατανάλωση του εργοστασίου του θα ξεπερνούσε έναν άρισμένο αριθμό. Έτσι, τό περίφημο «σαραβαλάκι», τό θρυλικό μοντέλο «Τ»,

ΧΕΝΡΥ ΦΟΡΝΤ

Κάθε άνθρωπος δικαιούται ένα αυτόκίνητο

πουλήθηκε σέ 15 εκατομμύρια κομμάτια σ' όλον τόν κόσμο.

ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟ

Όταν τό δεκαπεντάκις εκατομμυριοστό «φορτάκι» δγήκε από τίς πύλες του εργοστασίου του Νητρώιτ, τό 1927, ό Χένρυ Φόρντ διακήρυξε και πάλι: «Οι συνθήκες άλλάξαν. Τό νέο μας μοντέλο άφιερώνεται σ' αυτήν την άλλαγή».

43.000 μηχανήματα του εργοστασίου άντικαταστάθηκαν. Έτσι, μ' αυτόν τόν ήρωϊκό τρόπο άρχισε ή παραγωγή του νέου μοντέλου, προσαρμοσμένου στις απαιτήσεις τής προόδου. Οι εργασίες πολλαπλασιάστηκαν. Όταν ξέσπασε ό δεύτερος Παγκόσμιος πόλεμος, από τά εργοστάσια του Φόρντ δγήκαν όλων τών ειδών τά στρατιωτικά όχήματα, από τήχη μέχρι άεροπλάνα και πλοία! Έβδομήντα έτών ό Χένρυ ξαναγύρισε στό εργοστάσιό του για να προωθήση την πολεμική προσπάθεια μιά κι ό διάδοχός του, ό

Έντσελ, είχε πεθάνει πρόωρα. Σήμερα την τεράστια αυτή βιομηχανικήν επιχείρηση την κυβερνάει ό Χένρυ Φόρντ Β', ό έγγονός του ίδρυτού, ήλικίας 39 έτών.

Η ΦΥΣΗ ΝΙΚΑ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ

Ο Χένρυ Φόρντ πέθανε μιά βροχερή νύκτα του Άπρίλη, στά 1947. Ή καταιγίδα κατέστρεψε τό ήλεκτρικό τής άπόμερης κατοικίας του, στό Νητάρμπορν, έξω από τό Νητρώιτ. Δεν είχε μέσο να επικοινωνήση με τόν έξω κόσμο. Ο βασιλεύς του αυτόκινήτου, κάτοχος περιουσίας 500 εκατομμυρίων λιρών, δεν μπόρεσε να είδοποιηση τόν έγγονό και διάδοχό του. Ή φύση στάθηκε πιο γερή άπ' τή θέλησή του. Ένας γέρος, 83 έτών, έφυγε από τόν κόσμο όλομόναχος. Άφησε όμως πίσω του μιά κολοσσιαία επιχείρηση από την όποία ζούν εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι και που για πρώτη φορά, πριν από λίγον καιρό, παραδίνεται στό μεγάλο κοινό.

ΧΕΝΡΥ Ο Β', ΕΓΓΟΝΟΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΤΟΥ, ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ από τή ζωή του

Γέρος πιά, άποτραδηγμένος από τό εργοστάσιο, ό Χένρυ Φόρντ, περπατούσε μιά μέρα με έναν από τούς δισεγγόνους του, στό πάρκο. Κάτι έπεσε από τά χέρια του μικρού.

—Τί ήταν; ρώτησε ό ζάπλουτος γέρος.

—Τίποτε, μιά πεντάρα.

Χωρίς να πη λέξη, ό Χένρυ Φόρντ, έσκυψε, έβασε στην χλόη, ώσπου να δρη τό άσημαντο νόμισμα.

—Άγόρι μου -!Πε στόν μικρό- άν βρισκόσουν μόνος σέ ένα έρημο νησί, όλα τά τραπεζογραμμάτια του κόσμου δεν θα σου χρησίμευαν σέ τίποτε. Μιά πεντάρα όμως! Έχεις μέταλλο, έχεις χαλκό στά χέρια σου. Θα μπορούσες να την κάμης μύτη μιάς λόγχης, να την μεταχειρισής σάν εργαλείο. Μη χάνεις, λοιπόν, την πεντάρα σου. Δεν ξέρεις άν δαν δρεθής κάποτε εγκαταλειμμένος σέ ένα έρημο νησί...

Συμμετέχοντας σ' έναν αυτοκινητιστικόν άγώνα ό Χένρυ Φόρντ επένδυσε ένα είδος «υπερσυμπίεστου». Έβάλε ένα δοηδό του καθάλλα στό καπό μ' ένα λαστιχέριο σωλήνα στό στόμα. Ή άλλη άκρη βρισκόταν στό ρεζερβουάρ τής βενζίνης. Φυσώντας ό ταλαίπαρος άθροαπάκος έστελνε περισσότερη βενζίνη στό καρμπυρατέρ.

Έπειδή τό αυτόκίνητο έκανε δαιμονιάζή θόρυβο, ό Φόρντ έπεε στό βοηδό: Ένα κύτπημα στην πλάτη θα σημαίνε «φύσα!»», δύο «πάψε!».

Στή μέση τής διαδρομής ό βοηδός τά έχασε. Κι από την ταραχή του φυσούσε όλοένα, όσο κι άν τόν χτυπούσε ό Χένρυ να σταματήσει. Κι ό τελευταίος άναγκάστηκε να οίξη τό αυτόκίνητο σ' ένα σωρό από χιόνι.

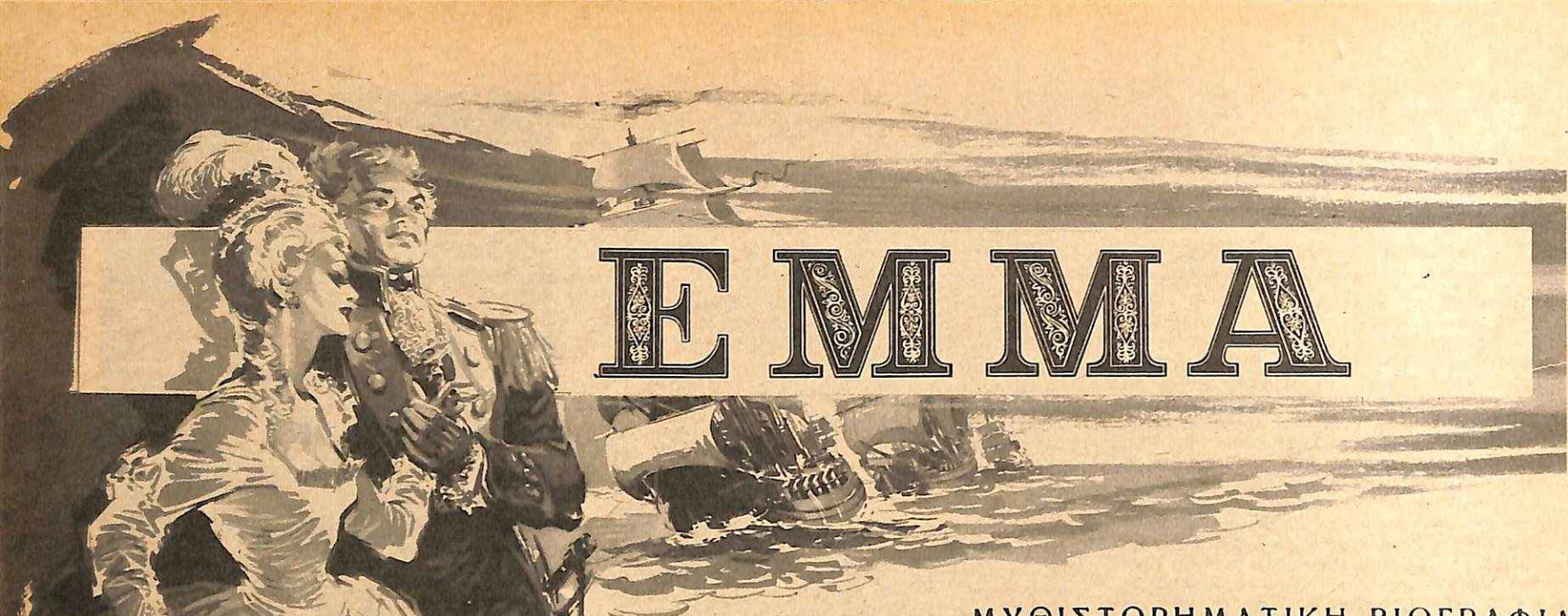
Μ' αυτόν όμως τόν «υπερσυμπίεστή» έσπασε τό ρεκόρ ταχύτητας τής εποχής του.

Κάποιος έστειλε στην Έταιρία Φόρντ για να την ερωτευθι ένα πακέτο γεμάτο παλιοσιδηρικά: βίδες, μπουλόνια, σπασμένες σούστες, κλπ. Τά συνάδεψε με τό εξής γράμμα:

«Κύριοι, σάς παρακαλώ να μου επιδιορθώσετε επείγοντως τό αυτόκίνητόν μου». Δεκαπέντε ήμέρες αργότερα ό φαρσέρ έπαίρνε την παρακάτω απάντηση: «Κύριε, είμεθα εις την ευχάριστον θέσιν να σάς πληροφορήσωμεν ότι τό αυτόκίνητόν σας έπισκευάσθη ήδη. Θα σάς ήμεθα όμως ευγνώμονες άν μας γνωστοποιήσετε πώς συνέβη τό άτύχημα».

ΣΕΙΡΑ ΤΟ ΕΝΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΟ ΑΛΛΟ ΣΤΟΝ ΑΤΕΡΜΟΝΑ ΤΗΣ ΜΑΖΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

36

Βέβαια συμφωνώ. Να κάνη κανείς εκείνο που νομίζει σωστό, δεν είναι άτιμια. 'Η αμφιβολία εξαφανίστηκε μονομιάς απ' το πρόσωπό του.

—Πρέπει να γράψω άμέσως του Κήθ την απόφασή μου. Πίσω στο «Φουντρώγιαντ»! Γρήγορα! φώναξε στους βαρκάρηδες.

Οι βαρκάρηδες όμως δεν έκαναν καμμία κίνηση για να συμμορφωθούν με το πρόσταγμα του κι' ο Νέλσων αναγκάστηκε να επαναλάβη τα λόγια του πιδό δυνατά. Τότε, ένας απ' τους άντρες γύρισε το κεφάλι του και τον κοίταξε φοβισμένος.

—Να μάς συμπαθάτε, τραύλισε δείχνοντας με τρεμάμενο δάκτυλο κάτι επάνω στη θάλασσα, λίγο πιδό μακριά. 'Εκεί είναι πάλι!

—Ποιό είναι πάλι εκεί; ρώτησε ο Νέλσων εκνευρισμένος.

—Παναγία μου, δόθη! φώναξε ο βαρκάρης. Τό φάντασμα του Καρακικόλο!

—'Ο Νέλσων σηκώθηκε.

—Τί άνοησίες είναι αυτές; φώναξε θυμωμένος.

—Στάσου, Νέλσων, είπε ή "Εμμα ήρεμα. 'Εδώ και μερικές μέρες ο κόσμος δεν μιλούσε παρά για το φάντασμα του Καρακικόλο. 'Εγγλέζοι και Ναπολιτάνοι ναύτες δεβαίωναν, περίτρομοι, πώς το είχανε δη με τα μάτια τους. Πολιολοι μάλιστα Ισχυρίζονταν πώς το είχανε δη να περπατάει πάνω στη θάλασσα και να μοιρολογάει ζητώντας έκδίκηση.

—Κάτι διακρίνω εκεί κάτω, είπε ο Νέλσων κοιτάζοντας προσεκτικά, αλλά δέ μου φαίνεται φάντασμα.

Και ή "Εμμα είχε προσέξει ένα μαύρο πράγμα που έπλεε στο νερό, πλησιάζοντας όλο και περισσότερο στη θάρκα.

—Είναι άνθρωπος! μουρμούρισε ένας απ' τους βαρκάρηδες.

—Ναί, αλλά ούτε περπατάει, ούτε μοιρολογάει, ούτε ζητάει έκδίκηση, είπε ο Νέλσων γελώντας.

Σε λίγο το κουφάρι κτύπησε άπαλά, αλλά μ' ένα ήχο ξερό, φρικιαστικό, στο πλευρό της θάρκας. Πανικόβλητοι οι άντρες κοίταζαν τον Νέλσωνα. 'Εκείνος είχε κοφτά της "Εμματος να γυρίση όλοου το κεφάλι για να μη δη το ανατριχιαστικό θέαμα. Στράφηκε έπειτα στους άντρες του και είπε αούτηρά:

—Δεν είναι ο πρώτος πεθανμένος που βλέπετε. Οι περισσότεροι από σάς, ποιός λίγο ποιός πολύ, έχετε σκοτώσει αρκετούς Γάλλους. 'Εμπρός, τραβήξτε τώρα για το «Φουντρώγιαντ»!

Όταν ή "Εμμα γύρισε πάλι το βλέμμα της πιδός τη θάλασσα, το πιδώμα δεν ήταν εκεί. Τα κύματα το είχαν παρασύρει.

—'Ηταν ο Καρακικόλο; ρώτησε με σθημένη φωνή.

—Ναί, άποκρίθηκε ο Νέλσων ξερά.

—Τί φρικτό θέαμα, Θεέ μου! Πές μου πώς

δεν είναι ένα κακό σημάδι για το μέλλον, παρακάλεσε ή "Εμμα.

—Έβλεπε καθαρά πώς ο Νέλσων ήταν ταραγμένος.

—Δεν δίνω σημασία στους οϊωνούς, είπε εκείνος σκυθρωπός. 'Ηταν το πιδώμα ενός προδότη. Αυτό μονάχα να σκέπτεσαι και τίποτ' άλλο. 'Αν θέλεις, όμως, θα διατάξω να τον δγάλουν απ' τη θάλασσα και να του κάνουν μια χριστιανική κηδεία. Θα σ' ευχαριστούσε αυτό;

—Ένας λυγμός ξέφυγε απ' τα χείλη της.

—'Ω, Νέλσων, ναί! Είχηριστά.

—Τόσο πολύ τον συμπαθούσες, λοιπόν; ρώτησε ο Νέλσων μελαγχολικά.

—Όχι, όχι, δεν είναι αυτό!

—Φυσικά, δεν έχω κανένα δικαίωμα να ρωτώ.

—'Αγάπη μου, είπε ή "Εμμα με φωνή θαθεία, ικετευτική, σου έχω πη πώς ο Καρακικόλο μ' έξυπνέτησε κάποτε.

Και πέρνοντας άξαφνα την απόφαση, διηγήθηκε στον Νέλσωνα την ιστορία του παιγνιδιού που είχαν σκαρώσει μαζί με τον Καρακικόλο για να τυλίξη τον σέρ Ούίλλιαμ, σύμφωνα με τις οδηγίες της βασίλισσας Μαρίας.

—'Ο Καρακικόλο έπαιξε την ρόλο του και τον έπαιξε καλά, συνέχισε ζωηρά. Χωρίς να το φαντάζεται, μ' έφερε κοντά σου...όπως κάθε γεγονός της ζωής μου ως τη μέρα που συναντηθήκαμε μ' έφερε όλο και πιδό κοντά σε σένα, στο κοινό μας πετρωμένο. Μπορεί ο Καρακικόλο να ήτανε προδότης, έμεις όμως του χρυστούμε εύγνωμοσύνη.

—'Ο Νέλσων χαμογέλασε.

—Παράξενη που είναι ή μοίρα αλήθεια, ψιθύρισε. Σύμφωνα, λοιπόν. 'Υποσχέθηκα να του κάνω μια άξιопρεπή κηδεία και θέ να κρατήσω το λόγο μου.

—'Η "Εμμα τον ευχαρίστησε πάλι. 'Αλλά με την φαντασία της έβλεπε ακόμη το πιδώμα του Καρακικόλο να πλέη πάνω στα κύματα, τόσο φρικτό, τόσο διαφορετικό από τον ώραίο, λεβεντόκορμο άντρα που είχε γνωρίσει.

Χρειάστηκε να περάσουν πολλές μέρες για να λυτρωθή από το συναίσθημα πώς το έπεισόδιο αυτό ήταν ένα πολύ κακό σημάδι...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19ο

Εξουθενωμένος από την άφορητη μεσημεριάτικη ζέση, ο σέρ Ούίλλιαμ κοιμότανε, ξαπλωμένος στην κουκέτα του. 'Η "Εμμα άποφάσισε να γράψη του Γκρεβίλ. 'Απ' τη μέρα που είχανε παραχωρήσει την καμπίνα τους στον βασιλέα Φερδινάνδο, ο σέρ Ούίλλιαμ και ή "Εμμα είχαν εγκατασταθή στην αίθουσα των άξιωματικών, που είχε μεταρρυθμισθή για την περίπτωση σε καμπίνα για τους δυο και σε κοινό γραφείο. Έξακολουθούσε να γράφη τακτικά του Γκρεβίλ, κοιμαρόντας πάντα λιγάκι για τις έπιτυχίες της, αλλά τον τελευταίο καιρό τον είχε κάπως παραμελήσει. Για να δικαιολογήθη, άρχισε γράφοντας πώς τώρα που εκπροσώπευε έπισήμως τη βασίλισσα Μάρια-Καρολίνα, δεν εύ-

ρισκε καιρό για την προσωπική της άλληλογραφία. «'Ετσι θα καταλάβη πόσο σπουδαίο πρόσωπο έγιναν», σκέφτηκε ικανοποιημένη. Είχε γράψει μόλις λίγες γραμμές, όταν ο Νέλσων μπήκε όρμητικά στην καμπίνα. Στο χέρι του κρατούσε ένα γράμμα.

—'Από τον λόρδο Κήθ, είπε με μια φωνή παράξενα άτονη.

—'Η "Εμμα αναπήδησε απ' το κάθισμά της.

—'Απάντηση στην άρνησή σου να πās στην Μινόρκα; ρώτησε άνησυχη.

—'Ο Νέλσων κούνησε το κεφάλι του. 'Αμέσως όμως ένα χαμόγελο φάτισε το πρόσωπό του, το παιδικό εκείνο χαμόγελο που έκανε πάντα την καρδιά της "Εμματος να ξεχειλίζει από τρυφερότητα.

—Είχα σκοπό να σε πειράξω, της είπε, αλλά δεν μπόρεσα. Το νέο είναι τόσο συναρπαστικό που μου είναι άδύνατο να το κρατήσω μονάχα για τον έαυτό μου, έστω και ένα λεπτό. 'Αγαπημένη μου "Εμμα, κοίταξέ με. 'Εχεις μπροστά σου τον άρχηγό του στόλου της Μεσογείου.

—'Ω, Νέλσων!

—Πολύ φοβούμαι πώς πρόκειται για μια προσωρινή μόνο άρχηγία, είπε ζαρώνοντας άνεπαίσθητα τα φρύδια. 'Ο Κήθ έπρεπε να φύγη για την ώρα απ' τη Μεσόγειο και, φυσικά, τί άλλο μπορούσε να κάνει παρά να διαλέξη έμένα γι' άντικαταστάτη. 'Όπως κι' αν έχη το πράγμα, τώρα έχω εγώ την άρχηγία και δεν είμαι υποχρεωμένος να δίνω λογαριασμό σε κανένα, εκτός απ' τον έαυτό μου.

—Μά αν αυτή είναι ή άπάντηση στο γράμμα σου...

—'Ο Νέλσων γέλασε.

—Φαίνεται πώς τα γράμματά μας διασταυρώθηκαν. Σήμερα-αύριο θα πάρη κι' ο λόρδος Κήθ το δικό μου. 'Ως τότε όμως θα έχουν ξεκαθαρίσει κάπως τα πράγματα και θα είναι πιδό φανερό πώς οι Γάλλοι δεν έχουν δλέψεις στη Μινόρκα. Στο άναμεταξύ...

—'Ο σέρ Ούίλλιαμ, γκρινιάζοντας σαν παιδί, γύρισε μέσ' στον ύπνο του απ' το άλλο πλευρό.

—'Ο Νέλσων χαμήλωσε τον τόνο της φωνής του.

—Σε βλέπω πολύ σπάνια μόνη τον τελευταίο καιρό, "Εμμα.

—Σπάνια; Δέ λές καλύτερα καθόλου, είπε ή "Εμμα χαμηλώνοντας κι' εκείνη τη φωνή και ριχνοντας ένα δλέμμα στον κοιμισμένο σέρ Ούίλλιαμ.

—Γι' αυτό και προτείνω μια μικρή έκδρομή ως το Παλέρμο, είπε ο Νέλσων. (Ξερόθηκε). Για να φέρωμε εδω τη βασίλισσα Μάρια και τη μητέρα σου, φυσικά...

—Φυσικά, είπε ή "Εμμα και γέλασε σιγανά.

—'Ο Βασιλεύς είναι σύμφωνος, συνέχισε ο Νέλσων. Του μίλησα πριν από λίγο. Στο κάτω-κάτω, τώρα που ή Νεάπολη άπελευθερώθηκε, ή Βασίλισσα πρέπει να έρθη πίσω.

—Βεβαίως και πρέπει, Νέλσων, συμφώνησε ή "Εμμα χαμογελώντας.

Κοιτάχθηκαν στα μάτια και, ξαφνικά, ξέσπασαν κι' οι δυο σ' ένα γέλιο τόσο δυνατό που ο σέρ Ούίλλιαμ ζύπνησε άπότομα, άνακάθησε στο κρεβάτι του κι' άρχισε κι' εκείνος να ξεκαρδίζεται κουτά. Σε λίγο, ρώτησε αν μπορούσε να μάθη κι' αυτός το άστειο.

—Γελούσαμε για τον λόρδο Κήθ, είπε ή "Εμμα και του έξηγησε τί είχε γίνει.

Στο άναμεταξύ όμως όλο το κέφι του Νέλσωνος είχε εξαφανισθή. Κοίταξε την "Εμμα με ύφος περιλυπο. «Πάλι τον έπιασαν οι τύψεις» σκέφτηκε ή "Εμμα. «Αχ, αυτές οι φοβερές τύψεις...»

—'Η "Εμμα ξαναδιάβασε το τελευταίο της γράμμα στον Γκρεβίλ σουφρώνοντας τα φρύδια. Τα νέα της, συλλογίστηκε, σίγουρα θα τούδιναν την έντύπωση πώς ή ζωή στο Παλέρμο ήταν ένα άδιάκοπο γλέντι με γιορτές, χορούς και δεξιώσεις. Κι' αυτό ήταν έντελώς περιττό. "Ηδη στο Λονδίνο είχαν την Ιδέα πώς ο Νέλσων σπαταλούσε τον καιρό του διασκεδάζοντας στη Ναπολιτάνικη Αούλη.

—'Εσχισε την τελευταία σελίδα και πήρε ένα καινούργιο φύλλο χαρτί. Οι φήμες που κυκλοφορούσαν για τον Νέλσωνα, έγραψε με θυμιά, ήταν ψεύδη κακοήθη. 'Ηταν, βέβαια, αλήθεια πώς πριν φύγουν απ' τη Νεάπολη για το Παλέρμο είχαν γιορτάσει την επέτειο της ναυμαχίας του Νεΐλου.

—'Αλλά πιδός θα τολμούσε να τους κατηγορήσει γι' αυτό; 'Εξάλλου, είχαν διπλό λόγο να πανηγυρίσουν. 'Ακριβώς εκείνη τη μέρα είχε φτάσει ή είδηση πώς τα δυο τελευταία όχυρά των επαναστατών είχαν πέσει. Τί φυσικότερο, λοιπόν, αν ο Νέλσων είχε δώσει ένα εύθυμο δέπντο στο «Φουντρώγιαντ» και είχε διατάξει να φωταγωγη-

θούν τα καράβια; 'Η μουσική είχε παίξει ως τα ημερώματα και τα κανόνια είχαν χαιρετίσει τη νίκη με είκοσι μια κανονιές. 'Ηταν τάχα αυτό έγκλημα;

Κι' έπειτα, όταν τα έγγλέζικα καράβια είχανε φτάσει στο Παλέρμο, ο βασιλεύς Φερδινάνδος και ή βασίλισσα Μάρια είχαν δώσει μια γιορτή πιδός τιμήν του Νέλσωνος. Τί μ' αυτό; Τιμώντας τον Νέλσωνα, ή βασιλική οικογένεια τιμούσε την 'Αγγλία. 'Ο Φερδινάνδος είχε κάνει τον Νέλσωνα δούκα του Μπρόντε. Το σωστό ήταν να γιορτασθή το γεγονός έπίσημα, χωρίς καμμία χρονοτριβή.

—'Η "Εμμα χαμογέλασε, αναπολώντας εκείνη τη μέρα και άκούμπησε την πέννα της στο τραπέζι. Τί πανηγυρισμός ήταν εκείνος, Θεέ μου! Ποτέ της δεν είχε δη τόσο φαντασμαγορικό θέαμα... Στην άρχη, μια φωτοχυσία από βαυμάσια γεφυγαλικά. μυριάδες πυροτεχνήματα μέσ' στο σκοτάδι της νύχτας. Κι' έπειτα το μεσουράνημα της βραδυάς... Χιλιάδες άνθρωποι μαζεμένοι γύρω απ' το «Ναό της Δόξας», που είχε κτισθή ειδικά γι' αυτό το σκοπό... Και μέσα σ' ένα παραλήρημα ένθουσιασμού, ή μεγάλη στιγμή που ένα απ' τα πριγκιπόπουλα έστειψε μ' ένα δάφνινο στεφάνι το κέρινο όμοίωμα του Ναυάρχου Λορδου Νέλσωνος... Δεξιά κι' άριστερα απ' τον ήρωα, τα όμοιώματα του σέρ Ούίλλιαμ και το δικό

της... Σπατάλη χρόνου; 'Ανοησίες! «'Εδω, πάντως, αν όχι στην 'Αγγλία —έγραφε ή "Εμμα— όλοι έγκρίνουν τη στάση μας».

—'Αλλωστε, ποιός είχε πη πιδός ο Νέλσων πενούσε άσκοπα τον καιρό του; 'Εκείνος δεν είχε όργανώσει την τελευταία έπίθεση του Τρούμπριτζ στην Τσιβιταδέκκια, μια έπίθεση που είχε άναγκάσει τους Γάλλους να φύγουν άρον-άρον απ' τη Ρώμη; Και δεν είχε στείλει τον Ντάκουαρθ να προστατεύει τον βρετανικό έμπορικό στόλο στο 'Οπόρτο και την Λισαβώνα; 'Αλλά, βέβαια, στο Λονδίνο θα έλεγαν πιδός ο Νέλσων έπρεπε να βρίσκεται ο ίδιος και στα τρία αυτά σημεία συγχρόως. 'Ας είναι. Αυτή —ή "Εμμα— ήξερε πιδός ο Νέλσων στεκότανε πολύ ψηλά για να δώσει σημασία σε τέτοιες κακόβουλες έπικρίσεις. Μήπως ακόμη και τώρα δεν βρισκότανε στη Μάλτα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 46

Εικονογράφησης Μπονταντζόγλου

... ο Νέλσων μπήκε όρμητικά στην καμπίνα. Στο χέρι κρατούσε ένα γράμμα.

ΤΟΥ Σ. KENYON

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Τον Μάιο του 1781, ή "Εμμα Χάρτ, μια νέα έντελής άμόρφητη, με όμορφή ένθεωβτική και παρθελόν όχι άμεμπτο, γνωρίζεται τυχαία με τον Ούίλλιετ Παίην. 'Από την γνωριμία αυτή άρχίζει μια νέα φάση της ζωής της. Μπαίνει σ' ένα κύκλο γλεντζέδων άριστοκρατών και συνδέεται πρώτα με τον Ούίλλιετ Παίην και κατόπιν μ' ένα φίλο του, τον σέρ Χένρυ Φέδερστον. 'Εκεί γνωρίζεται με τον Τζορτζ Γκρεβίλ, άναγνιδό του προδότη της 'Αγγλίας στη Νεάπολη. 'Ο Γκρεβίλ, γοητευμένος από τη γνωριμία της, την παίρνει στο σπίτι του, στο Λονδίνο, μαζί με τη μητέρα της, την κ. Κάντογκαν. 'Η "Εμμα γίνεται έρωμένη του. 'Αλλά ο Γκρεβίλ έχει οικονομικές στενοχώριες και θέλει να κάνει έναν πλούσιο γάμο. Για να ξεφορτωθή την "Εμμα την πείθει να δοχτή την πρόσκληση του θείου του, του λόρδου Χάμιλτον, και να φύγη άμέσως για την Νεάπολη. 'Η έπιτυχία της στην πόλη αυτή είναι καταπληκτική. Σιγά-σιγά, μέσ' στο νού της άρμίζει ή σκέψη πιδός θα μπορούσε να καταφέρη τον σέρ Ούίλλιαμ Χάμιλτον να την παντρευτή. Και το κατορθώνει. 'Η "Εμμα γίνεται λαίβη Χάμιλτον. Συνδέεται με στενή φιλία με τη βασίλισσα της Νεαπόλεως Μάρια-Καρολίνα και σιγά-σιγά άρχίζει να χειρίζεται αυτή τις διπλωματικές υποθέσεις της άγγλικής πρεσβείας στη Νεάπολη.

—Ένα έγγλέζικο πολεμικό πιδίο με καθενήτη τον άγνωστο άόμοιο πιδόταρχο 'Οράτιο Νέλσωνα άγκυροβολεί στο λιμάνι της Νεαπόλεως. Σκοπός του Νέλσωνος είναι να ζητήσει στρατιωτικές ένισχύσεις απ' τον βασιλέα της Νεαπόλεως. Είναι ο μόνος άντρας που μένει άσυγκίνητος μπροστά στην καλλονή της "Εμματος. 'Εκείνη έννευρίζεται, όστόσο τον βοηθά να έπιτύχη τον σκοπό του με την έπιδα πιδός έτσι θα προκαλέση τον ένδιαφέρον του. Μετά τη μεγάλη νίκη της ναυμαχίας του 'Αμπουκίρ, ο Νέλσων έπιστρέφει θριαμβωτής στη Νεάπολη. 'Η "Εμμα τον υποδέχεται με ένθουσιασμό. Είναι τρελλά ένταυμένη μαζί του, αλλά κι' ο Νέλσων άρχίζει να ένδιαφέρεται γι' αυτήν. Τελικά, ύστερ' από πολλούς ένθουσιασμούς, την κάνει έρωμένη του.

ΛΙΜΝΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΕΣ

Δύο μαῦρες λίμνες, δύο γαλάζιες κι' ἄλλα ὁμορφα νερά

Κείμενο καὶ φωτογραφίες Π. ΜΠΡΟΥΣΑΛΗ

Λίμνες καὶ καταρράκτες στὴν Ἀττική!... Ἐκ πρώτης ὄψεως, θέβαια, θὰ ἐκπληγῇτε. Στὴν Ἀττική; Στὸ κατ' ἐξοχὴν αὐτὸ ξερὸ καὶ στεγνὸ μέρος τῆς ἑλληνικῆς γῆς; Κι ὅμως, ὅσο παράξενο κι ἂν σὰς φαίνεται, ὑπάρχουν στὴν Ἀττική καὶ λίμνες καὶ καταρράκτες. Φυσικά, δὲν πρόκειται γιὰ ἐκτεταμένες Κασπίες, οὔτε γιὰ μεγαλοπρεπεῖς Νιαγάρες. Δὲν παύουν, ὥστόσο, νὰ εἶναι λίμνες ἢ καταρράκτες καὶ νὰ ἔχουν ὅλα ἐκεῖνα τὰ θέλητρα πού ἡ φαντασία συνήθισε νὰ συνδέῃ μαζί τους...

Μερικὲς ἀπὸ τὶς λίμνες αὐτὲς εἶναι γνωστὲς καὶ στὸ μεγάλο κοινό, ὅπως ἡ λίμνη τοῦ Κουμουνδούρου, μεταξύ Σκαρामαγκᾶ καὶ

Ἐλευσίνος, πού ἀπὸ πολλοὺς μάλιστα θεωρεῖται ὡς ἡ κύρια λίμνη τῆς Ἀττικῆς. Δὲν εἶναι ὅμως τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἓνα ἕλος, πού μὲ ἓνα μικρὸ ἀνάχωμα μετεβλήθη σὲ λίμνη. Δὲν παρουσιάζει κανένα ἐνδιαφέρον καὶ μόνο οἱ κυνηγοὶ πῆγαιναν ἄλλοτε ἐκεῖ, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ θροῦν περαστικὰ νεροπούλια.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πού κατασκευάσθηκε ὁ δρόμος Καλαμακίου - Βούλας, ὁ κοσμάκης «ἀνακάλυψε» καὶ τὴ λίμνη τῆς Βουλιαγμένης. Ἡ λίμνη αὕτη, σχηματισμένη ἀπὸ τὴν καταθύθιση ἐνὸς τμήματος τῶν παραλιακῶν λόφων, εἶναι γεμάτη ἀπὸ τὸ νερὸ μιᾶς πηγῆς πού θρίσκεται στὸ βυθὸ τῆς. Τὰ νερά αὐτὰ ἔχουν ἰαματικὲς ιδιότητες, καὶ ἀπὸ ἀρκε-

τὰ χρόνια τὸ μέρος χρησιμεύει γιὰ λουτρά. Ἡ λίμνη τῆς Βουλιαγμένης παρουσιάζει μεγάλο ἐνδιαφέρον καὶ ἀπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως, γιατί εἶναι πραγματικὰ ἓνα ἐξαιρετικὰ ὠραῖο κομμάτι τῆς Ἀττικῆς. Δυστυχῶς, οἱ ἐκκλησιαστικὲς ἀρχὲς πού τὴν κατέχουν, τὴν ἐκμεταλλεύονται μόνο τὸ καλοκαίρι ὡς ἰαματικὴ πηγὴ, καὶ τὴν κρατοῦν ὅλο τὸν ἄλλο χρόνο ἐρμητικὰ κλειστὴ στὸ κοινό, ἐνῶ θὰ μπορούσε τὸ μέρος αὐτὸ νὰ διαμορφωθῇ σ' ἓνα πρώτης τάξεως τουριστικὸ κέντρον. Τὰ νερά τῆς λίμνης τῆς Βουλιαγμένης ἔχουν τὸ πολὺτιμο προσόν νὰ διατηροῦνται ζεστὰ τὸν χειμῶνα. Ἦταν, λοιπόν, μιά εὐκαιρία γιὰ τοὺς κολυμβητὰς μας, πού πάσχουν μονίμως ἀπὸ τὴν ἔλλειψη μιᾶς κλειστῆς κολυμβητικῆς

δεξαμενῆς, νὰ συνεχίζουν ἐδῶ τὶς προπονήσεις τους κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνες. Ἡ εὐκαιρία αὕτη προσέκοπτε στὴν ἀρνηση τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν. Καὶ χρειάστηκαν πολλὰ χρόνια καὶ ἐπίμονες ἐνέργειες, ὥσπου ἡ ἀρνηση νὰ παρακαμφθῇ. Τελικῶς, ἡ ἀδεία ἐδόθη κι ἔτσι σήμερα, ἐκεῖ πού τὸ καλοκαίρι συγκεντρώνεται ἡ στρατιὰ τῶν ἡλικιωμένων ἀρρώστων, τὸν χειμῶνα συρρέει ἡ ὁμορφιὰ τῶν ἀθλουμένων ἀλκίμων κι ἀντηχεῖ χαρούμενα ὁ θόρυβος τῶν τολμηρῶν τριτῶν καὶ τῶν θαρραλέων νηρηίδων μας. Στὸ θάθος τῆς λεκάνης, πίσω ἀπὸ τὴν πυκνὴ θλάση τῶν σχίνων, στὴ ρίζα τοῦ θράχου, θρίσκεται, κρυμμένη ἀπὸ τὰ θλήματα ὄλων, καὶ μιά δεύτερη λιμνούλα μὲ θαθεῖα νερά.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΦΥΣΙΚΕΣ ΚΑΛΟΝΕΣ: ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΑΚΟ ΤΟΠΙΟ ΤΗΣ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ ΤΟΥ ΗΡΑΙΟΥ. ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΚΑΙ ΧΙΟΝΟΣΚΕΠΗΣ Η ΚΟΡΥΦΗ ΤΗΣ ΖΗΡΕΙΑΣ

Ο ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ ΣΤΟ ΝΤΡΑΦΙ ΤΗΣ ΠΕΝΤΕΛΗΣ, ΠΟΥ ΤΡΕΧΕΙ ΑΔΙΑΚΟΠΑ ΧΕΙΜΩΝΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Καταρράκτες στο φαράγγι της Γκούρας κι' ανάμεσα στις πικροδάφνες του Διονύσου

Υπάρχουν όμως στην Άττική και άλλες ενδιαφέρουσες λίμνες, που είναι γνωστές μόνο στους έκδρομους και τους δρειβάτες. Μερικά χιλιόμετρα έξω από την Περαχώρα του Λουτρακίου, κοντά στο Ήραϊο, υπάρχει μια άλλη Βουλιαγμένη. Η δημιουργία της οφείλεται επίσης σε καθίζηση του εδάφους, αλλά περιέχει σήμερα θαλάσσιο νερό, γιατί έχει συνδεθεί με τη θάλασσα με μια μικρή διώρυγα. Η λίμνη, που έχει μεγάλη έκταση και σημαντικό θάθος, τρέφει πολλά και εκλεκτά ψάρια και επί πολλά χρόνια ήταν νοικιασμένη, για την εκμετάλλευσή της, σε Ιδιώτες. Σήμερα, έχει μισθωθεί από την Ελληνική Περιηγητική Λέσχη για την εξάσκηση στο ψάρεμα των μελών του Αλειτουργικού της Τμήματος. Το ψάρεμα αυτό γίνεται με όρισμένους όρους, που εμποδίζουν την εξάντληση των ψαριών και έχει σκοπό, εκτός από την ψυχαγωγία των μελών, να αποδείξει τη σημασία που έχει για ένα άλιευτι-

κό τόπο ή μη χρησιμοποίηση εξολοθρευτικών μέσων αλιείας, όπως είναι ή δυναμίτις και ή τράτα θυθού. Το περιβάλλον της Βουλιαγμένης είναι ειδυλλιακό και δεν υπάρχει αμφιβολία πως το μέρος, μαζί με τα σημαντικά αρχαία ερείπια του Ήραϊου και το Φάρο του άκρωτηρίου Μελαγκάσι, θα γίνει, μόλις τελειώσει ο δρόμος που προβλέπεται να το συνδέσει με το Λουτράκι, μια από τις πιο ενδιαφέρουσες τουριστικές γωνιές της Ελλάδας.

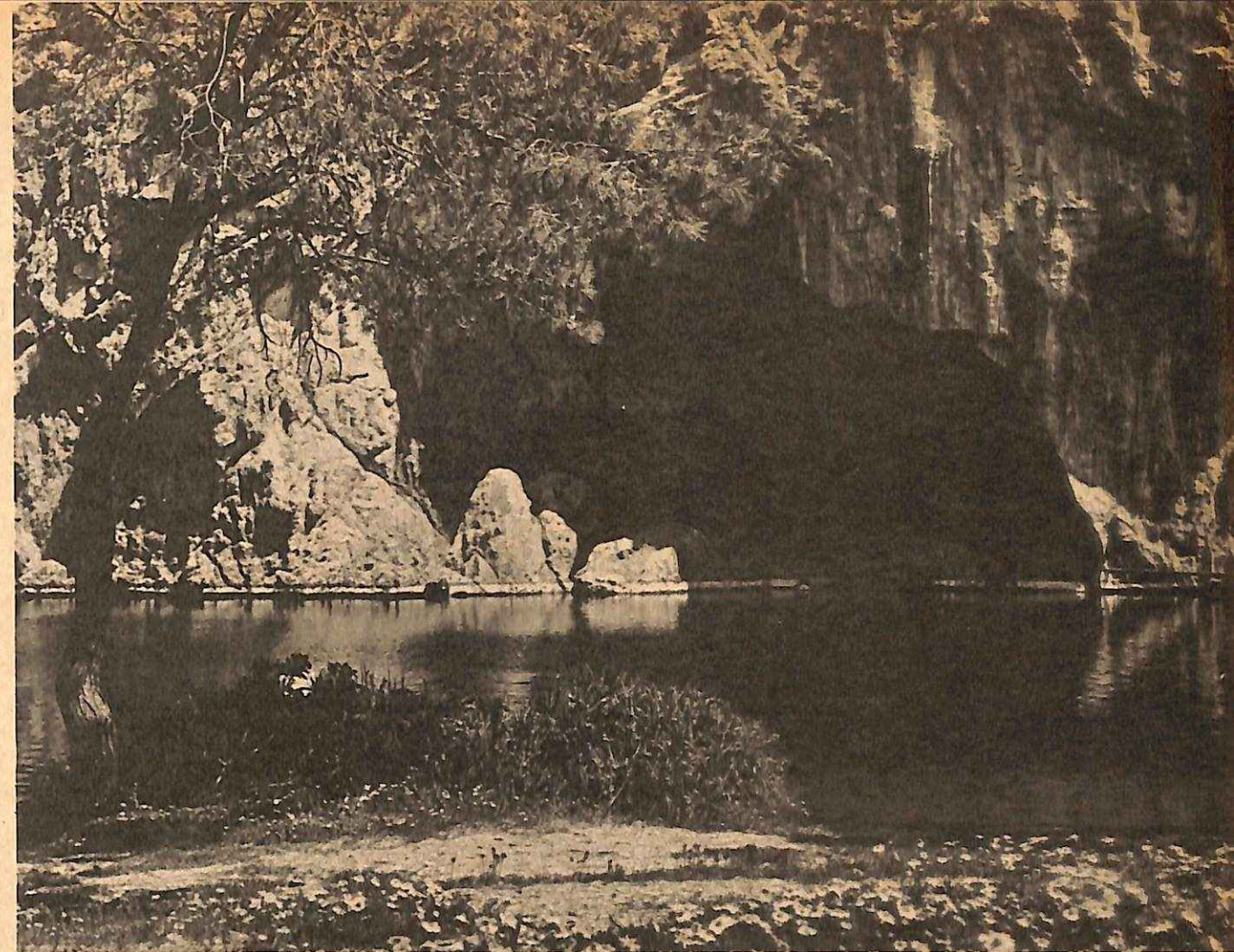
Στους πρόποδες των Γερανείων και στη νότια άκμή του κόλπου των Άλκυονίδων, βρίσκεται ή Μαυρολίμνη, ή πιο άγνωστη, αλλά και ή πιο ωραία λίμνη της Άττικής. Μια λωρίδα γης, μάκρους ενός χιλιόμετρου περίπου, την χωρίζει από τη θάλασσα και οι απότομες πλαγιές του βουνού με την όργιωδη θλάση από πεύκα, σχίνα και καλαμιές την ανάγκαζαν στο έσωτερικό της. Η λωρίδα της γης, ένας φυσικός πέτρινος μώλος, ομοιόμορφος

στο πλάτος και στο ύψος του, σε όλη του την έκταση, αποτελεί ένα περίεργο γεωλογικό φαινόμενο και χρησιμεύει για γεφύρι σε δασους θέλουν να περάσουν το μέρος αυτό της ακτής. Το νερό της λίμνης είναι γλυφό και σε όρισμένα μέρη θερμότερο από τη θάλασσα. Η Μαυρολίμνη είναι δύσκολα προσιτή από την ξηρά και γι' αυτό έχει μείνει και άγνωστη. Το πλησιέστερο θατό σημείο είναι το Άλεποχώρι, όπου οδηγεί ένας καρρόδρομος, εξαιρετικά δύσκολος, από τα Μέγαρα. Από το Άλεποχώρι, που βρίσκεται στο νότιο μυλό του κόλπου των Άλκυονίδων, χρειάζονται δύο ώρες πορείας σε δύσβατο έδαφος για να φθάσει κανείς στη λίμνη. Σήμερα ο καλύτερος τρόπος για να επισκεφθούμε τη Μαυρολίμνη είναι από θαλάσσης, μέσω Πόρτο Γερμενού. Η δυσκολία εδώ είναι να βρη κανείς βενζίνα για να τόν πάη, σε δύο ώρες περίπου, στη λίμνη. Όλη αυτή ή θόρεια περιοχή των Γερανείων

είναι έρημη, αλλά εξαιρετικά γραφική. Θα πρέπει κάποτε ο δρόμος Λουτρακίου - Ήραϊου να επεκταθή προς τα Μπίσια και τη Μαυρολίμνη και να συνδεθή με τα Μέγαρα μέσω Άλεποχωριού. Ο γύρος αυτός των Γερανείων θα αποτελή μια πολύ θεαματική διαδρομή, που θα αξιοποίηση ακόμη περισσότερο την τουριστική περιοχή του Λουτρακίου.

Και τώρα, ως δούμε τους καταρράκτες. Ο πιο άσημαντος από όλους, αυτός που βρίσκεται κοντά στον Διόνυσο, είναι και εδώ ο πιο γνωστός. Το περιβάλλον είναι αρκετά έντυπωσιακό, αλλά ο καταρράκτης είναι πενιχρός: ένα φτωχό ρυάκι γκρεμίζεται σε μια χαράδρα. Η χαράδρα αυτή μαζεύει πιο κάτω αρκετά νερά και, κοντά στην περιοχή που είναι γνωστή ως Κιπεντούλη, σχηματίζει άλλον καταρράκτη, μεγαλύτερον σε ύψος και όγκο. Η περιοχή αυτή έχει και άλλα τρεχούμενα νερά, που συναντούν πτώσεις αρκετά ψηλές, ώστε να

δημιουργούνται καταρράκτες. Στη νότια πλευρά της Πεντέλης, μεταξύ του βουνού και της περιοχής Πικερμίου, τρέχει το Λυκόρεμα. Το ποταμάκι αυτό σε πολλά σημεία του έχει μικρούς καταρράκτες, αλλά ο πιο σημαντικός απ' αυτούς θρίσκει λίγο πιο επάνω από το Ντράφι. Τρέχει χειμώνα - καλοκαίρι και σχηματίζει στη βάση του μια λιμνούλα τριγυρισμένη από πυκνές πικροδάφνες. Μπορεί κανείς να φθάσει στο μέρος αυτό, είτε κατεβαίνοντας τη χαράδρα από τα Καλήσια, είτε ανεβαίνοντας από το Ντράφι του Πικερμίου. Άλλος ενδιαφέρων καταρράκτης είναι το Σουλινάρι, στη θόρεια Άττική, μεταξύ Καπανδριτιού και της ακτής. Βρίσκεται σε μια δροσερή χαράδρα, κρυμμένος μέσα στα πλατάνια και τις μυρτιές, γραφικός και άθραος. Εκείνοι που τον ξέρουν είναι πολύ λίγοι. Τέλος, μέσα στο θαθύ φαράγγι της Γκούρας, στη δυτική Πάρνηθα, υπάρχει δλόκληρη σειρά ά-

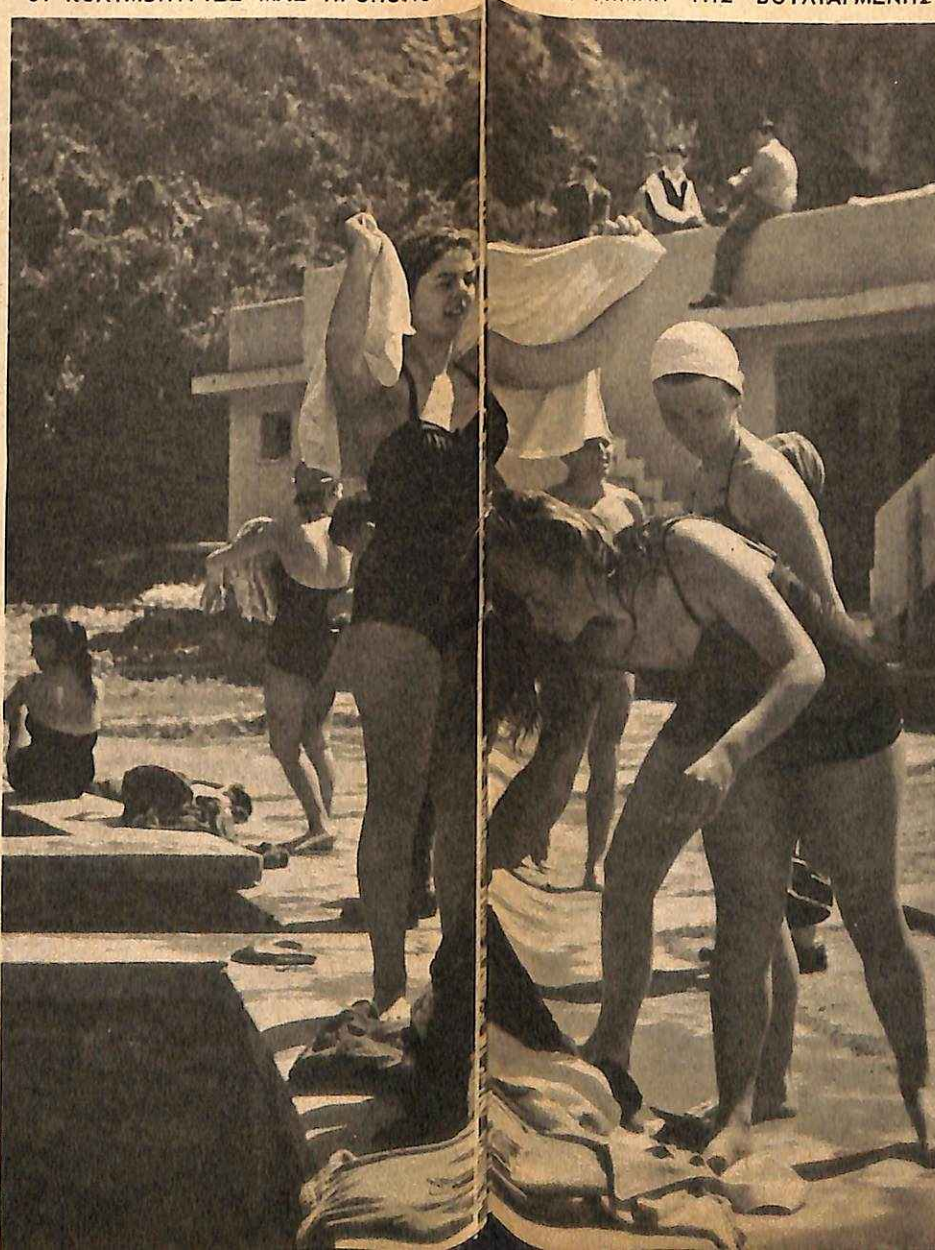

ΛΙΜΝΗ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ: ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΓΡΑΦΙΚΟΤΕΡΕΣ ΓΩΝΙΕΣ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Η ΜΑΓΕΥΤΙΚΗ ΜΑΥΡΟΛΙΜΝΗ, ΜΕ ΤΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΠΕΤΡΙΝΟ ΜΩΛΟ, ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΠΟΔΕΣ ΤΩΝ ΓΕΡΑΝΕΙΩΝ

ΟΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΡΙΕΣ ΜΑΣ ΠΡΟΠΟΝΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ

πό μεγάλους καταρράκτες, που γκρεμίζονται με πάταγο ανάμεσα στα πανύψηλα κατακόρυφα τειχώματα. Το τοπίο είναι επιβλητικό σε αγριότητα και κάλλος κι όποιος καταφέρει να περάσει το φαράγγι συγκομίζει έντυπώσεις συγκλονιστικής συγκίνησης. Το κακό είναι πως το μέρος αυτό παραμένει δυσπρόσιτο και για τους εξασκημένους ακόμη έκδρομους. Για να γίνει ή διέλευση αυτή, που

από το σπήλαιο του Πανός ως τη μονή Κλειστών διαρκεί έξη περίπου ώρες, χρειάζεται να είναι κανείς σωστός δρειβάτης, να διαθέτη έπαρκή πείρα και να είναι επί πλέον εφωδιασμένος με αρκετά δρειβατικά σύνεργα.

Θα πρέπει ακόμη να αναφέρουμε και την τεχνητή λίμνη του Μαυροθώος, που, όταν τα νερά της ξεχειλίζουν, προσφέρει επί πλέον κ' ένα θέαμα καταρράκτου.

Αυτές είναι οι λίμνες και αυτοί οι καταρράκτες της Άττικής. Άγνωστα τοπία δροσερού κάλλους, άσπιλες δάσεις για φυσιολάτρες που αναζητούν την παρθενική εντύπωση. Άργα ή γρήγορα, κάποιος δρόμος θα οδηγήσει ως εκεί. Το αμόλυτο περιβάλλον θα γίνει κοινή θέα. Άν θέλετε να τα χαρήτε σ' όλη τους την ειδυλλιακότητα, τώρα πρέπει να πάτε. Άν έχετε, φυσικά, γερά πόδια.

ΤΟ «ΗΡΑΙΟΝ» ΚΑΙ Η ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ

Η Λιμνοθάλασσα της Βουλιαγμένης την όποιαν προσπαθεί ν' αξιοποίηση ή «Περιηγητική» και να καταστήσει Κέντρον Τουριστικών για τους έρασιτέχνες αλιείς, δικούς μας και ξένους, είναι πράγματι από τα ελληνικά εκείνα τοπία σπανίας όμορφιάς, που συχνά είναι περισσότερο γνωστά στο εξωτερικό παρά στην Ελλάδα.

Πράγματι ή όλη περιοχή έγινε για πρώτη φορά γνωστή στον έξω κόσμο, από ένα διήγημα της διασήμου Άγγλιδος συγγραφέως και κριτικού Ντίλνς Πάουελ με τόν τίτλο «Τό ταξίδι του ταξιδιώτου τελείωσε», αφιερωμένο στη μνήμη του πρώτου συζύγου της, του αρχαιολόγου Χάμφρεϊ Πέην.

Ο Πέην —του οποίου ο τάφος βρίσκεται στο μικρό γραφικό νεκροταφείο των Μικηνών— ήταν εκείνος που άρχισε και εξέτέλεσε τις ανασκαφές του «Ηραίου», δηλαδή μιας δλόκληρης σχεδόν πολιτείας θαμμένης στο χώρο γύρω απ' το άκρωτήριο που συνορεύει με τη Λιμνοθάλασσα της Βουλιαγμένης.

Ωδηγημένοι από το συγκινητικό αυτό διήγημα, οι ξένοι περιηγηταί, ιδίως μετά τόν πόλεμο, έφθαναν μέχρι το μικρό χωριό της Περαχώρας, κι από κεί, μέσα από έναν καρρόδρομο προχείρα

κατασκευασμένον από το Μηχανικό του στρατού, κατέληγαν στην όμορφη Λιμνοθάλασσα που στο θυβό της, καιμιά φορά, βλέπεις δλόκληρη τη βουλιαγμένη πολιτεία και προχωρούσαν πάνω από τις αρχαίες μυστικές στοές, μέχρι το Φάρο για ν' αντικρύσουν το μικρό άπανεμο λιμάνι και το χώρο των ανασκαφών.

Δεν είναι ακόμα ιστορικά αποδεδειγμένο, ποιοί είχαν κτίσει και ποιοί κατοικούσαν την πολιτεία αυτή του «Ηραίου», της οποίας το διάγραμμα φαίνεται δλόκληρο σ' όποιον το κοιτάξει από ψηλά.

Λένε πως είχε έποικισθή από Κορινθίους που είχαν λόγους να είναι δυσάρεστοι με τις αρχές, ίσως γιατί ήσυχολούντο με το λαθρεμπόριο. Αυτή είναι άλλωστε και μια από τις εξηγήσεις που δίδονται σχετικά με την ύπαρξη των ύπογειων στοών. Όπως και νάναι, ο χώρος που ανέσκαψε ο Πέην προσελκύει πάντα το ενδιαφέρον των αρχαιολόγων, και ή σχετική εργασία δεν έχει ακόμη συμπληρωθή.

Άλλη μια γωνιά της ελληνικής γης που περιμένει στοργή και φροντίδα, για ν' αναδείξει σ' όλη της την έκταση την μυστική της όμορφιά και την κρυμμένη της Ιστορία...

Η ΝΑΝΣΥ ΜΠΕΡΓΚ ΜΑΣ ΔΕΙΧΝΕΙ ΜΕΡΙΚΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΓΙΑ Ν' ΑΠΟΦΥΓΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΫΠΝΙΑ. ΠΑΙΡΝΕΙΣ ΠΡΩΤΑ ΕΝΑ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑΣ ΤΙΣ ΧΑΝΤΡΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΣΚΕΠΤΕΣΑΙ ΤΙΠΟΤΕ. ΜΙΑ... ΔΥΟ... ΤΡΕΙΣ...

ΤΗΝ ΞΑΠΛΩΝΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΣΑΠΟΥΝΟΦΟΥΣΚΕΣ. ΑΥΤΟ —ΛΕΝΕ— ΣΕ ΦΕΡΝΕΙ ΠΙΣΩ ΣΤΑ ΞΕΝΟΙΑΣΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ. Η ΣΑΠΟΥΝΟΦΟΥΣΚΑ ΣΥΜΒΟΛΙΖΕΙ ΤΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΣΕ ΚΡΑΤΑΝ ΑΓΡΥΠΝΟ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΫΠΝΙΑΣ

Ή Νάνσυ τήν θεραπεύει ή τήν προκαλεί;

Ενα απ' τὰ πιό ἐπίμαχα ζητήματα τῆς ἀμερικανικῆς τηλεόρασεως εἶναι ἀσφαλῶς ἡ ψηλῆ, λεπτή σιλουέττα μιᾶς νέας πού λέγεται Νάνσυ Μπέργκ. Ἡ Νάνσυ ἀποτελεῖ τήν θεραπεία, πού προσφέρει ἡ Ἐθνική Ραδιοφωνική Ἑταιρία ἐναντίον τῆς αὐπνίας, καί κάθε βράδυ βοηθάει τοὺς θεατὰς νά... μετροῦν πρόβατα! Ἀλλὰ οἱ περισσότεροὶ θεαταὶ ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ μέτρημα τῶν προβάτων δὲν τοὺς φέρνει καθόλου ὕπνο! Μερικοὶ μάλιστα χαρακτηρίζουν αὐτὴ τὴν ἐκπομπή ὡς «τὴν μεγαλύτερη ἀνοησία καὶ ἀπάτη πού ἔχει γίνει ποτέ εἰς βάρος τοῦ κοινοῦ». Ὑπάρχουν ὁμῶς καὶ ἄλλοι πού βρίσκουν τὴν ἐκπομπή «γοητευτικὴ καὶ χαριτωμένη».

Ἡ Νάνσυ γεννήθηκε στὶς 19 Ἰουλίου 1931 στὴν Κενόσκ τοῦ Οὐϊσκόνσιν, κ' εἶναι ἓνα ἀπ' τὰ πιό διάσημα —καὶ πιό καλοπληρωμένα— μοντέλα τῆς Ἀμερικῆς. Ξεκινώντας σὲ ἡλικία 16 ἐτῶν μὲ 25 δολλά-

ρια στὴν τσέπη της, ἡ Νάνσυ κατάρθωσε νά μπη, χάρις στὸ ὥραϊο πρόσωπο καὶ τὸ σώμα της, σὲ μιὰ μικρὴ θεατρικὴ ὁμάδα, νά γίνῃ μοντέλο καὶ νά προσληφθῇ στὸ διαφημιστικὸ τμήμα τῆς τηλεόρασεως. Ἡ φωτογένειά της εἶναι καταπληκτικὴ, κ' ἔχει τὸ ἀνεκτίμητο προσόν ὅτι σὲ κάθε φωτογραφία τὸ πρόσωπό της φαίνεται διαφορετικόν. Ἡ Νάνσυ εἶναι περιζήτητη γιὰ τὰ ἐξώφυλλα ὅλων τῶν μεγάλων ἀμερικανικῶν περιοδικῶν.

Τώρα κερδίζει ἀρκετὰ χρήματα, κ' ἡ ζωὴ της εἶναι ἀρκετὰ ἡσυχῇ. Τὴν ἡμέρα σπουδάζει δραματικὴ τέχνη σὲ μιὰ σχολὴ τῆς Νέας Ὑόρκης, μαθαίνει τραγούδι, ἐξασκεῖται στοὺς κλασσικοὺς χορούς, διαβάζει ποιήματα καὶ παίζει σκάκι. Τὸ βράδυ, κοιμίζει —ἡ ὑπότιθεται ὅτι κοιμίζει— χιλιάδες νευρικοὺς Ἀμερικανούς ἀπ' τὴν ὁδὸν τῆς τηλεόρασεως, βοηθώντας τοὺς νά μετρήσουν πρόβατα, ἀναρίθμητα πρόβατα...

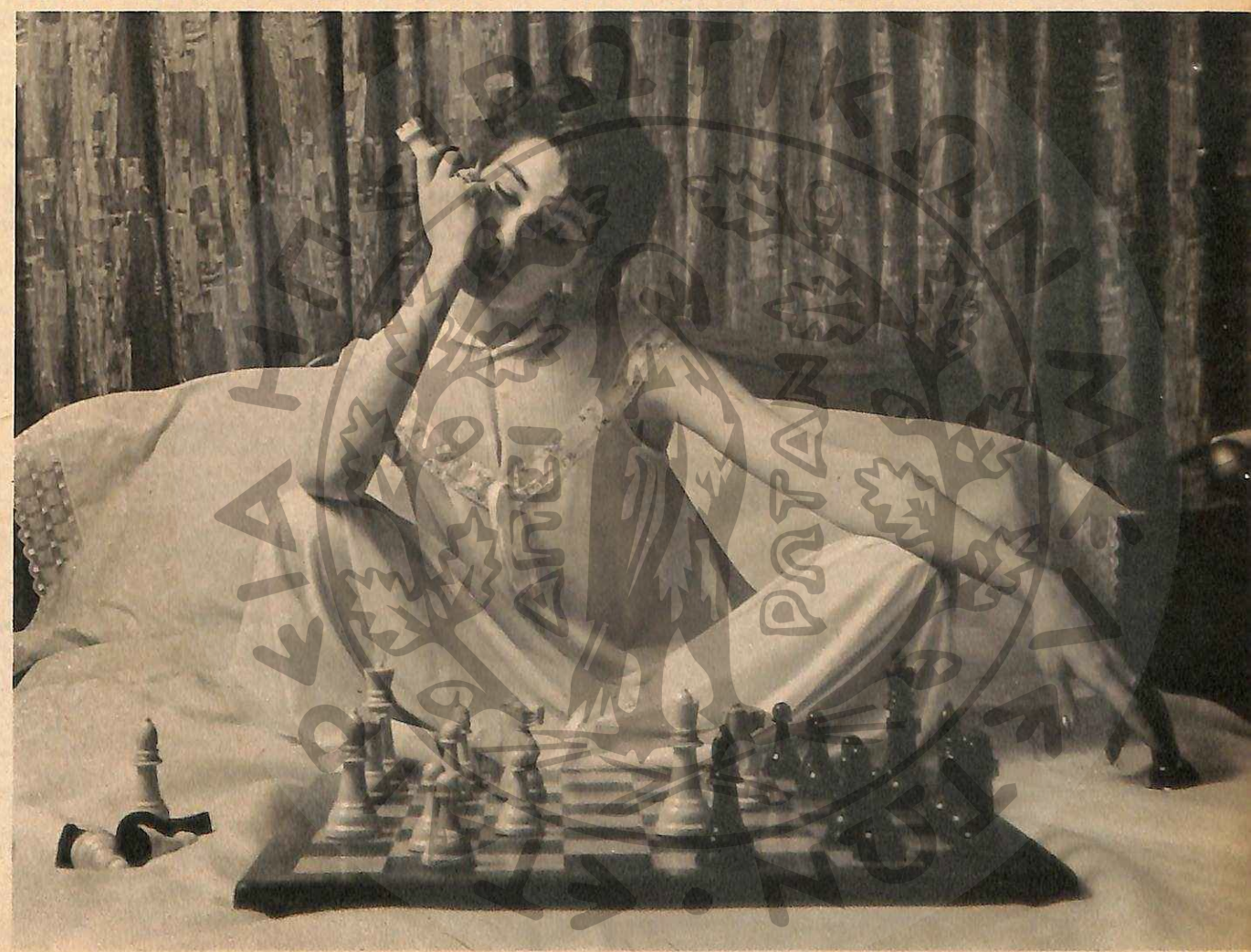
■ ■ ■

ΚΑΙ ΤΟ ΣΦΙΧΤΑΓΚΑΛΙΑΣΜΑ ΕΝΟΣ ΜΑΞΙΛΑΡΙΟΥ ΦΕΡΝΕΙ ΚΙ' ΑΥΤΟ ΑΠΟΚΑΡΩΜΑ

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ «ΕΙΜΑΙ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ». ΜΕΣΑ: ΕΝΑ ΤΣΑΜΠΙ ΤΡΑΓΑΝΟ ΣΤΑΦΥΛΙ. ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΣ: «ΔΥΟ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ —ΤΟ ΣΤΑΦΥΛΙ Κ' ΕΓΩ!» ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ: ΧΑΣΜΟΥΡΗΤΑ

ΤΕΛΟΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΣ ΝΑ ΛΥΣΗΣ ΕΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΚΑΚΙΟΥ. «ΠΑΙΖΟΥΝ ΤΑ ΛΕΥΚΑ ΚΑΙ ΚΑΝΟΥΝ ΜΑΤ ΣΕ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ». ΚΙ' ΑΝ ΔΕΝ ΚΟΙΜΗΘΗΣ ΛΥΝΟΝΤΑ Σ ΤΟ —ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟ ΠΕΡΝΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗ ΝΥΧΤΑ

THE ROSEMARY KUTAK

4

Τέλος η Μπάρμπαρα αισθάνθηκε πως έγινε σωπική, πως κάτι άλλαζε στην κατάσταση της δουλειάς. Άνοιξε τα μάτια. Ή Εύα ήτανε ταπεινωμένη στο κρεβάτι της, με το κεφάλι γεμμένο έλαφρα στη μία μεριά. Οι μακρές μαύρες δακρυαρίδες της έρριχναν μιαν άπαλη σκιά πάνω στο

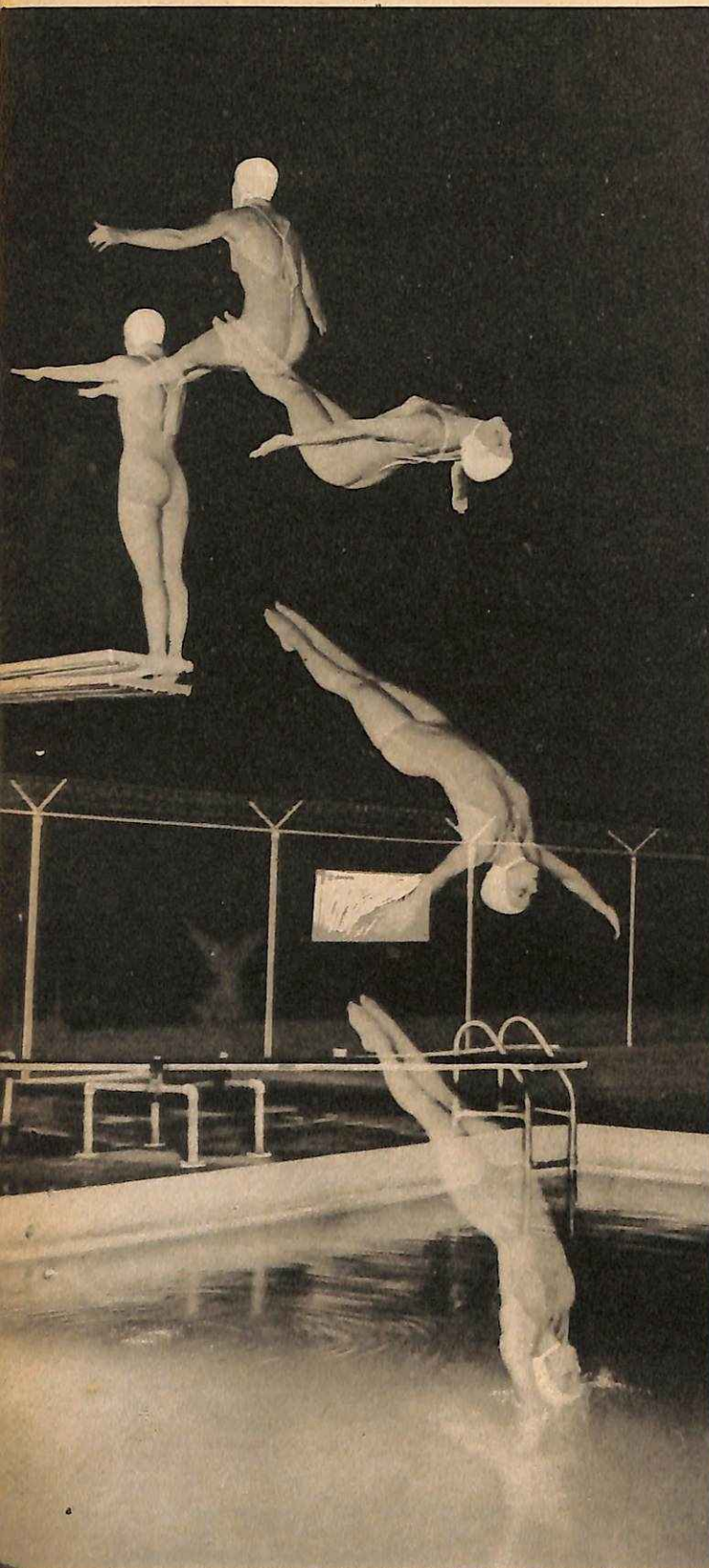
Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ενδιαφέρεται για το «μυστήριο» του Πικασσό, κι ο Πικασσό, επίσης, για το «μυστήριο» του κινηματογράφου

ΚΑΤΑΔΥΣΕΙΣ

Οι καταδύσεις είναι ασφαλώς το πιο θεαματικό και τεχνικό αθλήματα κολυμβήσεως. Γι' αυτό είναι και το πιο δύσκολο. Έκτός από τα σωματικά προσόντα —δύναμη, ευελιξία— απαιτείται και μεγάλη ειδική προπόνηση. Με την ιδιόμορφη τεχνική τους και τους ξεχωριστούς κανονισμούς τους, οι καταδύσεις σημείωσαν τα τελευταία χρόνια ιδιαίτερη εξέλιξη.

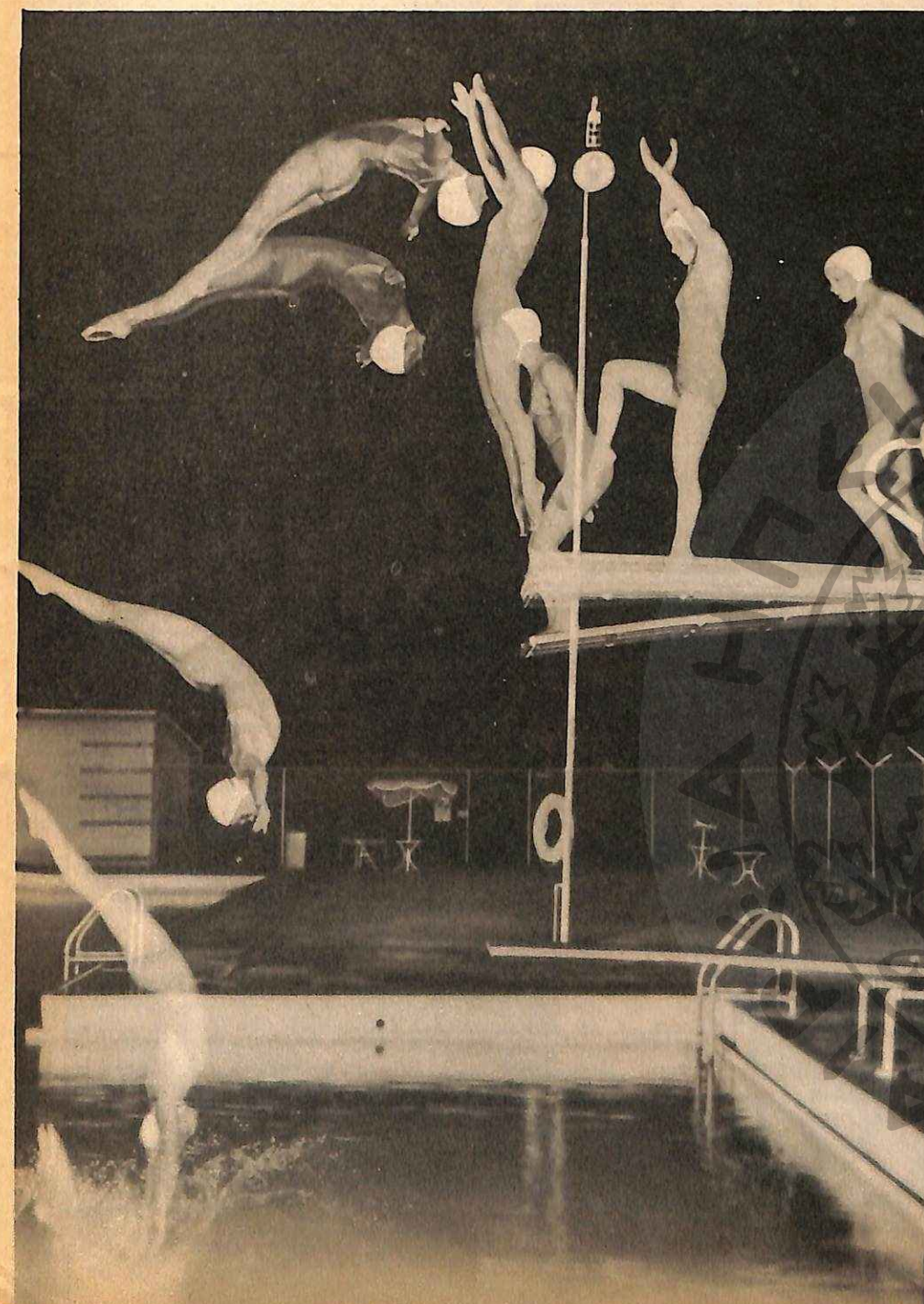
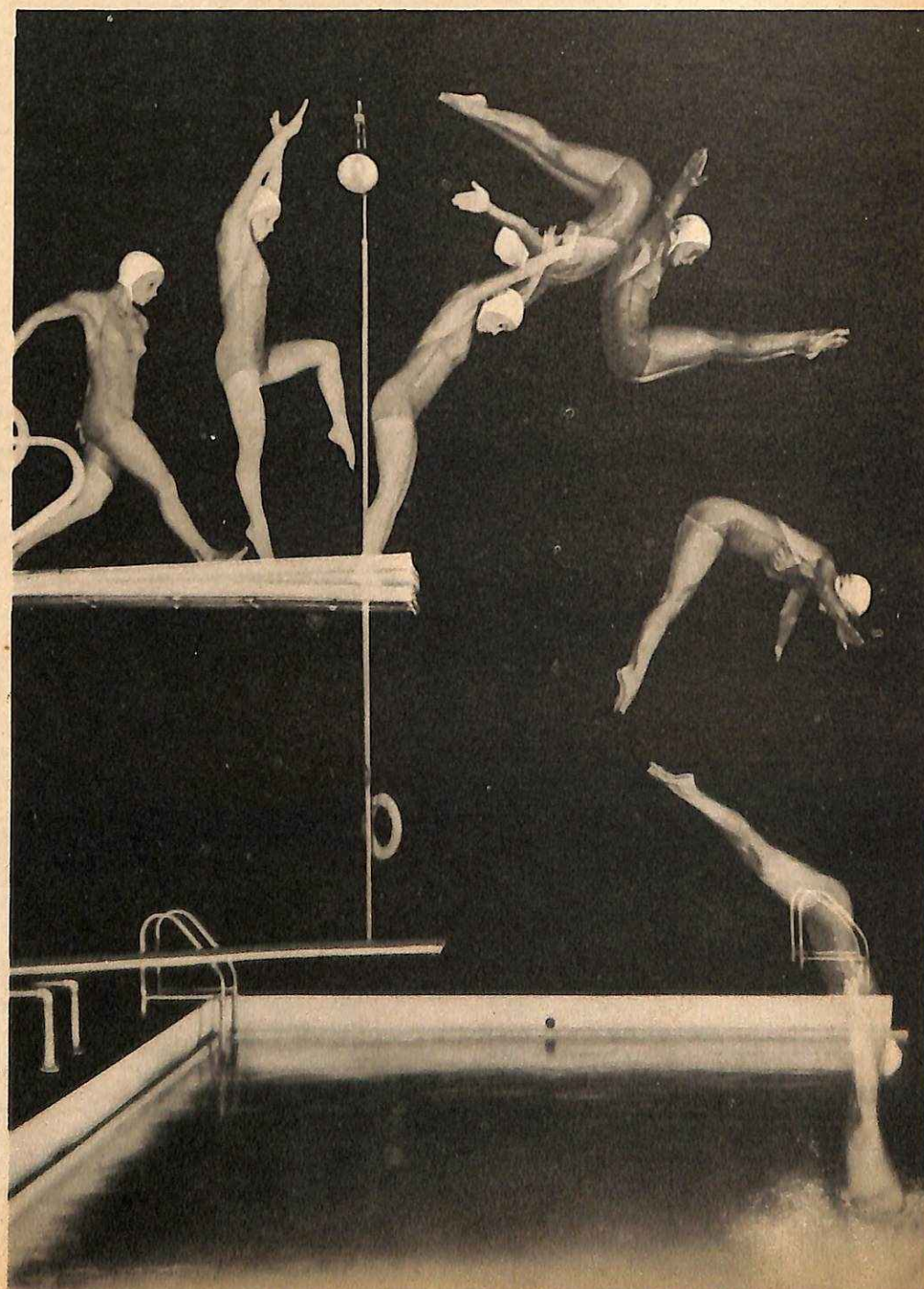
Ένας Άμερικανός φωτορεπόρτερ, θέλοντας να παρουσιάσει στο μεγάλο κοινό που αγνοεί τα μυστικά των καταδύσεων μια σειρά φω-

τογραφιών που θα έδειχναν σε διαδοχικές φάσεις την εκτέλεση των πηδημάτων στο νερό, κατόρθωσε να πάρει τις φωτογραφίες που δημοσιεύουμε σ' αυτές τις σελίδες. Σε κάθε μία φωτογραφία, που τραβήχτηκαν με ειδικό φλάς, έχει αποτυπωθεί δηλαδή η διαδοχή της κάθε καταδύσεως, από τη στιγμή που ο κολυμβητής πατά στο θατήρα, μέχρι που πέφτει στο νερό. Στο τράθηγμα αυτών των φωτογραφιών το διάφραγμα της μηχανής παραμένει ανοιχτό σε όλο το χρονικό διάστημα που χρειάζεται για να αποτυπωθεί η διαδοχή των φάσεων.

ΑΠΛΗ ΚΑΤΑΔΥΣΗ προς τα πίσω, άνευ φοράς. 'Η κατάδυση αυτή είναι από τις πιο δύσκολες. 'Η καλή εκτίναξη θα δώσει στο σώμα την δύναμη, που στερήθηκε προηγουμένως από την έλλειψη φοράς.

ΚΑΤΑΔΥΣΗ ΑΝΤΙΘΕΤΗ ήμικυκλικής μετά φοράς. 'Η πιο δύσκολη. Το τρέξιμο στο σανίδι, ή εκτίναξη και το παίξιμο του κορμιού στον αέρα, πρέπει να γίνουν με μεγάλη ακρίβεια και πολύ προσοχή.

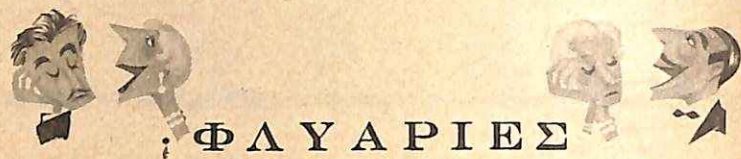
ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ δύσκολη κατάδυση. Πήδημα με 1 1/2 στροφή, άνευ φοράς. 'Εδώ η καλή εκτίναξη από το αναπηδητήριο, παίζει σπουδαιότερο ρόλο, γιατί η κατάδυση αυτή είναι ασυγκρίτως τεχνικότερη, της άλλης.

ΠΗΔΗΜΑ με 1 1/2 στροφή και εδώ, αλλά προς τα εμπρός και μετά φοράς. Με μια κακή εκτίναξη πάει χαμένη δηλαδή η χρήσιμη δύναμη, που πήρε η κολυμβήτρια από το τρέξιμο στο σανίδι για την κατάδυση.

Έδω κι' Εκεί

«ΚΑΛΟΡΡΙΖΙΚΟΙ!» Ο Σαν-Πιερ Όμνν και η σύζυγός του Μαρίζα Παβαν —άδελφή της Πιεράντζελι— συναντήθηκαν στο αεροδρόμιο του Όρλυ με τον Μωρίς Σεβαλιέ, που επέστρεψε στη Γαλλία έπειτα από τη θριαμβευτική περιοδεία που έπεχειρήσε στις Ήν. Πολιτείες. Το ζεύγος των νεογύμων αναχωρούσε για την Ίταλία, όπου θα περάσει το μήνα του μέλιτος.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Η Σταθμός... Λέγει ο Άντρέ Μωρουά, μιλώντας για τις Παριζιάνες: —Είκοσι χρονών είναι απολύτως χαριτωμένες, τριάντα είναι γοητευτικές, σαράντα... ενδιαφέρουσες. —Και μετά τα σαράντα; —Καμμιά Παριζιάνα δεν ξεπερνά ποτέ τα σαράντα, απάντησε ο Μωρουά... Η Έπιγραφή σε γραφείο Άμερικανού μπίζνεσμαν. «Άγαπητέ μου φίλε, αν δεν έχεις τίποτε να καμής, κόψε το άλλο... Η Καλλιτεία... Φαίνεται ότι ο Άμερικανός εκατομμυριούχος Χένρυ Ντέλγκερ, από το Σαν Φρανσίσκο, απέφασε να λάβει μέρος εις το κύπελλον δια το θραιότερο ιστιοφόρο του κόσμου. Κατά τους ειδικούς, το γιγώτ το όποιον τελείωσε πρό όλίγου εις τα ναυπηγεία του Μπρέμεν, είναι το θραιότερο απ' όλα όσα πλέουν εις τις θάλασσες, το πολυτελέστερο και το ταχύτερο... Η Ξεπεσμός... Όχι μόνον οι άνθρωποι, αλλά και τα έλλογα δεν φαίνεται να ηγαίνον καλά εις την Άγγλιαν. Έφέτος όλες τις μεγάλες κούρσες τις κέρδισαν τετράποδοι επισκέπται από την άλλη πλευρά της Μάγχης. Δόξα, νίκη, λίρες και φιλότιμο, έχαθησαν αυτήν την φοράν προς μεγίστην μελαγχολίαν των Βρετανών... Η Μετακόμις... Η μεγαλύτερη του κόσμου ετοιμάζεται εις την Βραζιλίαν. Φαίνεται ότι η μεγάλη νοτιο-αμερικανική χώρα απέφασε να μεταφέρει την πρωτεύουσά της από το Ρίο Ιανέιρο, σε μια κεντρικότερη και θροσσερότερη τοποθεσία, σε ένα όροπέδιο της ΝΑ περιοχής της Τζιόας. Μια κρατική επιτροπή αρχιτεκτόνων ανέλαβε την τεραστία και συναρπαστική αποστολή να σχεδιάσει και να κτίσει την νέα πρωτεύουσα... Η Υστέρια... Η Ρόντα Μαρτίν, κάτοικος της Αλαμπάμα, κατεδικάσθη πρό δύο έβδομάδων εις θάνατον δια τον φόνον του συζύγου της. Όταν έπεισθη ότι τίποτε δεν μπορούσε πλέον να την σώσει από την ηλεκτρική καρέκλα, η Ρόντα, 49 ετών, ωμολόγησε ότι δεν έδηλητήριασε μόνον τον δεύτερον σύζυγόν της, αλλά και τον πρώτον, και την μητέρα της, και τις τρεις κόρες της... Η Συνταγή... Ο Μαρσέλ Μπουσάκ, Γάλλος διομήχανος ύφαντουργίας, και ένας από τους πλουσιώτερους ανθρώπους της γής, έδωσε τρεις απαντήσεις όταν τον ρώτησαν ποιο ήταν το μυστικό της επιτυχίας του: «Πρώτον! Να δρίσκης πρώτης τάξεως ανθρώπους ως δοηθούς. Δεύτερον! Να ξέρης την δουλειά όσο καλά ή, αν είναι δυνατόν, καλύτερα από όλους εις τους όποιους είσαι υπαχρεωμένος να διδης διαταγές. Τρίτον! Να δουλεύης... Η Σταγόνες σοφίας... Σκοπός της ζωής είναι να είναι κανείς εύτυχής. Τόπος εύτυχίας είναι το έδω, ώρα εύτυχίας είναι το τώρα. (Παροιμία Κινέζικη)...

hjh

● Ο ΓΚΡΟΥΣΟ ΜΑΡΕ —Ένας απ' τούς περίφημους αδερφούς Μάρε— έγινε παππούς. —Είμαι πολύ περήφανος, λέει. Το μόνο που μ' ένοχλεί είναι πως είμαι τώρα παντρεμένος με μια γιαγιά!

● ΕΝΑΣ δικτάτωρ πεθαίνει κάτω από το μηχάνημα που του παρέχει όδυνό. Κοντά στο κρεβάτι του, κάθεται ο άνθρωπος που στάθηκε το δεξί του χέρι και τα δάκρυα κυλούν ακατάπαυστα. Ο δικτάτωρ που πιάνει αδύναμα το χέρι.

—Μη στενοχωριέσαι τόσο, σύντροφε, ψιθυρίζει. Θέλω να ξέρης πως, σε αντάλλαγμα της άφοσιώσεώς σου σε μένα, σου άφήνω ό,τι έχω: τα χρήματά μου, τ' αυτοκίνητά μου, το αεροπλάνο μου, το έξοχικό μου κτήμα, το γιγώτ μου, όλα...

—Ευχαριστώ, ευχαριστώ, φώναξε ο διάδοχός του. Είσαστε τόσο καλός απέναντί μου, Μακάρι να μπορούσα να κάνω κ' εγώ κάτι για σας!

Ο μελλοθάνατος άνασκήθηκε λίγο: —Ναι, στέναξε σαν να πηγόταν. Βγάλε το πόδι σου από τον σωλήνα του όδυνόου.

● ΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ από ένα ταξίδι στην Όλλανδία, ο τραγουδιστής Πιέρ Ντυντάν έστειλε στη μητέρα του βολβούς για τουλίπες. Μετά από λίγον καιρό, η μητέρα του του τηλεφώνησε: —Τί παράξενο! Μούστειλες τουλίπες και φύτεψαν ροδένδρα! —Ε, μά δέ φταίω εγώ, της άπανταί ο Ντυντάν. Σάμπως καταλαβαίνω όλλανδικά;!!!

● ΕΝΑΣ ΚΥΡΙΟΣ σταματάει τ' αυτοκίνητό του έξω από ένα φαρμακείο και μπαίνει μέσα στο κατάστημα:

—Θέλω ένα δραστικό φάρμακο για το λώζυγκα.

—Δραστικό;

—Ναι, να τον κόβη με το μαχαίρι!

Τότε ο φαρμακοποιός του δίνει ένα ήχηρό χάτοοκι και διακαιολογείται λέγοντας:

—Αυτό είναι το καλύτερο φάρμακο, κύριε!

—Μά, δεν το ήθελα για τον έαυτό μου, διαμαρτύρεται ο πελάτης. Σας το ζήτησα για τη γυναίκα μου, που είναι στ' αυτοκίνητο!

● Η ΣΥΖΥΓΟΣ ετοιμάζει τις βαλίτσες της για ένα ταξίδι και φωνάζει την παλιά, πιστή υπρέτρια:

—Άκουσε Μαρία. "Αν ο κύριος άδιαθετήση ή αν τον δής πολύ μελαγχολικό, να μου γράψης άμέσως.

—Μάλιστα, κυρία, άπαντά ή Μαρία. Θα σας γράψω όμως κι αν τον δώ πολύ χαρούμενο.

● ΕΝΑΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ξυπνά τη νύχτα από έναν πελάτη:

—Τρέξτε, γιατρέ. Η γυναίκα μου έχει κρίση σκαληκοειδιδίτιδος.

—Άδύνατον, άπαντά ο γιατρός. Της έκανα πέρσι έγχείρηση και την δγάλαμε. Είδατε ποτέ στη ζωή σας άνθρωπο με δύο σκαληκοειδείς άποφύσεις;

—Και σεις, γιατρέ, δεν είδατε ποτέ άνδρα ν' αλλάξη γυναίκα;

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ «ΜΙΣ ΕΥΡΩ-ΠΗΣ 1956» δίνουν τό... μέτρο των άφόνων γυναικείων άναλογιών. (Όχι, φυσικά, για τούς ράφτες, αλλά για τούς είδημονες...)

● ΕΝΑΣ ΣΟΒΑΡΟΣ νέος μπαίνει σ' ένα κατάστημα που πούλουν διάφορα κατοικίδια ζώα: γατάκια, σκυλάκια, κ. ά. Κοιτάζει γύρω του χωρίς να μπορεί να πάρη μία άπόφαση, ενώ μία χαριτωμένη πωλήτρια τον πλησιάζει: —Δεσποινίς, έξηγεί ο νέος. Έχω έναν πελάτη που χρειάζεται συντροφιά.

—Βεβαίως, συμφωνεί ή κοπέλα. Πήτε μου όμως τί είδους άνθρωπος είναι, για να ξέρω τί να σας προτείνω.

—Σχεδόν έβδομήντα έτών, πολύ καλός κύριος, πάμπλουτος, αλλά κοντά στον θάνατό του και χωρίς συγγενείς, φίλους ή γνωστούς.

—Νομίζω, λέει ή κοπέλα μετά από σύντομη σκέψη, ότι έχω άκριβώς αυτό που χρειάζεται ο πελάτης σας.

—Όραία! λέει ο νέος εύχαριστημένος. Τί ζώακι λοιπόν μου συστήνετε; —Έμένα!

● Ο ΒΑΡΥΣΤΗΜΕΝΟΣ σύζυγος: —"Ας θυώμε έξω άπόψε να διασκεδάσωμε λιγάκι!

Και ή σύζυγος: —Συμφωνώ. Και πρόσεξε μην κλειδώσης την έξώπορτα αν γυρίσης πριν από μένα.

● Ο ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ Πιέρ Ντυντάν διάβασε, στο Λονδίνο, την άκόλουθη διαφήμιση σ' έναν τοίχο: «Καταταγήτε στους άλεξιπτωτιστές! Είναι λιγώτερο επικίνδυνο να πηδήσετε με άλεξιπτωτο παρά να διασχίσετε αυτό το όρόμο!»

■ ■ Η ΓΝΩΣΤΗ Έλληνοαγγλίδα ήθοποιός Μαρία Βαλαμακή γύρισε από ένα μεγάλο ταξίδι στην Άνατολή και την Έγγυς Άνατολή, όπου έδωσε μια σειρά από άπαγγελίες γαλλικών ποιημάτων με τον τίτλο «Άμνησεις και Ποιήματα». Η Βαλαμακή ίδρυσε τώρα μια θεατρική επιχείρηση και σκοπεύει ν' άνεβάση στις γαλλικές επαρχίες διάφορα έργα, που ίσως έπειτα παρουσιαστούν και στο Παρίσι.

■ ■ ΓΙΑ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ σ' όλο τον κόσμο που θα βαστάξη δύομισι μήνες, ή Μαρτίν Καρόλ, ή διάσημη ήθοποιός του κινηματογράφου, παίρνει 25 ταγιέρ, 28 βραδυνές τουαλέττες, 20 φορέματα κοκταίηλ, 20 πρωνά φορέματα και 4 μαγιώ. Επίσης παίρνει: 25 τσάντες, 42 καπέλλα και 45 ζευγάρια παπούτσια.

—Τί τα θέλετε —είπε για τα παπούτσια— δεν θάχω καιρό να τα δίνω να μου τα βάσουν!

■ ■ Η ΜΑΙΡΙΑΥΝ Μονρόε νοίκιασε ένα άγρόκτημα στο Άσκοτ για έξη μήνες, που αρχίζουν απ' τον Ιούλιο. Το κτήμα αυτό το έχει νοίκιασε ο Άγιά Χάιν για τον Ιούνιο —ήμνα των Ιπποδρομιών στο Άσκοτ— κ' ή Μαίριλυν θα κατοικήση εκεί εύθως κατόπιν! Ο κηπουρός του κτήματος δήλωσε σχετικα, με τη γνωστή άγγλική επιφυλακτικότητα: «Έσφαλώς ή παρουσία της μίς Μονρόε θα δώση κάποια πρόσθετη λάμψη στο Άσκοτ».

Η ΜΑΡΓΚΙΤ ΝΥΝΚΕ, ή Γερμανίδα καλλονή που εξέλεγή «Μίς Εύρώπη», δεν φαίνεται να τ'άχη και πολύ καλά με τις χήνες —ένώ οι φωτορεπόρτερς είναι ένθουσιασμένοι από τα στιγμιότυπα που κατάρωσαν με της πάρουν.

Ρip Κίρμπυ

Ρip Κίρμπυ

... ΜΙΑΣ
ΜΙΚΡΗΣ
ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Ιούλιος, και τα Σώματα χαίρονται, κ' οι γυναίκες λουλουδίζουν από χρώμα και κίνηση, και τ' άχνουσινενα τα θερινά άρμενίζον άνάμεσα στις συμφωνίες τῶ γαλάζιου, και τὰ πλεούμενα κάνουν πανιά με τὸν καλὸ καιρὸ, και τὰ γίαιεμα μισχοβολάνε στους δρόμους τῆς Κηφισιάς, και τὰ νερά τραγουδάνε στὸ Κεφαλάρι...

Οί Αισθήσεις είναι Ἐξη: ἡ ἀφή, ἡ ὄρασις και ἡ ἀκοή, ἡ γεύσις και ἡ ὄσφρησις, και τὸ Μεγάλο, Θεσπέσιο Συναίσθημα πὼς Εἶναι Ζωντανός.
Ἀκόμα κι ὅταν βρέχει...

* Στὴν Ἀθήνα ὁμως, τὸν Ἰούλιο -πάντα βρέχει... Μπορεῖ νὰ βρέχει στὴν Ἐπίδαυρο -ὁ μὴ γένοιτο- και, φυσικά, σὲ κείνη τὴν αἰωνίως βροχοπαθὴ πόλη τῶν Πατρῶν, μὰ στὴν Ἀθήνα οἱ νύχτες εἶναι πάντα γλυκύτερες, γεμάτες θέρμη και χαύνωση, τραγουδία μικρῶν παιδιῶν πὺ παίζουν στὶς πλατείες, ψιθυρίσματα ζευγαριῶν κάτω ἀπὸ ἀκίνητες φυλλωσιές, και γενικὲς ἐξορμήσεις πρὸς τὶς ἀκτὲς τοῦ Σαρωνικοῦ με πρῶτο σταθμὸ τὸ Μεγάλο ἐκεῖνο Ὑπαίθριον Σπήλαιον (ὡ τῆς ἡβελιμένης παραδοξότητος), ὅπου βασιλεύει πανίσχυρος ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Καλοκαιρινῆς Εὐφροσύνης, Γεώργιος ὁ Οἰκονομίδης. Ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἔχη καλά.

Ξανάδωσε στὸ «Τροκαντερό» ὅλη τὴν αἴγλη, κι ὅλη τὴν παλιά του δόξα, μάζεψε, και μαζεύει γύρω, πλῆθος τοὺς πιστοὺς, ἔκανε τὸ Παλιὸ Φάληρο και πάλι νὰ χαμογελάσει, και παρουσίασε μιὰ χαριέστατη γυναίκα πὺ τὴ λένε Σούλη Σαμπάχ, στὴν ὁποῖαν ἀποστέλλεται διὰ τοῦ ἀνεξέδου τοῦτου ταχυδρομείου μιὰ ἀκριβότατη ἀνδοδέσμη ἀπὸ γαρβένιες ἀσπρες σὰν τὸ φέρεμά της, και φίνες σὰν τὴ φινέσα τῆς ὑποκριτικῆς της.

* Ἀνδοδέσμαι ἐπίσης -αἱ πρέπεισαι- στὸν Δημήτρη Καρέλα και τὴν Ἐφη Νομικοῦ γιὰ τοὺς γάμους τῶν καὶ στὸν Νίκο Χαιτουλάρη και τὴν Ἐλένη Κανέλλου γιὰ τοὺς δικοὺς τῶν.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΗΝ «ΑΡΖΕΝΤΙΝΑ»...

Τὰ Ὄνόματα, στὸν τόπο μας, ἔχουν μεγάλες εὐθύνες. Τὸ νὰ στῆναι μιὰ οἰκογένεια και νὰ δίνει στὸν τόπο αὐτὸν παιδιὰ με ἀνατροφή και μόρφωση εἶναι μιὰ πολὺ σοβαρὴ και πολὺ ὑπεύθυνη ἀποστολή. Περισσότερο κι ἀπὸ ἄλλες μεγαλύτερες χώρες, ὁ μικρὸς τοῦτος τόπος ἔχει ἀνάγκη συνεχῶν γενεῶν και γνωστῶν Ὀνομάτων, πὺ νὰ δένουν τὸ Παρελθὸν με τὸ Μέλλον σὲ μιὰ λαμπρὰ συνοχή...

* Δειλινὸ, ἡ ὥρα τοῦ Ὑμηττοῦ, και καθόμαστε με τὸ Μῆτσο Λυγίζο στὸ Ταρατσάκι τῶν Λογχοφόρων Ἰπποκентаύρων και ἡ ἄ λῆμε, ὅπως πάντα.

Μὲ τὸν Μῆτσο Λυγίζο, ἔχουμε γνωρίσει τὴν... Μεγάλὴ Ζωὴ τριῶν τουλάχιστον πρωταγωνιστῶν κι ἀπὸ τὴν καλὴ κι ἀπὸ τὴν ἀνάποδη. Ὅταν τὸν βλέπω σὲ κείνο τὸ στενὸ καμαράκι τῶν ραδιοθαλάμῶν, με τὸ νευρὸς ὕφος του, κι ὅταν τὸν παλμὸ τῆς ἀγνῆς του ψυχῆς, νὰ σκηνοθετῇ ἕνα ἔργο, ἀναρωτιέμαι γιὰ τὰ πὺ πὺ σκηνοθετῇ τελευταῖα, ἀναρωτιέμαι γιὰ τὸ δὲν ἔμεινε στὸ ἐξωτερικὸ, νὰ κάνῃ τὸ ἴδιο στὸ Β.Β.Κ. με πολὺ μεγαλύτερη προβολὴ ἢ στὸ Ν.Β.Κ. με πολὺ μεγαλύτερες ἀπολαύσεις.

Ἀνοίγει ὁμως μιὰ ἀπ' τὶς δυὸ ὀρασιότατες συλλογές του, τὴν «Μουσικὴ» π.χ., ἢ τοὺς «Τελευταίους», κι ἀμέσως καταλαβαίνει τὸ λόγο:

Κ' ἔχω τὸ σῆτι μου στὸν ἄνεμο, σ' ἕνα μικρὸ -μικροῦνι- σύννεφο, πὺ ταξιδεύει ἀνέμελο στὶς χαῖτες τῶν ἀνέμων και γίνεται ὅλο μιὰ καρδιά τὸ σῆτι-τ' ἀνεμό-σῆτι πάνω ἀπ' τὴν ἄγρια ἐρημιὰ τοῦ ἀπάνθρωπου καιροῦ μας.

Ποιητῆς, σκηνοθέτης, δραματογράφος, ὁ Μῆτσο Λυγίζος, εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς ὀδοιπόρους ἐκείνους πὺ ἄραξε στὴν πολιτεῖαν αὐτὴν γιὰ τὴν πεινῇ, σὰν ἀρκετοὺς ἀπὸ μᾶς, και στὴν σημερινὴ ὁμορφιά της και σ' αὐριανὰ ὀραῖα πεπρωμένα της.

Ἀρκεῖ νὰ μὴν τὴν μολύνουμε συνεχῶς και νὰ μὴν τὴν δολοφονοῦμε...

* Νὰ γιὰτὶ λατρεύει κανεὶς τοὺς Γάλλους: Γιὰτὶ δένουν ὅλη τὴν πλοῦσιαν αἰσθητικὴ κληρονομιά τους με τὴν καθημερινὴ ζωὴ τοῦ ὀραίου τους Παρισιῶ, -τὴν Κομφόττητα με τὴν Ποίηση, τὴν Ἀμφίση με τὴν Ἀρμονία. Μὲ ὁμοιώματα τοῦ Μαρσέλ Προυστ και τοῦ Ζαν Κοκτώ, στόλισαν φέτος τὶς διτρίνες τους οἱ καταστηματαρχοὶ τοῦ Φομπόρ Σαιντ Ὀνὸρ κ' ἔβαλαν τὴν Μαντὰμ ντὲ Σαβινιὲ νὰ προμηθεύεται χαρτὶ γιὰ τὰ περίφημα γράμματά της σ' ἕνα σύγχρονο χαρτοπώλῃ και τὴν καμμένη Λά Γκουλύ ν' ἀγοράζῃ τὰ ἐξαρτήματα ἐκεῖνα πὺ, καθὼς ἀντιλαμβάνομαι ἀπ' τὸν Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων

Δυνάμεων, ὀνομάζονται σήμερα «Λαστέξ» ἢ «Φλέξ-Φόρμ».

Εὐγε πάντως και στοὺς δικούς μας ἐμπόρους πὺ φροντίζουν τόσο γιὰ τὴν αἰσθητικὴ τῆς διτρίνας τους, τὸν Δραγῶνα, τὸν Λαμπρόπουλο, τὸν Χρυσικόπουλο, πὺ ἀγωνίζονται νὰ φυτέψουν στὸν τόπο αὐτὸ τὸν θεσμὸ τοῦ «Νηπάρτμεντ Στόρ», τὸν μόνον πὺ δίδει τὴν εὐκαιρία στὸν κοσμάκη νὰ ντυθῇ με κάποιαν ἀνεση.

Ἀπὸ καιρὸ ὁμως θέλω νὰ γράψω και γιὰ ἕνα ἄλλο ἀπρόσωπο κορίτσι, πὺ μὺ κρατᾷ συντροφιά ὅταν παραπλέω τὰ κατησχυμένα πλέον Δαρδανέλλια μιὰς παλαιᾶς, καλῆς Ἐποχῆς...

Εἶναι: στὴν προθήκη τοῦ Οἴκου Εὐαγγελίδη-Κουρτίδη, και ὁ Οἶκος Εὐαγγελίδη-Κουρτίδη, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ εἶναι ὁ μοναδικὸς ἐν Ἀθῆναις ἐκπρόσωπος τοῦ Κριστιάν Ντιὸρ, διαθέτει ἐπίσης και τὸ μοναδικὸ σχεδὸν ἐν Ἑλλάδι μαννεκὲν πὺ γνωρίζει νὰ περπατᾷ.

Ἡ χαριτωμένη αὐτὴ ἀραπίνα μου πάντως φορεῖ ἕνα ἀπογευματινὸ μοντέλο τῆς κ. Εὐαγγελίδου ἀπὸ μπλε και λευκὸ λινὸ με χρυσὰ κουμπιὰ πὺ, καθὼς με πληροφορεῖ ἡ Γιολάντα, ὀνομάζεται Μαρινέρ. Τὸ μοντέλο ὀλοκληρώνει ἕνα ἀπὸ τὰ καπέλλα τῆς «Μπουτίκ» ἀπὸ γαζωμένο λευκὸ πικέ.

Βρίθουν οἱ ἀμερικανικὲς ἐφημερίδες ἀπὸ φωτογραφίες διασημῶν γυναικῶν πὺ ἕνα παράπονο ἔχουν ὅλες με τὸν ἄνδρα τους: «Μὲ δέρνει!» Θυμᾶμαι μιὰ ἔρευνα πὺ εἶχε κάνει πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ στοὺς κύκλους τῆς Ν. Ὑόρκης, μιὰ ἐκλεκτὴ Γαλλίς συνάδελφος.

Μίλησε με τὴν Ζὰν Κρέιν, πὺ ὁ γάμος της με τὸν Πῶλ Μπρίκμαν ἐδωρεῖτο ὑποδειγματικὸς: «Μὲ δέρνει!», ἐδήλωσε ἡ ὀραῖα Ζὰν. Μὺ παίρνει τὰ χρήματά μου και τὰ δίνει στὶς φιλενάδες της. «Μὲ δέρνει», ἐδήλωσε ἐπίσης ἡ ἡθοποιὸς Μαρί Μακντόναλντ, -πὺ ἔχει παντρευτῇ ἕναν ζάπλουτο ὑποδηματοποιό, τὸν Ἀνρὺ Κάρλ.

Ὁ σύζυγος τῆς Φύλις Μπρούμφκιτ κάνει κάτι χειρότερο: δὲν τὴν δέρνει. Κάθεται ὅλη μέρα στὸ αὐτοκίνητο, -πὺ δουρεύεται νὰ τὸ οδηγήσῃ- και ἐπαναλαμβάνει πὼς εἶναι μιὰ «μεγαλοφυῖα», πράγμα πὺ ἡ Φύλις τὸ θεωρεῖ «σαδιστικὸ».

Ἀλλ' ἐξ ἴσου σαδιστικὴ εἶναι και ἡ τιμωρία πὺ ἐπέβαλε στὴ γυναίκα του ὁ Ντέιβιντ Κάμπελ, ἀπὸ τοὺς γνωστότερους πρωταγωνιστὰς τῆς ἀμερικανικῆς κοσμικῆς ζωῆς. Τὴν ἔβαλε νὰ γράψῃ πεντακόσιες φορὲς τὰ ἐξῆς: «Θὰ θυμᾶμαι, στὸ μέλλον, νὰ κλείνω πάντα τὶς πόρτες τοῦ τροχοφόρου οἰκίσκου μας, γιὰ νὰ μὴν μπαίνουν οἱ μυῖγες...»

Ἀ! ὅχι! Ἐν ὀνόματι τῆς Δυστυχούς Συνομοταξίας τῶν Παθολογικῶν Ἀφηρημένων ἀπευθύνω μιὰν ἐπίσημη πρόσκληση στὴν Κάρολιν Κάμπελ ν' ἀφήσῃ τὸν Ντέιβιντ και τὶς μυῖγες του και νὰ ἔλθῃ νὰ ἐγκατασταθῇ στὸ «Κίνγκ Τζῶρτζ» ὅπου ἡ, πάντοτε διορατικὴ, κ. Καλκάνη ἔχει εἰδικὴν Ὑπηρεσίαν Παρακολούθησεως Ἀφηρημένων.

* Ἀλλὰ, γιὰ νὰ ξεναγυρίσουμε στὸ θέμα μας: ὁ μόνος εὐτυχῆς σύζυγος πὺ συνήτησε ἡ Γαλλίς συνάδελφος (στὸν κύκλο, φυσικά, πὺ ἐκινεῖτο) ἦταν ὁ κ. Μάνις Νάτιφ, ἀπὸ τὸ Ἀρκάνας, πὺ ἐώρασε τὴν 104ῃ ἐπέτειο τῶν γενεθλίων του και τὴν πρῶτὴ ἐπέτειο τοῦ τρίτου του γάμου (ἡ σύζυγος εἶναι μόλις 63. Μιὰ και μόνη συνταγὴ εὐτυχούς διαβιώσεως εἶχε νὰ δώσῃ ὁ κ. Νάτιφ: α) Νὰ μὴν ἀνακατεύεσθε στὶς ἀρμοδιότητες τῆς συζύγου σας. β) Νὰ τῆς ἀγοράζετε, ὅτι θέλει.

* Προσυπογράφω...

INDEX

ΤΑΞΙΔΙΑ

Εὐχάριστα-ἄνετα-ξεκούραστα

PAN AMERICAN
WORLD'S MOST
EXPERIENCED
AIRLINE
Fastest to the U.S.A.
by **DC-7C**

Fly the finest...
...FLY TWA
SUPER-G
U.S.A. - EUROPE - AFRICA - ASIA

BEA
Ο τελειότερος
αεροπορικὸς στόλος
Αἰ πλέον δημοφιλεῖς
Ἀεροπορικὰ γραμμαὶ
τῆς ΕΥΡΩΠΗΣ

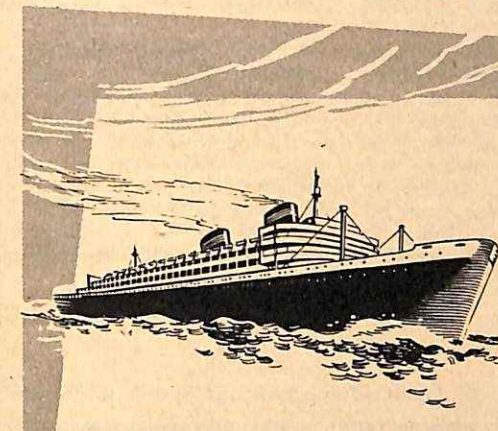

ΟΛΟ ΚΑΙ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ
ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΤΗΝ
SAS

ALITALIA
ΕΥΡΩΠΗ-ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ & ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ & ΝΟΤΙΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗ

VISCOUNT
ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΜΙΣΡΑΪΡ
Μὲ τὰ τετρακινητήρια **VISCOUNT**

ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ
ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΡΕΤΕ

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΑΣ ΜΕ
ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΙΟ
ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΑ ΠΛΟΙΑ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ
• ΠΕΙΡΑΙΩΣ
• ΧΑΛΙΦΑΣ
• Ν. ΥΟΡΚΗΣ

ΤΑΞΙΔΙΑ ΑΝΕΤΟ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ
ΤΑΧΥ
ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΛΕΩΦ. ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 10

ELMEΣ
Ταξιδεύετε διὰ
Μασσαλίας-Βενετίας
Βρινδισίων-Ἀλεξάνδρειαν
μὲ **ΙΩΝΙΑ - ΑἴΟΛΙΑ**
ΛΥΔΙΑ - ΚΟΡΙΝΘΙΑ

Περάστε τὸ Σάββατο-Κύριακο
μὲ τὸ Δ/Π **ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ**
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ - ΘΑΪΟΣ - ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ
ΣΚΙΑΘΟΣ - ΣΚΟΠΕΛΟΣ
ΠΑΝΦΟΡΙΑΙ **Ε. Ο. Τ.**
ΤΗΛ. 32.111 - 32.112
καὶ Γραφεῖα Ταξιδίων

Τ.Σ.Σ. Ὀλυμπία
τὸ ἀσύγκριτον
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ
εἰς τὴν γραμμὴν
• ΠΕΙΡΑΙΩΣ
• ΧΑΛΙΦΑΣ
• Ν. ΥΟΡΚΗΣ

GREEK LINE
ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

AMERICAN
WORLD
SERVICE
EXPRESS
ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΤΗΛ. 30.163 - 30.164 - 33.667

Οἱ ΑΔΕΛΦΟΙ
ΓΚΙΟΛΜΑΝ
Ἀναλαμβάνουν τὰ ταξίδια σας ἀπὸ τὸ 1902
ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΟΛΥΜΠΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ & ΤΑΞΙΔΙΩΝ
27.541
4 ΟΔΟΣ ΓΙΑΝ ΣΜΑΤΣ ΤΗΛ. 30.078
33.160
ΤΗΛ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΛΥΜΠΟΥΡΣ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
• ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ
• ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ
• ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑ
Α' ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΒΑΓΚΟΝ-ΛΙ
ΔΙΑΤΥΠΩΣΙΣ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΩΝ
ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΕΚΔΡΟΜΩΝ
ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

HORIZON
• ΤΑΞΙΔΙΑ
• ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ
• ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 14 (ΠΛ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)
ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 36.500 & 31.444

ΚΟΣΜΟΣ
Γραφεῖον
ΤΑΞΙΔΙΩΝ & ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
Πλατεία Συντάγματος
ΤΗΛ. 20.873 - 31.085

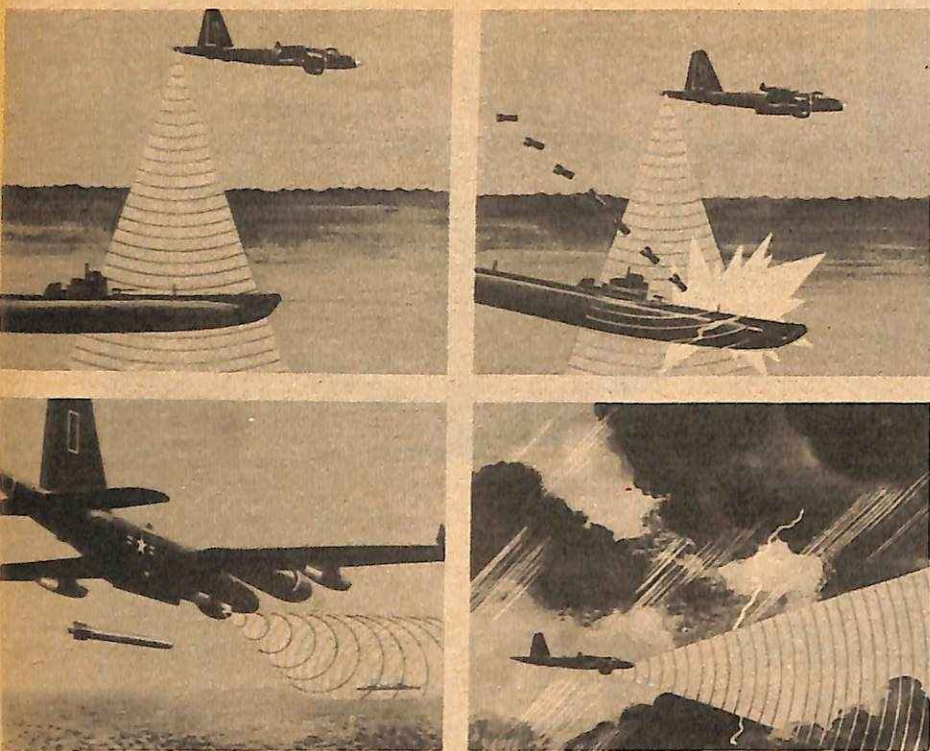

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
ΣΑΣ ΣΤΑ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΣΑΣ ΕΞΥ-
ΠΗΡΕΤΗΣΟΥΝ ΙΔΕΩΔΕΣ

Γιὰ νὰ ἀπολαύσετε τὸ ταξίδι
σας, ζητήσατε τὴν ΓΝΗΣΙΑ

Dramamine

ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟ ανακαλύπτεται μετά μεγάλης ακριβείας και βυθίζεται, όπως δείχνουν οι δύο άνω εικόνες, υπό έναν κώνον ακτίνων έντοπιο. Με τον ίδιον κώνον (κάτω αριστερά), ανακαλύπτονται τα πλοία επιφανείας ή προσδιορίζεται (κάτω δεξιά) το κέντρον του κυκλώνος.

΄Αεροπλάνο

ή υποβρύχιο;

Έναντι των υποβρυχίων όπλων το αεροπλάνο παρουσιάζεται σήμερα επικρατέστερο και κυρίαρχο στο ύγρο στοιχείο

Ο ανταγωνισμός μεταξύ υποβρυχίου και αεροπλάνου εισέρχεται πιά σε καινούργια έντελως φάση. Στόν αγώνα για την επικράτηση επί του ύγρου στοιχείου, που καλύπτει τὰ ¾ της επιφανείας της υδρογείου, τη στιγμή αυτή παρουσιάζεται επικρατέστερο τὸ αεροπλάνο.

Τὰ νέα ηλεκτρονικά όργανα, με τὰ όποια είναι εφωδιασμένο τὸ Ρ2V-7 Νεπτιούν, επιτρέπουν στο αεροπλάνο νὰ ανακαλύπτει και νὰ έντοπίζει τὸ υποβρύχιο κι όταν ακόμη θρίσκεται έν πλήρει καταδύσει. Έως τώρα μόνο πλοία επιφανείας μπορούσαν νὰ έντοπίσουν ένα υποβρύχιο έν καταδύσει.

Όταν πιά τὸ υποβρύχιο έντοπισθῇ, δέν ἔχει καμμιά σχεδόν ἐλπίδα σωτηρίας. Μιά επίθεσις με θόμβες θυθοῦ ἐξασφαλίζει τὸν θέθαιο θάνατό του. Στις δυὸ ἐπάνω φωτογραφίες ἀπεικονίζεται ὁ έντοπισμός τοῦ υποβρυχίου ἀπὸ τὸ αεροπλάνο, καὶ ἡ καταστροφή του έν συνεχείᾳ με θόμβες θυθοῦ.

Ακόμη περισσότερο ἀποτελεσματικὴ ὅμως εἶναι ἡ δράσις τῶν αεροπλάνων ἐναντίον τῶν πολεμικῶν πλοίων ἐπιφανείας. Τὸ γεγονός ὅτι τὸ αεροπλάνο πετᾷ σὲ μεγάλο ὕψος, καὶ ἐπομένως ἔχει πολὺ μεγαλύτερο «ὀρίζοντα», επιτρέπει νὰ ανακαλύπτεται εὐκόλα κάθε πλοιο καὶ νὰ ὑφίσταται ἄμεση καὶ ἀποτελεσματικὴ ἐπίθεσις ἀπὸ τις τορπίλλες τοῦ Νεπτιούν, πού με τὴ βοήθεια τῶν ηλεκτρονικῶν συσκευῶν του μπορεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ «τυφλὴ» σκόπευσις ἀπολύτου ἀκριβείας.

Ὁ κίνδυνος ἐπίσης τῶν αεροπλάνων ἀπὸ κακὲς καιρικὲς συνθηκὲς ἐξουδετερώνεται, γιατί με τὸ σύστημα αὐτὸ καθορίζεται ἀκριβῶς τὸ κέντρον τοῦ κυκλώνος καὶ ἔτσι τὸ αεροπλάνο μπορεῖ νὰ ἀλλάξῃ ἐγκαίρως πορεία.

Αεροπλάνα τοῦ τύπου αὐτοῦ χρησιμοποιοῦν, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ναυτικὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, καὶ ἡ ΡΑΦ, τὸ γαλλικὸ ναυτικὸ, τὸ ὀλλανδικὸ, τὸ αὐστραλιανό, τὸ καναδικό καὶ τὸ ἰαπωνικόν.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ 1956

14.000 ΘΕΑΤΑΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΚΑΙ ΕΦΕΤΟΣ ΤΗΝ ΜΥΣΤΑΓΩΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ ΣΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΥΤΟ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ

΄Επίδαυρος, ΄Ιούλιος.

Όταν γείρη και πάλιν ὁ ἥλιος, μέσα στο διάφανο σούρουπο, αἱ 14 χιλιάδες τῶν σιωπηλῶν, ἀκίνητων ἀνθρώπων, καθισμένων στὰ ἀμφιθεατρικὰ ἐδῶλια, θ' ἀκούσουν τρεῖς φωνές.

Ἡ μιὰ εἶναι τοῦ ἡθοποιοῦ, πού ἀνοίγει τὴν παράστασι. Ἡ ἄλλη κάποιου γκιώνη, τοῦ ἴδιου ἴσως ἐκείνου γκιώνη πού αὐτὰ τὰ χρόνια πρῶτος ἐγγράφεται, θεατὴς καὶ συμπαραστάτης, σὲ κάθε τραγωδία.

Ἡ τρίτη εἶναι ἡ φωνὴ τῆς καρδιάς, τῆς ἀλάνθαστης καρδιάς τοῦ ἀνθρώπου πού πάντα ἀρχίζει νὰ χτυπά πρὶν γρήγορα όταν υποπτεύεται πῶς κάτι τὸ πολὺ Ὠραῖο θὰ συμβῇ...

Ἄς μὴ γκρινιάζουμε πάντα καὶ ἄς μὴ μεμφιμοιροῦμε: στὴν ΄Επίδαυρο, κάθε χρόνιό, ἐδραϊώνεται, ὅλο καὶ στερεώτερη, ὅλο καὶ καλύτερη, μιὰ παράδοσις πού προβάλει τὸν τόπον αὐτὸν σὰν ἀντάξιο διακάτοχο τῆς μεγάλης αἰσθητικῆς του κληρονομίας.

Ἄλλ' ἐδραϊώνεται ἐπίσης μιὰ παράδοσις Τάξεως καὶ Ποιότητος, ὅχι μόνον στὴν ἐρμηνεία καὶ στὴν ὑποκριτικὴ, ὅχι μόνον στὸ σκηνικὸ καὶ στὶς ἀμφιέσεις, ὅχι μόνον στὴν μουσικὴ ὑπόκρουσι καὶ στὴν προετοιμασία τοῦ χοροῦ - ἀλλὰ καὶ στὴν ὅλη διοργάνωσι τοῦ Φεστιβάλ τῆς ΄Επίδαυρου, πού ἀρχίζει ἀπὸ τὴ στιγμή πού ὁ θεατὴς θὰ ἀποφασίσῃ νὰ

κινήσῃ, -μ' ὅποιον τρόπο, μ' ὅποιο μέσον, μ' ὅποιαν ὁμάδα- γιὰ τὸ ΄Ιερό τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τελειώνει όταν ἡ Ἀργολιδοκορινθία τῶν ξεπροβοδίσῃ, ἀπόλυτα ἱκανοποιημένο, εἴτε ἀπὸ τὸν δρόμο τῆς θάλασσας, εἴτε ἀπὸ τὸν δρόμο τοῦ ΄Ισθμοῦ.

Τὸ Φεστιβάλ τῆς ΄Επίδαυρου, στὸ σύνολό του, κάθε χρόνο, εἶναι μιὰ τέλεσις: ἀπαιτεῖ μιὰν ἐναρμόνισι παραγόντων πού συχνὰ δέν ἔχουν τίποτα τὸ κοινὸ μεταξύ τους ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὅτι πιστεύουν στὴν ἴδια Ἰδέα. Χωροφυλακὴ καὶ κοινοτικὲς ἀρχές, ξενοδοχειακὲς ἐπιχειρήσεις καὶ ἀξίωματικοὶ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, Τουρισμὸς καὶ Κ.Τ.Ε.Λ., Τηλεπικοινωνίαι καὶ τεχνι-

κὰ συνεργεῖα, τί νὰ πρωταναφέρῃ κανεὶς καὶ ποῖον νὰ πρωτοθυμῇ καὶ ποῖον νὰ ξεχωρίσῃ;

Εἶναι σὰν νὰ ἐμπνέῃ τὸ ἴδιο τὸ τοπίο τὴν συνεργασία καὶ τὴν ἀλληλοσυμπλήρωσι, εἶναι σὰ ν' ἀναδίνῃ τὸ θρόισμα τῶν πεύκων κάθε νύχτα τὸ μήνυμα ἐκεῖνο πού θὰ μπορούσε νὰ σταθῇ βασικὸ σύνθημα σὲ κάθε ἐλληνικὴ ἐκδήλωσι: συλλογικὴ ἢ προσωπικὴ με βάση τις προαιώνιες ἀρχὲς καὶ τὸν αἰσθητικὸ πλοῦτο τοῦ ἐλληνισμοῦ.

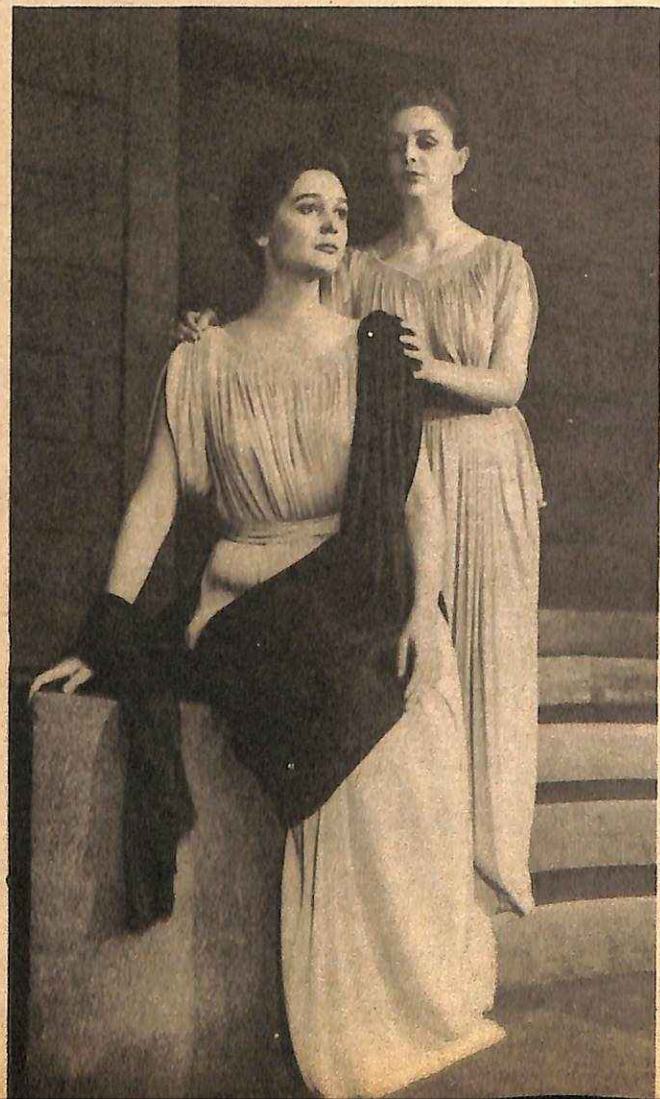
Δέν γιορτάζει μόνον ἡ ΄Επίδαυρος, τίς μέρες τῶν παραστάσεων. Δέν ζωντανεῖ μόνον ἡ ἡσυχὴ αὐτῇ γωνίᾳ τοῦ ΄Ιεροῦ, πού τοὺς περισ-

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΑΓΩΔΟΣ ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΣΙΝΟΥ ΣΤΗ «ΜΗΔΕΙΑ» ΤΟΥ ΕΥΡΙΠΙΔΗ

Ἡ ΣΥΝΑΔΙΝΟΥ ΚΑΙ Ἡ ΒΑΛΑΚΟΥ ΣΤΗΝ «ΑΝΤΙΓΟΝΗ»

ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΗ «ΜΗΔΕΙΑ» ΤΟΥ ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΜΕ ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ ΠΑΣΙΝΟΥ-ΜΙΝΩΤΗ ΣΤΟ ΜΕΣΟΝ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΧΟΡΟΥ

σσότερους μήνες τοῦ χρόνου μένει ἔρημη, καὶ θὰ ἔμενε ἀκόμη περισσότερο ἂν δέν ὑπῆρχε ἡ ζεστὴ φιλοξενία καὶ ἡ ἀψογὸς ὁργάνωσις τοῦ Τουριστικοῦ Περιπτέρου με τὸ συμβολικὸ του ὄνομα «Θυμέλη».

Δέν ζωντανεῖ ὅμως μόνον ἡ «Θυμέλη», ἀλλὰ ἡ Ἀργολιδοκορινθία δολιχέρη, ὁ «Ἀτρεΐς» καὶ ὁ «Ἀμφιτρύων» καὶ ἡ «Λαΐς», ἡ «Ὠραία Ἑλένη» καὶ τὸ Μπουρτζί, καὶ κοντὰ τους ὅλοι οἱ χώροι οἱ ἀρχαιολογικοὶ καὶ οἱ ἐκκλησιῆς οἱ γραφικὲς καὶ τὰ ὁμορφα τοπία, στὴν πανέμορφη σύγχρονη προβολὴ τους ἐρμηνεία ἴσως νὰ ἦταν ὁ σωστότερος δρος- τοῦ μοναδικοῦ ἐκεῖνου καλλιτέχνου τοῦ φωτισμοῦ στὸν τόπο μας, τοῦ Καζάν.

Πανανθρώπινη ἡ μέθεξις στὰ πέτρινα ἐδῶλια! Ἀθηναῖοι καὶ Λυγουριῶτες, φοιτηταὶ τῆς Σερβωνῆς καὶ ξανθὲς ὀπτασίες ἀπὸ χώρας σκανδιναβικὲς, κορίτσια τοῦ Ναυπλίου καὶ τῆς Σπάρτης καὶ σοφοὶ ἐρευνηταὶ καὶ ἀρχαιολόγοι Γερμανοὶ στὸ τακτικὸ τους ἐπίσιο προσκύημα στὴν Μεσόγειο, καλλιτέχνες καὶ κύριοι τῆς καλῆς κοινωνίας, στρατιῶτες καὶ νέοι ποιηταί...

Όταν πέφτῃ τὸ σούρουπο... Καὶ χτυπᾷ, ἀναγγελτικόν, ἓνα κύμβαλον, πού τὸ παίρνει ἡ Σιωπὴ καὶ τὸ φέρνει ὡς τὰ ἐπάνω ἐδῶλια, ὅπου κάθονται πάντα, τὰ Νειάτα, με τὰ χέρια πλεγμένα, καὶ προσμένουν τὴν Ἐξάρσι...

Όταν πέφτῃ τὸ σούρουπο, —καὶ κάμποσ φεγγάρι ἀνεβαίνει ἀργὰ πάνω ἀπὸ τίς ἐλίες.

Σταὺς τόπους ὅπου ὑφάνθηκαν οἱ μῦθοι πού ἀργότερα τὴν στερέωσαν, ἡ Ἑλληνικὴ Τραγωδία ξαναζῇ σ' ὅλο τὸ ἐπιδελτικό μεγαλεῖο τῆς...

ΚΑΖ.

και δεν αφήρισε όλο του το χρόνο, τις δυνάμεις και τη σκέψη του για να υποτάξει ολοκληρωτικά το νησί; «Το θέμα της Μάλτας τον απασχολεί μήνες — έγραφε η "Εμμη παρακάτω στο γράμμα της — και τώρα χάρις στις προσπάθειές του οι Γάλλοι δεν έχουν στα χέρια τους παρά μόνο τη Βαλέττα. 'Αλλά κι' αυτή θα πέσει πολύ γρήγορα, είμαι βεβαίως. Κι' αυτός ακόμη ο λόρδος Κήθ, που είχε, ίσως, λόγους να είναι δυσαρεστημένος με το ανηφότακτο πνεύμα του Νέλσωνος, δεν μπορούσε να μην παραδέχεται στο βάθος πως ο Νέλσων έκανε το καθήκον του, όπως δεν το είχε κάνει άλλος κανείς πριν απ' αυτόν.

Μόλις θυμήθηκε τον Κήθ η "Εμμη κατσούφισε. Τι άναποδιά να ξαναστείλουν τον Κήθ στη Μεσόγειο και να τελειώσει έτσι η προσωρινή αρχηγία του Νέλσωνος! 'Αναπόλησε την τελευταία έπισημη του Κήθ στο Παλέρμο. Είχε κάνει ό,τι περνούσε απ' το χέρι της για να τον περιποιηθεί στην Βίλλα Μπασιτιόνι. Πόσο την είχε πληγώσει το παγερό ύφος του! 'Ωστόσο — αυτό το θυμόταν με ιδιαίτερη ικανοποίηση — τον είχε αναγκάσει να παραδεχθεί πως, μ' όλο που ο Νέλσων δεν είχε συμμορφωθεί με τις διαταγές του, η εξέλιξη των πραγμάτων είχε δείξει πως εκείνος είχε δίκιο. Γιατί ήταν φανερό πως ο γαλλικός στόλος, άγκυροβολημένος τώρα πάλι στη Βρέστη, δεν είχε βλάβες στη Μινόρκα.

Σφράγιζε το γράμμα της, όταν ο σέρ Ουίλλιαμ μπήκε στο δωμάτιο κρατώντας στο χέρι ένα χαρτί. Φαινόταν στενοχωρημένος και πολύ ταραγμένος. Σωριάστηκε άποκαμαμένος σε μία καρέκλα και είπε:

— Ο Νέλσων είναι έξω φρενών.

— Πήρες γράμμα του; ρώτησε η "Εμμη. Μή μου πής πως τα πράγματα είναι άσχημα στη Μάλτα.

— Πάνε άσχημα, αλλά δεν συμβαίνει αυτό

που βάσεις με το νου σου, άποκρίθηκε ο σέρ Ουίλλιαμ. Οι Γάλλοι πιέζονται όσο ποτέ στη Βαλέττα. "Οχι, όχι, το κακό βρίσκεται αλλού. Οι Μαλτέζοι, στο έσωτερικό του νησιού, πεθαίνουν απ' την πείνα και η άγαπητή σου Βασίλισσα άρνείται να στείλει στάρι σ' αυτούς τους γενναίους πατριώτες.

— Μά οι άποθήκες της Νεάπολεως είναι γεμάτες στάρι, παράτησε η "Εμμη.

— 'Ασφαλώς, ασφαλώς. 'Εμείς το ξέρομε. Το ξέρει κι' ο Νέλσων. 'Αλλά η Βασίλισσα δεν ένοεί να δώσει λίγο στάρι. Περιμένε όμως να διατάξει πρώτα το γράμμα του Νέλσωνος. Καταρίεται την ώρα και τη στιγμή που άποφάσισε να βοηθήσει το Βασίλειο των Δύο Σικελιών. Καί, σαν να μην έφταναν όλα αυτά τα άνόητα καμώματά της, η Μαρία σου άρνείται να δεχτεί μία έπιτροπή από Μαλτέζους που έφτασε σήμερα το πρωί στο Παλέρμο.

— Δεν πήγες να της μιλήσεις εσύ;

— Ο σέρ Ουίλλιαμ άναστήκωσε τους ώμους.

— Προς τί;

— 'Η "Εμμη χαμογέλασε.

— Έχω μία ιδέα. 'Εξακολουθώ να αντιπροσωπεύω έπισημως τη Βασίλισσα. Θά δεχτώ εγώ τους Μαλτέζους άπεσταλμένους. Κι' έπειτα θα μιλήσω της Μαρίας έξω απ' τα δόντια. Σηκώθηκε.

— Στείλε μου την έπιτροπή άμέσως, Χαμίλτον!

— Ο σέρ Ουίλλιαμ έξασε σ' ένα γέλιο δροντερό.

— Τί συμβαίνει, Χαμίλτον; Είπα τίποτε άστείο.

— Την τετραπέρατη μικρή μας "Εμμη! Είδες εκεί έπιτακτικό ύφος!

— 'Η "Εμμη προσπάθησε να κρατήσει τη σοβαρότητά της, αλλά δε μπόρεσε. "Έβαλε κι' αυτή

τά γέλια. "Ο σέρ Ουίλλιαμ σηκώθηκε, έκανε διστακτικά μερικά βήματα και στάθηκε συλλογισμένος. "Άνοιξε το στόμα του σά να βάλει κάτι να πη, άνασκήκωσε έπειτα θαργιστημένα τους ώμους και προχώρησε κατά την πόρτα.

— Χαμίλτον, κάτι μου κρύβεις. Τί συμβαίνει; "Ο σέρ Ουίλλιαμ ξαναγύρισε κοντά της, άποφεύγοντας όμως ν' άντικρύσει το βλέμμα της.

— Να έχης ύπηρετήσει την πατρίδα σου πιστά τριάντα χρόνια... τριάντα ολοκληρωμένα χρόνια και στο τέλος να σου στέλνουν τούτο εδώ... μουρμούρισε.

— Ποιό, Χαμίλτον; ρώτησε η "Εμμη περίεργη.

— Με άνακαλούν στο Λονδίνο, είπε ο σέρ Ουίλλιαμ κατακόκκινος απ' τον θυμό. Θέλουν να με άντικαταστήσουν με κάποιον νεώτερό μου. Φαίνεται πως είμαι πια άχρηστος στον Βασίλεά και την πατρίδα μου.

— 'Η "Εμμη κοίταζε με προσοχή τον άξιολύπητο γέρο που φαινόταν τόσο τσακισμένος απ' την άγανάκτηση. Κι' όσο τον κοίταζε και πρόσχε πως εκείνος προσπαθούσε έπιμονα ν' άποφύγει το βλέμμα της, είχε την πολύ ζωηρή έντύπωση πως στο βάθος ο σέρ Ουίλλιαμ ήτανε περισσότερο εύχαριστημένος παρά θυμωμένος.

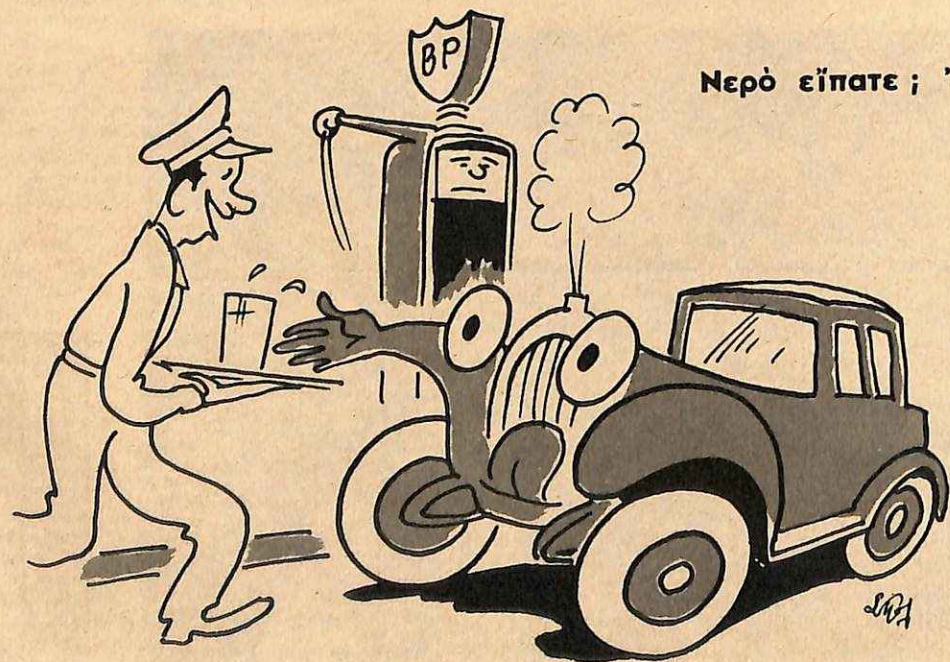
— Πότε φεύγουμε για την 'Αγγλία; ρώτησε. Μόλις οι λέξεις βγήκαν απ' τα χείλη της, καάλαβε τη σημασία τους. Δεν το χωρούσε ο νους της πως ήταν δυνατόν να φύγει απ' τη Μεσόγειο.

— 'Ηταν κάτι άπαράδεκτο! 'Απαράδεκτο!

— Ο σέρ Ουίλλιαμ ξανακάθισε.

— 'Υποθέτω πως θα περάσει λίγος καιρός ώσπου να πάρω την έπίσημη άνάκληση. Πληροφορήθηκε το νέο από ένα γράμμα του Βασιλέως. Μαντεύω απ' τα λόγια του, πως ο δάκτυλος της βασίλισσας Καρλόττας κρύβεται πίσω απ' αυτή την άπόφαση.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Δέν άρκει ό πελάτης νά είναι εύχαριστημένος από τά προϊόντα που του δίνουμε, αλλά και από τόν τρόπο που του τά δίνουμε... Στά Πρατήρια της BP, τό αυτοκίνητό σας θα βρή την πιό ιδανική περιποίηση.

ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

B1/51

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 2 'Ιουλίου έως 8 'Ιουλίου 1956

ΚΡΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου - 20 'Απριλίου: Ζητάτε πολλά πράγματα από την ζωή και σήμερα είναι πολύ δύσκολο να τα βρήτε. 'Η λογική θα σας βοηθήσει να βγείτε από την δύσκολη ψυχική σας κατάσταση. Εύνοική ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 8.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου - 20 Μαΐου: Μεταβολή της καταστάσεως από πάσης πλευράς. Σκεφθείτε πιό ψύχραιμα και ασφαλώς θα έπιτύχετε εύνοικά άποτελέσματα. Μπορείτε να έισθε ήσυχος για όλα. Εύνοική ημέρα: Κυριακή, άριθ. 6.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου - 21 'Ιουνίου: 'Η άφιξη άγαπητού σας προσώπου θα άνατρέψει τα σχέδια των έχθρών σας. Κινδυνεύουν τα επαγγελματικά σας ζητήματα από παρεμβολές δυσκολιών. Άρρος. Εύνοική ημέρα: Σάββατο, άριθ. 1.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν. - 22 'Ιουλίου: Οι συναισθηματισμοί βλάπτουν πάντοτε τους ανθρώπους με ψυχικών κόσμων. Χρειάζεται δυναμισμό δια να άποδώσετε. Συγχρονίστε τις ενέργειές σας εις όλους τους τομείς. Εύνοική ημέρα: Δευτέρα, άρ. 4.

ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 'Αυγούστου: Πραγματοποιούνται όλες σας οι έπιθυμίες χάρις εις μίαν εύνοικην έπίδραση των άστρων. 'Η ψυχική όμως άνάταση θα παίξει τόν μεγαλύτερο ρόλο στη μελλοντική ζωή σας. Εύνοική ημέρα: Τετάρτη, άρ. 9.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Αυγ. - 22 Σεπτεμβρίου: 'Ο ένθουσιασμός φιλικών προσώπων για επαγγελματικές σας έπιτυχίες θα σας δώσει καινούργιο κέφι για δουλειά και άπόδοση. Μία έπιτολή θα σας δάλη σε έννοιες. Εύνοική ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 3.

ΖΥΓΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ. - 22 'Οκτωβρίου: Τα προβλήματα πυκνώνουν και θα σας φέρουν σε δύσκολη θέση. Οι κοινωνικές σχέσεις θα σας βοηθήσουν πολύ έάν χειρισθήτε τα ζητήματά σας με διπλωματία. Εύνοική ημέρα: Τρίτη, άριθ. 2.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ. - 22 Νοεμβρίου: Τα καλά έργα δεν πρέπει να σας άφήνουν σκοτεινά σημεία στην ψυχή σας. Μη περιμένετε άναπόδοτο σε εύεργετήματα διότι θ' άπογοητευθε συνεχώς. Θά λάβετε γράμμα. Εύνοική ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 9.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ. - 21 Δεκεμβρίου: Προσπαθήστε να έλθετε πιό κοντά στον έαυτό σας. "Ανθρωπος που δεν γνωρίζει τόν ψυχικό του κόσμο δεν είναι εις θέσιν να άποδώσει πνευματικά. 'Η εύτυχία είναι κοντά σας. Εύνοική ημέρα: Κυριακή, άρ. 6.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ. - 19 'Ιανουαρίου: Χάνετε σε λεπτομέρειες χωρίς λόγο και άποτέλεσμα. 'Εάν δεν μωρήτε να συγχρονισθήτε με την κατάσταση, σ' αυτό δεν σας φταίνει τα αισθηματικά, αλλά η τεμπελιά. Εύνοική ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 5.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν. - 18 Φεβρουαρίου: Κάθε προσπάθειά σας θα στεφθεί από έπιτυχία. Πέρασαν οι κακοί καιροί. Μπορείτε να ξεκουραστήτε μακριά από τις τρικυμίες της διαπολής. Ένα ταξίδι θα σας άναπαύσει. Εύνοική ημέρα: Σάββατο, άρ. 3.

ΙΧΘΥΕΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ. - 20 Μαρτίου: Όλα παρεξηγούν τα λόγια σας. Προσπαθήστε να τους έξηγήσετε την κατάσταση πριν είναι άργά. Μία νέα γνωριμία θα σας βοηθήσει να εύρνετε τόν επαγγελματικό σας τομέα. Εύνοική ημέρα: Τετάρτη, άρ. 3.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

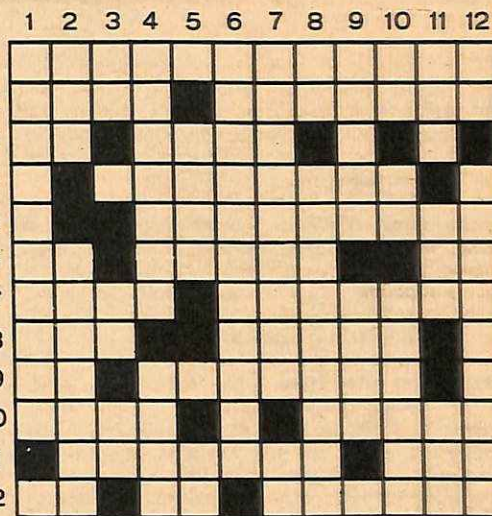

Τό δεύτερο σκίτσο διαφέρει από τό πρώτο σε 12 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Είναι έμφυτος σε κάθε γυναίκα (αίτ.).
- Θάλης ο Μιλήσιος έρωτηθείς πόσον άπχει το ψεύδος του άληθούς άδσον» έφη «όφθαλμοί τών...» — Μία τών ένέα Μουσών.
- Σύνδεσμος της αρχαίας — Μικρός ποταμός εις τα σύνορα της Σκωτίας (σημαίνει... χαρχαρίας, άγγλιστί).
- Νοτιοαφρικανικά νομίσματα.
- Τέτια καθεστώς έχουν μικράν ζωή.
- Μισός όφθαλμός... — «'Ασπρηνία μου... χρυσή μου δουδαμάρα» (παρυσίμ.) — Μουσικός άθόγγος.
- Με αυτόν περνάμε την μισητή σχεδόν ζωή μας — Τό έπαγγελματά του συνδέεται με τα νικηρινά συνήθως κέντρα, ένάρθρος (ξεν.).

- Τό μικρό όνομα του Καστέλλο — 'Ις φωνή, θρηνηί.
- Τό έπ' των "Αγγλων — Κατωτέρως ποιότητος άνοστα ψάρια που πλάνοιται σε μεγάλες ποσότητες από τις τράτες και τα γρί-γρί.
- Περίφημος δια τόν καθ'δρικών ναόν της γαλλικής πόλης του νομού Μάρνη, άντιστράφως (γαλλ. γραφή) — 'Η γενική γνωστού "Ελληνος δούφωλου.
- Λαϊκόν παίγνιον σφαιροβολίας (δημ.) — Μουσικός μελοποιήσας τόν ένθικον ύμνον των "Αγγλων.
- Υγρόν σύμφωνον — Πρόθεσις — Διάσημος Γάλλος θαλασσογράφος του όποιου τό όνομα φέρει μία πασίγνωτος οικογένεια ζωγράφων, ένάρθρος (1714-1789).

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- "Ελλην ήθοποιός και θιασάρχης.
- 'Η πρώτη λέξη ένός άθανάτου έμβλητήριου, τών προμοχούντων της έλευθερίας "Ελλήνων — Γαλλική πόλις και λιμήν, που φημίζεται δια τα κρασιά της.
- Ψευδώνυμον τραγουδιστρίσας μας — Συμβολίζει τό ήμισυ του εκατό — "Αρχαϊκή πρόθεσις.
- Κύριον πρόσωπον του "Φιλαργύρου

Τό σκοπός του ένδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο τό δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από τό τετράγωνο αυτό σε οποιαδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο, όριζοντίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σήσητε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείτε να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη τών δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό. Για κάθε λέξη τών 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς. Και όττω καθ' έξης, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

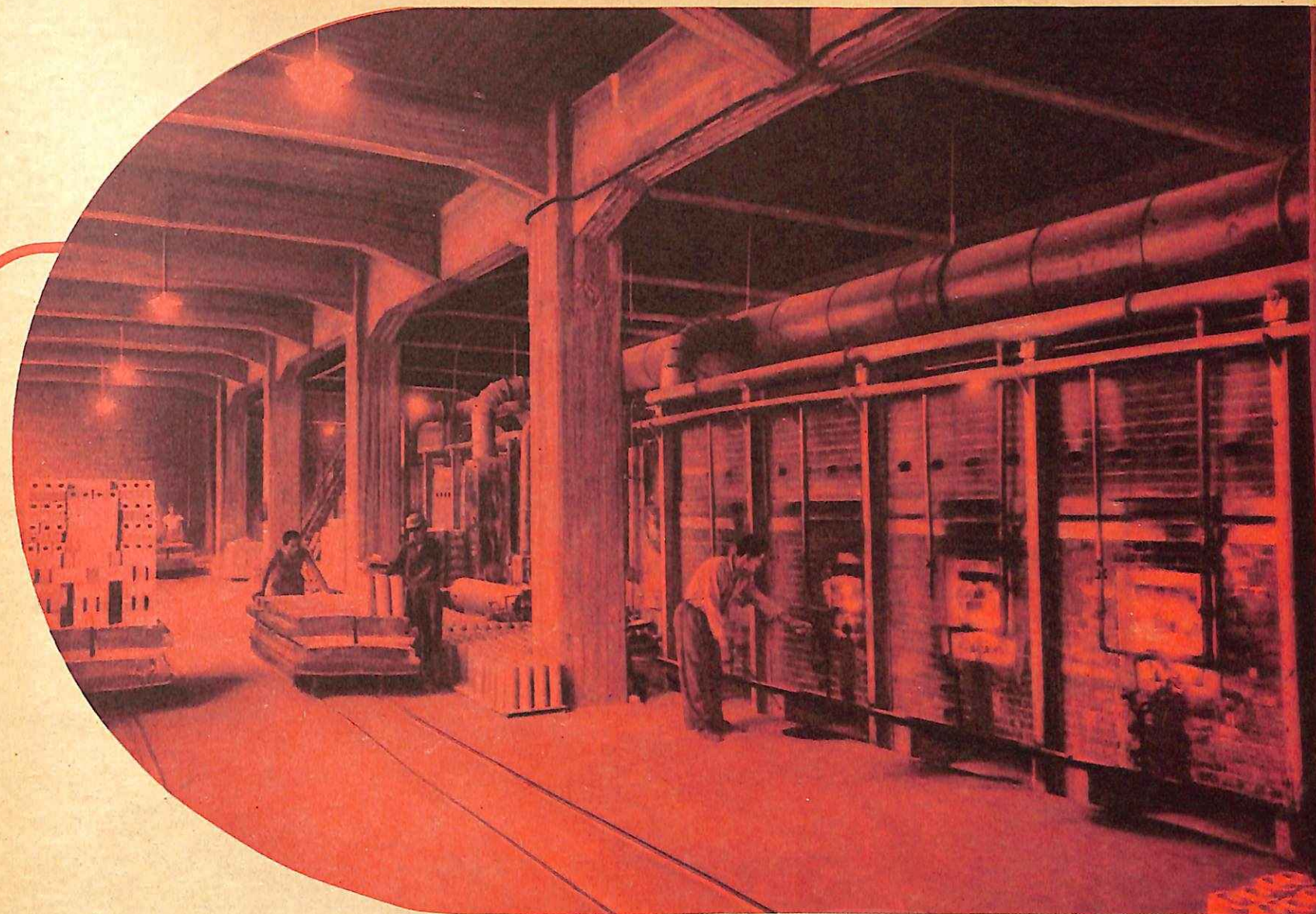
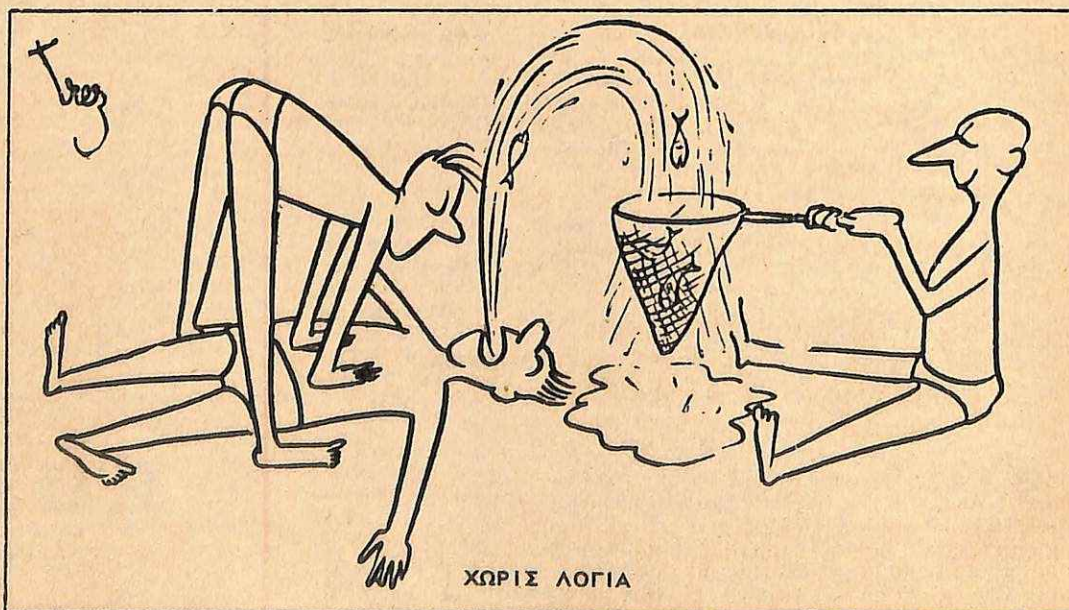
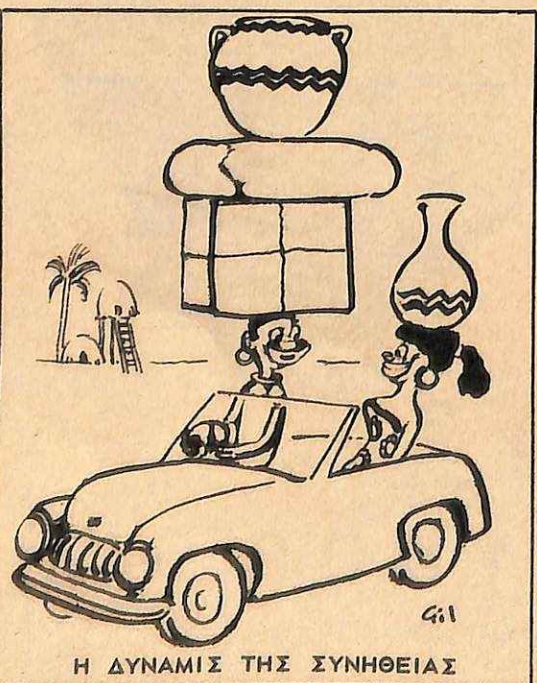
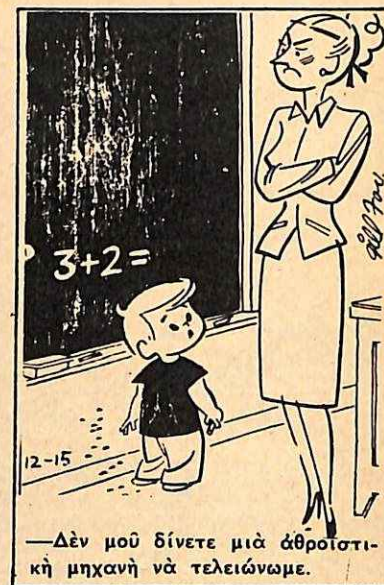
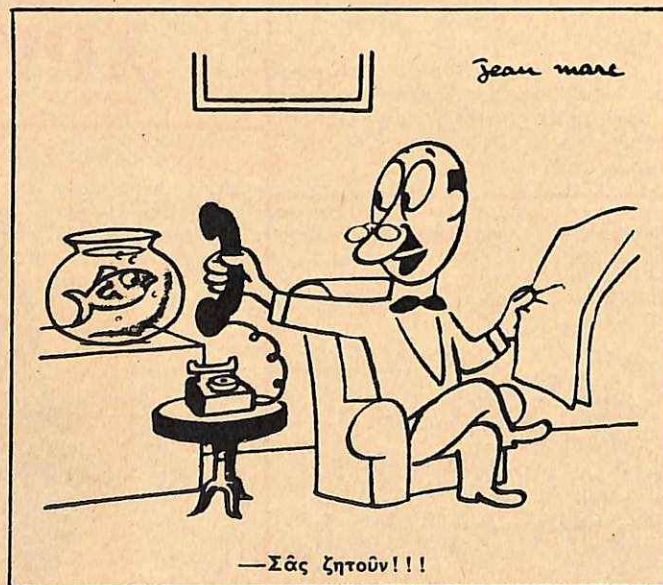
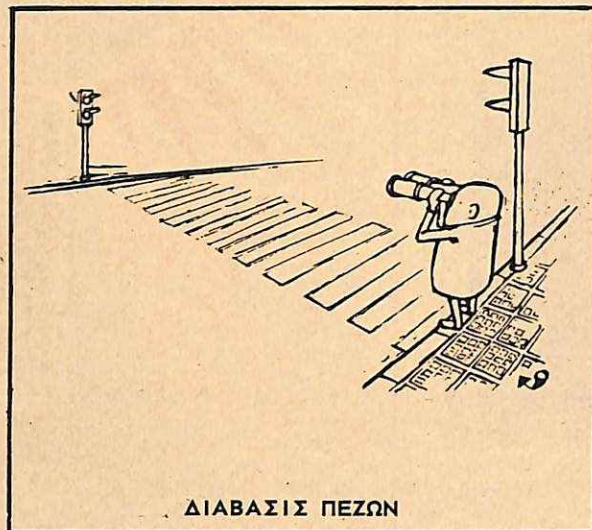
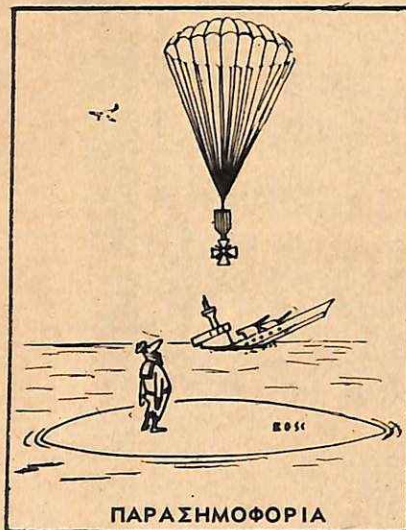
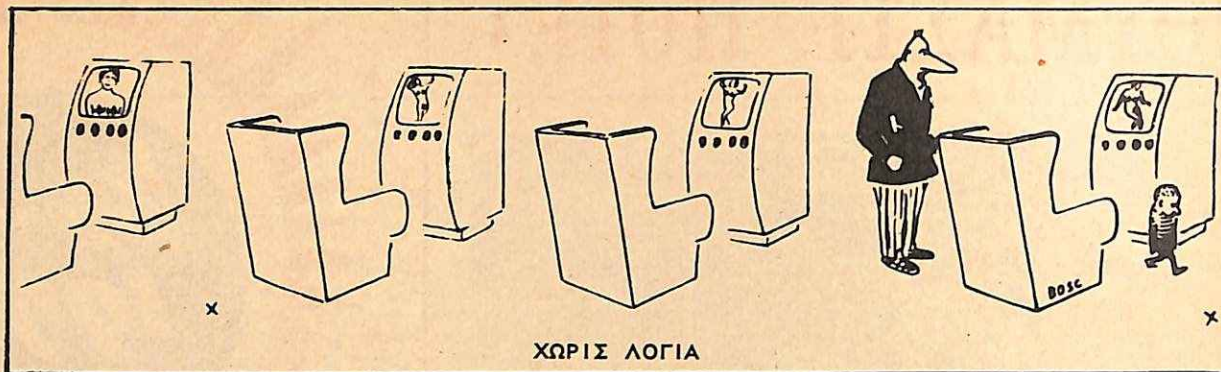
- Εύφορώτατον πλησίον της "Αλεξανδρουπόλεως χωρίον (άντιστρ.) — Πρωτεύουσα του "Ανναμ.
- Είναι πλήρης εις τα δώδεκα Μηνιαία της "Εκκλησίας.
- Χωρίον της "Αττικής που φέρει τό όνομα της μορσας — "Αριθμός, όπως γράφεται.
- Συμφωνία συνήθως καταβολή, προφερόμενα μαζί — ... Μιχαήλ-δης τος Μολότωφ.
- 'Η γενική μιάς έπαχής — 'Η πίστις που είναι δύναμις, άντιστράφως (δοτική).
- Παραπόταμος του Δουναέως Κτητική άνωταμία — Βέλος ποταμικός διατελάσας έπαισιμημένως πρσθυπουργός (1870—1939).
- 'Ο μεγαλύτερος έχθρος της ελληνικής κληρονομίας — Διπλασιαζόμενον είναι ό φορτός μιάς έπιτικινόνου νόσου — "Ό,τι κάνει ή σόμπα όταν είναι πολύ άναμμένη... δια της προφοράς τριών γραμμάτων!
- Τελικός σύνδεσμος — «Μάρτης έδρεχε, θριστής...» λέγει μία παροιμία μας.

Προσθέστε τώρα τό σύνολο τών βαθμών πουν μωρήσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1 - 29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ». Βαθμοί από 30 - 35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 36 - 40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 41 - 45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

ΧΙΟΥΜΟΡ

ΚΛΙΒΑΝΟΣ ΟΠΤΗΣΕΩΣ ΠΥΡΟΤΟΥΒΛΩΝ, ΣΥΝΕΧΟΥΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ, ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ 16 ΤΟΝΝΩΝ ΑΝΑ 24ΩΡΟΝ

Τὸ τμήμα πυριμάχων τῆς Ἀνωνύμου Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων παράγει εἰς τὰς νέας τοῦ ἐγκαταστάσεις πυρίμαχα καὶ ὀξύμαχα κεραμευτικά προϊόντα διαφόρων ποιότητων διὰ κάθε βιομηχανίαν.

Ἡ τεχνικὴ ὑπηρεσία τοῦ τμήματος αὐτοῦ εἶναι πάντοτε πρόθυμος νὰ ἐξυπηρετήσῃ διὰ πληροφοριῶν πάντα ἐνδιαφερόμενον καὶ νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν καλὴν καὶ σύντομον ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν σας.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ

“ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ”

1956 ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ 1956

ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ:

ΕΚ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ:

ΙΟΥΛΙΟΥ	9	ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	29
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	4	ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	27
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	3	ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	24

ΙΟΥΝΙΟΥ	27	ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	13
ΙΟΥΛΙΟΥ	22	ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	10
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	17	ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	8
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	16		

ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ